

孔子学院

สถาบันขงจื้อ

中泰版 ฉบับจีนไทยสองภาษา
№2 2023

插茶香 客情浓

เต็มอิ่มกับความเป็นจีนและผ่านชาหอมเหลยฉา

孔子学院

สถาบันขงจื้อ

主管: 中华人民共和国教育部
主办: 中国国际中文教育基金会

ผู้อำนวยการผลิต: กระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้จัดทำ: มูลนิธิการศึกษาภาษาจีนสากล

编辑出版: 《孔子学院》编辑部
协办: 上海外国语大学
泰语刊合作伙伴: 泰国朱拉隆功大学孔子学院
最高荣誉顾问: 诗琳通公主

ผู้จัดทำ: ฝ่ายบรรณาธิการวารสาร “สถาบันขงจื้อ”
ผู้ร่วมจัดทำ: มหาวิทยาลัยนานาชาติศึกษาเชียงใหม่
ผู้ร่วมงานจัดทำวารสารฉบับภาษาไทย: สถาบันขงจื้อแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์: สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

顾问: 韩志强 班迪·鄂阿朋(泰) 郝平
总编辑: 赵灵山 李岩松
副总编辑: 郁云峰 衣永刚
主编: 张雪梅
副主编: 赵裴 张逸岗
编委: 素拉德(泰) 傅增有 韩圣龙
编辑: 江昊宇 李石玲 余玲华
主审: 朱蒙
泰语翻译团队: Wipawee Khorsawat(泰) Panthipa Asavatheputhai(泰) 彭丹(中)
审校: 张丽丽 于帆 黄蕾

ที่ปรึกษา: Han Zhiqiang, บัณฑิต เอื้ออาภรณ์, Hai Ping
บรรณาธิการอำนวยการ: Zhao Lingshan, Li Yansong
รองบรรณาธิการอำนวยการ: Yu Yunfeng, Yi Yonggang
บรรณาธิการบริหาร: Zhang Xuemei
รองบรรณาธิการบริหาร: Zhao Pei, Zhang Yigang
คณะกรรมการผู้จัดทำ: สุเดช โชติอุดมพันธ์, Fu Zengyou, Han Shenglong
บรรณาธิการ: Jiang Haoyu, Li Shiling, Yu Linghua
หัวหน้าผู้ตรวจและแก้ไข: Zhu Meng
ทีมแปล: วิกาวี ขอสวัสดิ์, พรรณทิพา อัครเทพอุทัย, น้า

ผู้ตรวจทานและแก้ไข: Zhang Lili, Yu Fan, Huang Lei

美术设计: 陈颖 王艺潼 张滢意(特约)
排版: 上海礼月文化传媒有限公司
印刷: 上海叶大印务发展有限公司
国际连续出版号: ISSN1674-9707
国内统一刊号: CN11-5964/C
邮发代号: 80-754

ฝ่ายออกแบบงานศิลป์: Chen Ying, Wang Yitong, Zhang Yingyi
เรียบเรียง: Shanghai Liyue Culture Media Co., Ltd
โรงพิมพ์: บริษัท เชียงใหม่ เยต้า พัฒนาธุรกิจการพิมพ์ จำกัด
หมายเลขตีพิมพ์ต่างประเทศ: ISSN 674-9707
หมายเลขตีพิมพ์ในประเทศจีน: CN11-5964/C
หมายเลขวารสาร: 80-754

定价: RMB 16 / THB 80
编辑部地址: 北京市海淀区学院路15号
邮政编码: 100083
编辑部电话: 0086-10-63240631
网站: www.ci.cn
上海编辑部地址: 上海市虹口区大连西路550号

ราคา: ๑๖ หยวน / ๘๐ บาท
ที่อยู่ฝ่ายบรรณาธิการ: 15 Xueyuan Road, Haidian District, Beijing
รหัสไปรษณีย์: ๑๐๐๐๘๓
หมายเลขโทรศัพท์ฝ่ายบรรณาธิการ: ๐๐๘๖-๑๐-๖๓๒๔๐๖๓๑
เว็บไซต์: www.ci.cn
ที่อยู่ฝ่ายบรรณาธิการเชียงใหม่: 550 Dalian West Road, Hongkou District, Shanghai
หมายเลขโทรศัพท์: ๐๐๘๖-๒๑-๓๕๓๗๒๒๕๒
อีเมลติดต่อตีพิมพ์: ci.journal@ci.cn
ผู้จารึกอักษรชื่อวารสาร: Ouyang Zhongshi
ภาพหน้าปกโดย: Liu Junwei

电话: 0086-21-35377068
投稿邮箱: ci.journal@ci.cn
刊名题字: 欧阳中石
封面供图: 刘军伟

目录 / สารบัญ

№2 2023

特约稿件 งานเขียนฉบับพิเศษ

- 4   诗琳通公主译作赏析 池莉《她的城》(节选)
บทพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ตัดตอนจากเรื่อง “มารินครา” ที่ประพันธ์โดยฉือลี่
作者：池莉 ผู้เขียน ฉือ ลี

文化视窗 หน้าต่างวัฒนธรรม

- 6   八大山人
—— 一位以古典艺术贯通现代的大画家
ปาต้าซาน เหริน:
สุดยอดจิตรกรผู้ผสมผสานขนบเก่าเข้ากับแนวคิดใหม่
作者：施之昊 ผู้เขียน ชื่อ ฉือฮ่าว
- 12   揭开海昏侯国的神秘面纱
—— 从发掘现场到博物馆的汉墓遗珍
ไขความลึกลับอาณาจักรให้อุ่นไหว:
มรดกล้ำค่าสุสานชาวฮั่นจากแหล่งขุดค้นสุพีพีธภัณฑ์
作者：黄雪寅 ผู้เขียน หวาง เสี่ยวอิน
- 20   宋应星与《天工开物》
ซ่งอิงซิง กับ “ตำราเทียนกงไคอู้”
作者：崔高浩 ผู้เขียน ซอย โกโฮ
- 28   古老而独特的东河戏
จีวตงเหออันเก่าแก่และมีเอกลักษณ์
作者：吴家平 ผู้เขียน อู๋ เจียผิง

汉语学习 เรียนภาษาจีน

- 34   汉语的教与学
การเรียนและการสอนภาษาจีน
组稿：南昌大学
ผู้ร่วมประพันธ์ มหาวิทยาลัยหนานชาง
- 40   不识庐山真面目
มีอาจล่วงรู้เขาหลูซาน
作者：崔高浩 ผู้เขียน ซอย เกาเฮ่า
- 44   二十四节气之惊蛰和春分
2 ใน 24 ฤดูกาลตามปฏิทินจันทรคติของจีน:
จิงเจ้อ และ ชุนเฟิน
作者：雪漫 ผู้เขียน เสวี่ย ม่าน
- 48   “天下第一阁” 的由来
ที่มาของ “หออันดับหนึ่งแห่งใต้หล้า”
作者：读书工具人 ผู้เขียน ตู้ชูกองจวีเหริน

当代中国 จินร่วมสมัย

- 52 从“洋景漂”到“洋景归”
จาก "ต่างชาติที่มายุ้งเต๋อเจิ้น" สู่ "ต่างชาติที่หวน
กลับสู่จิ้งเต๋อเจิ้น"
组稿：景德镇陶瓷大学
ผู้ร่วมประพันธ์ มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ้งเต๋อเจิ้น

- 60 百年雅溪 百年客家
ร้อยปีหย่าซี ร้อยปีฮากกา
作者：刘慧玲 ผู้เขียน หลิว ฮุยหลิง

- 66 中国传统书画装裱工艺中的修复技术
——以张名倬山水画装裱修复为例
กลวิธีการบูรณะในกระบวนการเข้ากรอบภาพวาด
โบราณของจีน：
กรณีศึกษาการบูรณะเข้ากรอบภาพทิวทัศน์ของ
จิตรกรจางหมิงจิว
作者：[韩]柳东溶 ผู้เขียน ยู ทองยอง

孔院链接 ข่าวสารเกี่ยวกับสถาบันขงจื้อ

- 72 一分耕耘，一分收获
——一位本土教师的教学自传
ความเพียรพยายาม กุญแจแห่งความสำเร็จ：
ประสบการณ์ของครูสอนภาษาจีนท่านหนึ่ง
作者：安以轩 ผู้เขียน อัน อี้เซวียน
- 76 无问东西 全球一家
——对话印尼和西班牙青年文化使者
ไม่แบ่งแยก ทั่วโลกครอบครัวเดียวกัน：
บทสัมภาษณ์ทูตวัฒนธรรมเยาวชนอินโดนีเซียและสเปน
作者：张琚竹 ผู้เขียน จาง จุ้นจู่ 光洁 关 霁

诗琳通公主译作赏析

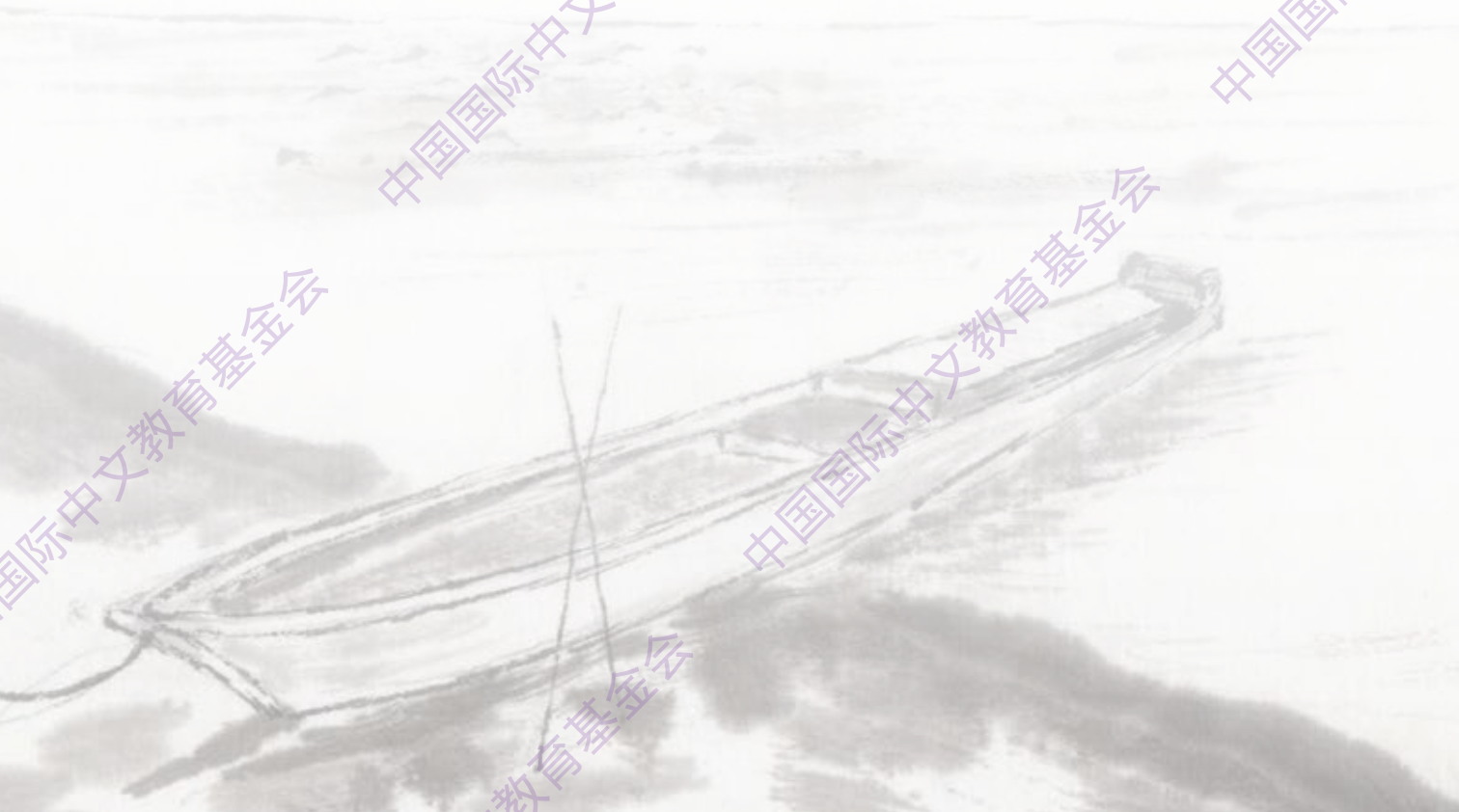
池莉《她的城》(节选)

可是如果哪天忽然没有了水塔，汉口中山大道的大汉口水塔街江汉一路璇宫饭店江汉路步行街，连地名都将无所依托！宋江涛的曾祖父就是汉口第一家既济水电公司股东之一，宋江涛的父亲，解放前老早就任江汉路邮政局局长。那是什么分量的邮政局？谦虚一点不说全中国第一，也敢说全中国没有第二。那是做着对面整条交通路的邮发，还开辟一柜台专供全中国最牛的书报杂志宣传册。

汉通路那都是什么名号的书馆书局杂志社？商务、中华、大东、世界、开明、生活、全民抗战，新学识，都是哪些人在交通路办刊物杂志？随便哪一个都是文豪或者名人，像沈钧儒，李公朴，邹韬奋，连瞿秋白都是后起之秀。

汉口之所以成为汉口，水塔之所以在湖淌子之中拔地而起，是宋家厉家以及许多家有识之士，拿出自己祖祖辈辈积累的财富，开办水电厂，油脂公司，建筑水塔，建筑联保里，永康里，永寿里，耕辛里，形成城市，是他们开创了汉口这个城市和最先进的城市文化。居民们的深深信任，就是这样来的。从开创这个城市的第一代人身上来的。

尽管城市的创伤与腐烂，也自城市中心开始，一次又一次的战乱，革命，分割，改建，现在是差不多要烂透了。联保里每一处危墙颓壁每一处破残雕栏，剥剥落落，污水油烟，处处都是难管难收的无可奈何花落去，但是人的感情是去不了的。

บทพระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตัดตอนจากเรื่อง “นารินครา” ที่ประพันธ์โดยฉือลี่

ถ้าวันหนึ่งไม่มีหอเก็บน้ำ สถานที่ต่างๆในละแวกจางซาน เช่น ที่ถนนสุขุมวิท โรงแรมเสวียนกงที่ถนนเจียงอันสาย 1 ถนนคนเดินเจียงอัน ฯลฯ ชื่อสถานที่หรือถนนพวกนี้ เห็นจะไม่มีหลักฐานอ้างอิงอะไรเหลืออยู่ ทวดของชงเจียงเทาเป็นผู้ถือหุ่นคนหนึ่งของจีจี บริษัทไฟฟ้าพลังน้ำบริษัทแรกของอันโหว พ่อของเขาเป็นหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์ที่ถนนเจียงอันก่อนยุคปลดแอก มีสถานะเป็นอย่างไร ถ้าพูดอย่างถ่อมตัวหน่อยก็จะไม่บอกว่าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศจีน แต่ก็ไม่เป็นรองใคร ที่ทำการไปรษณีย์นี้จัดการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์จากถนนเจียวทงที่อยู่ตรงกันข้ามไปทั่วประเทศ และยังมีเคาน์เตอร์ขายหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารโฆษณาชวนเชื่อที่ดีที่สุดในเมืองจีน

ถนนเจียวทงในอันโหวมีสำนักพิมพ์อะไรบ้าง มีช่างอู๋ จงหัว ต่าตง ชื่อเจี๋ย ไคหมิง เซิงหัว เฉวียนหมินคังจ้าน (ชาวจีนทั่วประเทศต่อต้านญี่ปุ่น) ซินเสวียสือ (ความรู้ใหม่) คนพวกไหนที่พิมพ์หนังสือหรือวารสารพวกนี้ ก็มักเขียนหนังสือชื่อดัง หรือคนที่มิชื่อเสียง เช่น เลียนจวินหฺรูลี้กิงผู้ โจ้วเทาเฟิน แม่แต่จวีชีวไปผู้มีชื่อเสียง เมื่อเป็นเยาวชนดาวรุ่งก็เขียนหนังสือ

เหตุที่อันโหวเป็นอันโหวทุกวันนี้ และการที่หอเก็บน้ำ (สุขุมวิท) สูงกว่าที่อื่น เพราะมีพวกตระกูลชง พวกตระกูลลี่ และตระกูลอื่นๆ เป็นพวกที่มีความคิดก้าวไกล คนในตระกูลเหล่านี้รุ่นต่างๆ ได้สะสมทรัพย์สมบัติเอาไว้ เปิดโรงงานไฟฟ้าพลังน้ำ บริษัทขายน้ำมัน สร้างบูรณะหอเก็บน้ำ สร้างบ้านเรือนตามเหลียนเป่าหลี่ หยงคังหลี่ หยงโช่วหลี่ เกิงซินหลี่ พัฒนาเป็นเมือง พวกเขาสร้างสรรค์เมืองอันโหวและวัฒนธรรมชั้นสูงของเมือง คนที่อาศัยอยู่ในเมืองมีความเชื่อมั่นต่อคนที่สร้างสรรค์บ้านเมืองดังเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว จากคนรุ่นแรกที่สร้างเมืองก็เชื่อถือกันมาจนถึงคนรุ่นปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าเมืองจะบาดเจ็บมีแผลเสื่อมผูกพัน ตั้งแต่ใจกลางเมืองออกมา มีสงครามครั้งแล้วครั้งเล่า มีการปฏิวัติ มีความแบ่งแยก สร้างเมืองขึ้นมาใหม่ มาถึงตอนนี้ก็พังเสียหายไปทั่ว เหลียนเป่าหลี่มีกำแพงปรักหักพังและอันตราย รั้วที่สลักลายก็พังชำรุดสลอลอกหลุดลอก น้ำก็สกปรก มีรอยคราบเขม่าดำ สถานที่พวกนี้จะดูแลหรือจะซ่อมแซมก็ไม่ได้จำยอมให้เสื่อมโทรมเหมือนดอกไม้ที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา แต่ความรู้สึกของคนที่ถูกพันกับสถานที่นี้ไม่สามารถลบเลือนได้ ๕๗

八大山人

—— 一位以古典艺术
贯通现代的大画家

ปาด้าซานเหริน:

สุดยอดจิตรกรผู้ผสมผสานขนบ เก่าเข้ากับแนวคิดใหม่

作者：施之昊 ชื่อ จื่อฮ่าว เขียน

翻译：谢镇发 กวากร จิตรบำรุงสุข แปล

八大山人大名鼎鼎，他的原名朱耷，人们反而陌生了。他的艺术成就属于中国，同时也属于世界。中国各大博物馆珍藏着他的书画作品，欧美的大型博物馆里也有他的杰作。人们对他的艺术风格特别倾心，原因是他的作品既是古代的，也是贯通现代的。

ปาด้าซานเหรินเป็นบุคคลอันเลื่องชื่อ เขามีชื่อจริงว่า จูตา ซึ่งหลายคนอาจจะไม่คุ้นเคยกับชื่อนี้ของเขามากนัก จูตาเป็นชาวมณฑลเจียงซี และเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศจีนและโด่งดังไปไกลระดับโลก ผลงานภาพวาดของเขาถูกเก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ทั้งในประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และทวีปยุโรป สไตลิลศิลปะของเขาเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนจำนวนมาก เพราะผลงานของเขาเป็นผลงานที่ผสมผสานกลิ่นอายย้อนยุคและความทันสมัยเข้าไว้ด้วยกัน

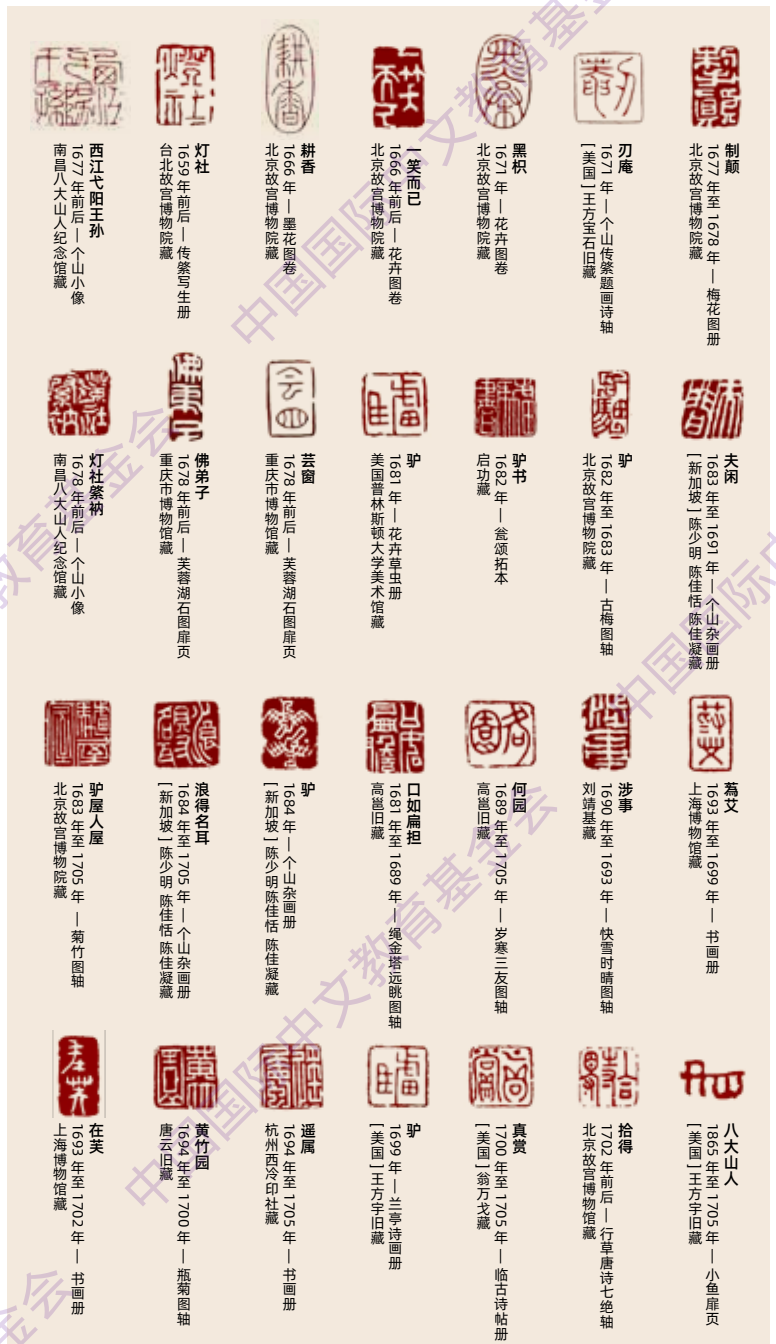

传奇的身世和复杂的名号

ชีวิตที่โลดโผนและฉายานามอันซับซ้อน

朱耷 (1626—1705) เป็นเชื้อพระวงศ์ของราชวงศ์หมิง บรรพบุรุษของเขาคือจูเจี๋ยอิน โอรสองค์ที่ 9 ของจักรพรรดิจูหยวนยาง ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์หมิง จูเจี๋ยอินหรือหนึ่งอ่องได้รับการแต่งตั้งให้มาประจำที่มณฑลเจียงซี ลูกหลานของเขาจึงอาศัยอยู่ที่มณฑลเจียงซีมาโดยตลอด จูตาเกิดที่จวนของเกอหยางอ่องในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี เขามีตราประทับประจำตัวอันหนึ่งที่สลักไว้ว่า “หลานเกอหยางอ่องซีเจียง” ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงฐานะอันสูงศักดิ์ของเขา ส่วนสาเหตุที่เขาใช้ชื่อว่า “จูตา” (ตัวอักษร “ตา” ด้านบนคือส่วนประกอบที่แปลว่า “ใหญ่” ด้านล่างคือส่วนประกอบที่แปลว่า “หู”) บ้างก็ว่าเป็นเพราะเมื่อตอนแรกเกิด ใบหูเขาใหญ่มาก จึงมีชื่อเล่นว่า “ตาจี้” บ้างก็ว่าตัวอักษร “ตา” เป็นวิธีการเขียนอีกแบบของตัวอักษร “หลิว” (หมายถึง “ลา”) ลำพังแค่ชื่อของเขาที่มีความหมายที่ลึกซึ้งน่าค้นหา ส่วนลายเซ็น “ปาต้าชานเหริน” ของเขานั้นก็ยิ่งชวนให้เราจินตนาการได้ไม่รู้จัก แต่โดยทั่วไปจะเห็นว่าลายเซ็นนี้มีลักษณะคล้ายตัวอักษร “笑之” (ซึ่งย่อหมายถึง “หัวเราะ”) หรือ “哭之” (คูจื่อ หมายถึง “ร้องไห้”) ในปี ค.ศ. 1644 หลังจากเหตุการณ์เจี๋ยเซินและทหารแมนจูบุกเข้ายึดกรุงปักกิ่ง ราชวงศ์หมิงก็ล่มสลาย และมีการสถาปนาราชวงศ์ชิงขึ้น จูตาผู้ซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์ของราชวงศ์หมิงจึงจำต้องหลบหนีออกจากเมืองหนานชาง ในขณะที่นั้นชีวิตเขตกอยู่ในภัยอันตรายเป็นอย่างมาก เขาจึงจำต้องบวชเป็นพระ ขณะนั้นเขามีอายุเพียง 23 ปี (ค.ศ.1648) ภายหลัง ทหารแมนจูบุกมาล้อมเมืองหนานชางไว้ และมีเชื้อพระวงศ์ราชวงศ์หมิงถูกลสังหารเป็นจำนวนมาก

จุดตา (ค.ศ.1626-1705) เป็นเชื้อพระวงศ์ของราชวงศ์หมิง บรรพบุรุษของเขาคือจูเจี๋ยอิน โอรสองค์ที่ 9 ของจักรพรรดิจูหยวนยาง ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์หมิง จูเจี๋ยอินหรือหนึ่งอ่องได้รับการแต่งตั้งให้มาประจำที่มณฑลเจียงซี ลูกหลานของเขาจึงอาศัยอยู่ที่มณฑลเจียงซีมาโดยตลอด จูตาเกิดที่จวนของเกอหยางอ่องในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี เขามีตราประทับประจำตัวอันหนึ่งที่สลักไว้ว่า “หลานเกอหยางอ่องซีเจียง” ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงฐานะอันสูงศักดิ์ของเขา ส่วนสาเหตุที่เขาใช้ชื่อว่า “จูตา” (ตัวอักษร “ตา” ด้านบนคือส่วนประกอบที่แปลว่า “ใหญ่” ด้านล่างคือส่วนประกอบที่แปลว่า “หู”) บ้างก็ว่าเป็นเพราะเมื่อตอนแรกเกิด ใบหูเขาใหญ่มาก จึงมีชื่อเล่นว่า “ตาจี้” บ้างก็ว่าตัวอักษร “ตา” เป็นวิธีการเขียนอีกแบบของตัวอักษร “หลิว” (หมายถึง “ลา”) ลำพังแค่ชื่อของเขาที่มีความหมายที่ลึกซึ้งน่าค้นหา ส่วนลายเซ็น “ปาต้าชานเหริน” ของเขานั้นก็ยิ่งชวนให้เราจินตนาการได้ไม่รู้จัก แต่โดยทั่วไปจะเห็นว่าลายเซ็นนี้มีลักษณะคล้ายตัวอักษร “笑之” (ซึ่งย่อหมายถึง “หัวเราะ”) หรือ “哭之” (คูจื่อ หมายถึง “ร้องไห้”) ในปี ค.ศ. 1644 หลังจากเหตุการณ์เจี๋ยเซินและทหารแมนจูบุกเข้ายึดกรุงปักกิ่ง ราชวงศ์หมิงก็ล่มสลาย และมีการสถาปนาราชวงศ์ชิงขึ้น จูตาผู้ซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์ของราชวงศ์หมิงจึงจำต้องหลบหนีออกจากเมืองหนานชาง ในขณะที่นั้นชีวิตเขตกอยู่ในภัยอันตรายเป็นอย่างมาก เขาจึงจำต้องบวชเป็นพระ ขณะนั้นเขามีอายุเพียง 23 ปี (ค.ศ.1648) ภายหลัง ทหารแมนจูบุกมาล้อมเมืองหนานชางไว้ และมีเชื้อพระวงศ์ราชวงศ์หมิงถูกลสังหารเป็นจำนวนมาก

需要说明的是，朱耷 56 岁在南昌还俗，开始书画生涯。一方面因为清政府的政策有所怀柔，另一方面也受到“不孝有三，无后为大”礼教思想的影响。“八大山人”这个我们熟悉的名字是他在 59 岁后才使用的。“八大”的出处，有一种说法是他见到一本《八大人圆觉经》，所以取这个名字；另一种说法是“八大”意喻“四方四隅”（东、南、西、北、东北、西北、西南、东南），皆我为大的意思。出家的时候，他法号“传繁”，字“刃庵”，别署“雪个”（“个”就像一枝孤零零的竹子，在汉字里两个“个”就是一个“竹”字），有时会在作品上写“驴”作为自己的签名。

สาเหตุที่จุดลาจากสมณเพศที่เมืองหนานชางเมื่อตอนอายุ ๕๖ ปี และเริ่มต้นงานด้านการเขียนอักษรจีนและการวาดภาพนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะราชสำนักชิงมีนโยบายประนีประนอมมากขึ้น อีกส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะได้รับอิทธิพลจากหลักจริยธรรมของขงจื้อที่ว่า “ความมอกตัญญูนั้นมีอยู่สามประการ แต่ที่สุดของความมอกตัญญูก็คือการไร้ทายาทสืบสกุล” ชื่อ “ปาด้าซานเหริน” ที่เราๆ ท่านๆ ค้นเคยกันดีนี้เป็นชื่อที่เขาใช้หลังจากที่เขาอายุ ๕๙ ปี ที่มาของคำว่า “ปาด้า” บ้างก็ว่ามาจาก “ปาด้าเหรินหยวนเจวีจิง” (คัมภีร์ตรัสรู้ของมหาบุรุษ ๘ ประการ) ที่เขาได้อ่าน บ้างก็ว่าหมายถึงสี่ทิศสี่มุมหรือทิศทั้งแปด (ทิศตะวันออก ทิศใต้ ทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศตะวันออกเฉียงใต้) ซึ่งมีนัยยะว่าโดยรอบไม่มีใคร มีแต่เพียงตัวเรา ตอนที่เขาออกบวช มีฉายาทางธรรมว่า “ฉวนฉี” ฉายารองคือ “เรินอัน” และมีอีกฉายาว่า “เส่วเก้อ” (ตัวอักษร 个 “เก้อ” ในภาษาจีนคือไม้ ๑ ลำ หากนำตัวอักษร 个 ๒ ตัวมาติดกันก็จะกลายเป็นตัวอักษร 竹 ซึ่งหมายถึงต้นไผ่) บางครั้งเขายังใช้ฉายาเช่น 驴 “หลิว” ในผลงานของเขาอีกด้วย

奇特的画风和创新的 精神

在寺庙修行的二三十年里，朱耷的书画天赋已经为人注意。他的画风虽然不能说在历史上从来没有出现过，不能说是“开山鼻祖”，但是他在取法明代中期的徐渭大写意花卉的基础上有了自己的突破，呈现给我们的是一个令人耳目一新的“自我”。同时，他对于晚明董其昌“笔墨论”的理解几乎超出任何一位画家，对于笔墨的运用更是令每一位观者惊叹。“笔墨”二字正是中国文人画能够长盛不衰的支柱，谁得笔墨精髓，谁的艺术就高明，谁的境界和格调就高。

ช่วงเวลา ๒๐-๓๐ ปีที่เขาอาศัยอยู่ในวัด ฝัไม่ลายมือในการเขียนอักษรจีนและการวาดภาพของเขาเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาทุกคน แม้ว่าภาพวาดของเขาจะไม่ใช้สไตล์แปลกใหม่ซึ่งไม่เคยพบเห็นมาก่อน ในประวัติศาสตร์ และเขาเองก็ไม่ถือว่าเป็นผู้บุกเบิกสไตล์การวาดเช่นนี้ แต่ผลงานของเขาที่ใช้เทคนิคการวาดภาพดอกไม้แนวอิมเพรสชันนิสม์ของสวีเวย์ จิตรกรในสมัยราชวงศ์หมิงตอนกลางนั้น กลับมีความโดดเด่นในแบบฉบับของเขาเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง “ความเป็นตัวตน” ในรูปแบบใหม่ ในขณะเดียวกัน เขายังมีความเข้าใจ “ทฤษฎีฟูกันหมิก” ของต่งฉีซิงในสมัยราชวงศ์หมิงตอนปลายได้ลึกซึ้งยิ่งกว่าจิตรกรท่านอื่นๆ จนผู้ชมผลงานของเขาทุกท่านต่างก็ต้องตั้งกับเทคนิคการใช้ฟูกันและหมิกของเขา “ฟูกัน” กับ “หมิก” นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ภาพวาดแบบปัญญาชนของจีนสามารถคงอยู่สืบต่อไป ผู้ใดที่เข้าใจแก่นแท้ของฟูกันกับหมิก ก็จะมีฝีมือที่เหนือชั้นและสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สูงส่งได้

สไตล์การวาดที่แปลกใหม่และ จิตวิญญาณ แห่งการริเริ่มสร้างสรรค์

中国书画所用的笔是软笔，所谓“惟软笔而变化生焉”，就是说书画艺术的变化无穷源自这支“软笔”。墨则是经一种特殊工艺制成的书画原料，或许可以把它理解为“颜料”。这种原料和软笔搭配，加上宣纸的衬托，所谓“墨分五色”，一笔下去，纸上就有了浓淡、干湿、虚实等变化。八大山人的绘画很好地发挥了中国画笔墨的特长，画面中不论是造型还是笔墨内涵都很有自己的想法，在中国画传统范畴中最大限度地体现了自己的笔墨精神。八大山人画的中国画，观者一见就能识别。这种在熟悉中找到陌生的感觉，正是中国古典艺术领域里最佳的“创新”路径。

อุปกรณ์ที่ใช้รังสรรค์งานศิลปะการเขียนอักษรจีนและวาดภาพจีนนั้นก็คือฟูกันที่มีขนอ่อนนุ่ม มีคำกล่าวที่ว่า “ฟูกันที่มีขนอ่อนนุ่มจะสามารถรังสรรค์ผลงานการเขียนอักษรจีนและภาพวาดได้หลากหลายไม่รู้จบ” ส่วนหมิกนั้นนับเป็นวัสดุหรือสีที่ใช้ในการเขียนอักษรจีนและวาดภาพ ซึ่งผ่านกระบวนการผลิตที่พิเศษ เมื่อนำหมิกกับฟูกันที่มีขนอ่อนนุ่มมาจับคู่กัน และผนวกเข้ากับกระดาษเชวียนจื่อที่มีเนื้อนิ่ม ก็ช่วยให้ผลงานมีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความเข้มของสี ระดับความชื้น และระดับความสมจริง ฯลฯ จนมีคำกล่าวที่ว่า “หมิกแบ่งออกเป็น ๕ สี” กล่าวคือเมื่อจรดปลายฟูกันลงไป ก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลงมากมายหลายด้าน ผลงานภาพวาดของปาต้าชานเหรินสามารถดึงศักยภาพของฟูกันกับหมิกออกมาได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง ลายเส้น หรือสีหมิกต่างก็มีลักษณะเฉพาะตัว และสามารถถ่ายทอดสไตล์การวาดภาพในแบบของตัวเองออกมาได้อย่างเต็มที่ภายใต้กรอบแนวคิดของจิตรกรรมจีนแบบดั้งเดิม ในมุมมองของผู้ชมคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่านี่คือผลงานภาพวาดจีน แต่ก็ไม่มีใครที่ดูไม่ออกว่านี่คือภาพวาดจีนที่วาดโดยปาต้าชานเหริน ความรู้สึกแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นท่ามกลางความคุ้นเคยเช่นนี้ นับเป็นหนทางสู่ “การริเริ่มสร้างสรรค์” ที่ดีที่สุดในวงการศิลปะโบราณของจีน

他的绘画风格就是“简单”二字。他结合自己的身世和画风写出“墨点多泪点多”的诗句，意思是自己作品的笔墨还没有眼泪多。在如此简单的笔墨中，他能够做到空间的分割、物象的造型、线条的表达、墨块的铺陈、书法的点缀，每一项都恰到好处，点到痛处，既与古人交心，又让观者会心。从这个意义上讲，不论是艺术的难度还是表现力，都达到了高峰。他的这种特征越到后期越明显，他晚年的作品几乎简约到不能再简约。后来“扬州八怪”都受到他的影响，郑板桥就有“删繁就简三秋树，标新立异二月花”的句子，也是有感而发。

สไตล์การวาดภาพของจูดาจะเน้นความเรียบง่าย เขานำชีวิตของเขามาผสมผสานเข้ากับสไตล์การวาดภาพ โดยกล่าวเป็นบทกลอนว่า “หยดน้ำหมึกไม่มาก หยดน้ำตา มากกว่า” ซึ่งหมายความว่าหยดน้ำหมึกในผลงานของเขายังมากไม่เท่า น้ำตาของเขา นั่นเอง ลายน้ำหมึกที่แสนเรียบง่ายในผลงานของเขา แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านศิลปะของเขา ไม่ว่าจะเป็นการจัดแบ่งพื้นที่ การออกแบบรูปทรง การวาดลายเส้น การจัดวางรอยน้ำหมึก และการเขียนอักษรจีนเพื่อเสริมเติมแต่งภาพวาด ซึ่งสามารถทำได้อย่างสมบูรณ์แบบทุกด้าน และจิตใจตรงจุด แม้ว่าจะคงความโบราณดั้งเดิมไว้ แต่ผู้ชมก็เข้าใจได้ไม่ยาก ถือได้ว่าเป็นผลงานที่ประสบความสำเร็จสูงสุดทั้งในแง่ของความยากเชิงศิลปะ และการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชม ลักษณะเฉพาะเช่นนี้ของเขามีความเด่นชัดมากขึ้นตามอายุของเขา ดังจะเห็นได้จากผลงานในช่วงวัยชราของเขาที่มีความเรียบง่ายมากจนไม่อาจจะเรียบง่ายไปกว่านี้ได้อีกแล้ว ภายหลัง ผลงานของหยางโจวปาไกวก็ได้รับอิทธิพลจากผลงานของจูดา ส่วนเจิ้งปิ่นเฉียวก็เคยแต่งบทกลอนที่ว่า “ลดความซับซ้อนให้เรียบง่ายดูตั้งแต่ต้นชันชีวิตที่ใบร่วงเหลือแต่กิ่ง สร้างสรรค์สิ่งใหม่ดูตั้งแต่ความสดใหม่ของดอกไม้เดือนสอง” ซึ่งได้รับอิทธิพลจากจูดาเช่นกัน

广泛的流传和艺术的影响

ความนิยมที่แพร่หลายและอิทธิพลของศิลปะ

今天，中国乃至世界各大博物馆要是有八大山人真迹，定能加分不少，观众也会不远万里前来观摩，这就是艺术的魅力。同样地，今天世界各地的拍卖行里要是有一件八大山人的真迹，那肯定是万众瞩目的拍品，竞价激烈，拍出天价也是意料之中的事情。

ปัจจุบัน หากพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ในประเทศจีนและทั่วโลก แห่งใดมีการจัดแสดงผลงานจริงของปาต้าซันเหริน พิพิธภัณฑ์แห่งนั้นก็จะเป็นที่นิยมอย่างมาก และจะมีผู้สนใจเดินดินเดินทางมาชมพิพิธภัณฑ์ไม่ว่าจะอยู่ไกลเพียงใด เช่นเดียวกัน หากงานประมูลที่แห่งใดในโลกมีการจัดประมูลผลงานจริงของปาต้าซันเหริน ก็ย่อมเป็นที่สนใจของคนจำนวนมาก และจะประมูลราคากันอย่างดุเดือด ซึ่งก็มักจะถูกประมูลไปในราคาที่สูงลิ่ว

近代中国画坛著名画家齐白石曾经写过一首诗，讲到自己的师承。“青藤雪个远凡胎，缶老衰年别有才。我欲九原为走狗，三家门下转轮来。”徐渭、八大山人、吴昌硕，他崇拜的三位老师，前两位时代太早，无缘得见，他决心死后到阴曹地府向这三位老师一个个学。从作品来看，齐白石的绘画明显受到八大山人的影响，尤其是早年，他学习绘画主要是跟着八大山人。他在成熟阶段，虽然已经自立门户，但笔墨线条依旧有八大山人的影子。

ฉีไป๋สือ จิตรกรชื่อดังในวงการจิตรกรรมร่วมสมัยของจีนเคยเขียนบทกลอนบทหนึ่งที่บรรยายถึงบรมครูของเขา ซึ่งกล่าวไว้ว่า “สวีเว่ย ปาด้าซันเหริน และอู๋ซังซัวเป็นบรมครูที่เขายกย่องนับถือ หากแต่เป็นเพราะบรมครูสองท่านแรกเกิดในยุคก่อนหน้าเขานานมาก จึงไม่มีวาสนาได้พบเจอกัน เขาตัดสินใจแล้วว่าหากเขาตายไปจะไปขอร่ำเรียนวิชาศิลปะกับบรมครูทั้งสามที่ละท่านในโลก” หากดูจากผลงานของฉีไป๋สือ จะเห็นว่าได้รับอิทธิพลจากปาด้าซันเหรินอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในช่วงแรก เขาฝึกปรือฝีมือการวาดภาพตามสไตล์ของปาด้าซันเหรินเป็นหลัก แม้ว่าภายหลังเขาจะพัฒนาฝีมือจนมีสไตล์เป็นของตนเอง แต่สไตล์การวาดและลายเส้นยังคงกลิ่นอายของปาด้าซันเหรินเช่นเดิม

近代中国画坛另一位著名的画家张大千也对八大山人顶礼膜拜。他收藏的八大山人真迹甚多，今天美国各大博物馆的藏品里，就有不少是他曾经的宝贝。在没有去敦煌临摹壁画之前，他在上海主要学习八大山人和石涛两人的绘画，且能模仿得惟妙惟肖。张大千的荷花独步画坛，其中墨色，尤其是表现荷茎的线条，就是学八大山人。

จางต้าเซี่ยน จิตรกรชื่อดังในวงการจิตรกรรมร่วมสมัยของจีนอีกท่านก็ชื่นชมผลงานของปาด้าซันเหรินอย่างมาก เนื่องจากเขาเก็บสะสมผลงานจริงของปาด้าซันเหรินไว้จำนวนมาก ปัจจุบันมีผลงานที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่หลายแห่งในสหรัฐอเมริกาจำนวนไม่น้อยที่เคยเป็นของรักของหวงของจางต้าเซี่ยน สมัยที่เขายังไม่ได้เดินทางไปคัดลอกภาพวาดจิตรกรรมผนังถ้ำที่เมืองตุนหวง เขาเคยฝึกวาดภาพตามสไตล์ของปาด้าซันเหรินและสือเทาอู่ที่เซี่ยงไฮ้ และสามารถเลียนแบบได้เสมือนจริง ภาพวาดดอกบัวของจางต้าเซี่ยนมีชื่อเสียงโด่งดังในวงการจิตรกรรม ทั้งเทคนิคการลงสีหมึกและลายเส้นของก้านบัวนั้นต่างก็เป็นเทคนิคที่เลียนแบบสไตล์การวาดของปาด้าซันเหริน

揭开海昏侯国的

神秘面纱

——从发掘现场到博物馆的汉墓遗珍

作者：黄雪寅 ผู้เขียน หวง เสี่ยวยิ่น
翻译：Ms. Dan Peng ผู้แปล น้า

ไขความลึกลับอาณาจักรไห่ฮุนโหวะ: มรดกล้ำค่าสุสานชาวฮั่นจากแหล่งขุดค้นสู่พิพิธภัณฑ์

“中国十大文物事件网络评选”活动中，江西海昏侯墓葬考古成果发掘高居榜首，成为中国年度最具影响力的文物事件。海昏侯汉墓一夜之间被推到了镁光灯下，成为媒体记者和广大民众热议的对象，人们期待揭开海昏侯国和墓主人刘贺的神秘面纱。

ผลการสำรวจสุสานไห่ฮุนโหวะในมณฑลเจียงซีเป็น ๑ ใน ๑๐ อันดับแรกของข่าวเนติยอดฮิตที่เกี่ยวกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมแห่งชาติที่ถูกคัดเลือกโดย China Cultural Relics Network ในปี ๒๐๑๕ จะจัดว่าเป็นข่าวเรื่องโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลมากที่สุดในปีนั้นของจีน สุสานชาวฮั่นไห่ฮุนโหวะได้รับความสนใจเพียงชั่วข้ามคืนและกลายเป็นที่จับตาของบรรดาสื่อมวลชนและประชาชนทั่วไป ทุกคนตั้งหน้าตั้งตารอกับการเปิดการเผยความลึกลับของอาณาจักรไห่ฮุนโหวะและเจ้าของสุสานที่มีชื่อว่าหลิวเอ๋อในเร็ววัน

2011年，江西省文物考古研究所接到群众举报，在南昌市新建县（现为新建区）大塘坪乡观西村东北约500米的墩墩山上，一座古代墓葬遭到盗掘。江西省文化厅、江西省文物局和南昌市政府高度重视，立即组织专家对现场进行勘查。从盗洞到出土葬具，专家判断，该墓规模较大，等级较高，很可能与文献记载的汉昌王（海昏侯）刘贺有关。据历史记载，海昏侯国是刘贺被废黜后，于公元前63年在豫章郡海昏县建立的侯国。刘贺作为一位既当过皇帝又成为列侯的特殊人物，在江西海昏侯国至少延续了四代。发掘海昏侯国历史的责任落在了考古人身上。从2011年至2015年，江西省集结本地和全国相关科技考古力量，经过历时五年的考古发掘，共勘探约100万平方米，发掘约1万平方米，在海昏侯墓周边5平方公里内发现了紫金城遗址、历代海昏侯墓园、贵族和平民墓地等海昏侯国一系列重要遗存。以海昏侯和侯夫人墓为中心的墓园中，两座主墓同茔异穴，占据了总面积达4 000平方米的礼制性高台建筑。

ภาพ พิธีกรรมที่อุทยานประวัติศาสตร์ไห่ฮวน
โหวแห่งราชวงศ์ฮั่นนครหนานชาง

供图 / 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆

ในปี ๒๐๑๑ ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมและโบราณคดีแห่งมณฑลเจียงซี ได้รับรายงานจากประชาชนว่ามีมีการปล้นสุสานโบราณบนภูเขาตุนตุนที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่บ้านกวางซี ชุมชนต้าถังผิง อำเภอซินเจี้ยน (ปัจจุบันคือเขตซินเจี้ยน) นครหนานชางประมาณ ๕๐๐ เมตร กรมวัฒนธรรมมณฑลเจียงซี สำนักศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจียงซี และรัฐบาลเทศบาลหนานชางก็ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับเหตุการณ์ดังกล่าว ได้จัดส่งผู้เชี่ยวชาญรุดเข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุทันที เมื่อพิจารณาจากการปล้นสุสานโบราณและโลงศพ สันนิษฐานว่าสุสานนั้นมีขนาดใหญ่และเป็นพิเศษสำหรับชนชั้นสูง ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับนางอ๋องแห่งราชวงศ์ฮั่น(ไห่ฮวนโหว) ที่มีพระนามว่าหลิวเอ๋อตามบันทึกของเอกสาร จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ อาณาจักรไห่ฮวนโหวถูกก่อตั้งขึ้นในวัยเยาว์เขตไห่ฮวนเมื่อ ๖๓ ปีก่อนคริสตกาลหลังจากที่จักรพรรดิหลิวเอ๋อถูกโค่นราชบัลลังก์ ในฐานะบุคคลพิเศษที่เป็นทั้งจักรพรรดิและเสี้ยโหว (ชื่อตำแหน่งของเชื้อพระวงศ์-ผู้แปล) นั้นได้ครองอำนาจอย่างน้อยเป็นเวลาสี่ชั่วอายุคนในอาณาจักรไห่ฮวนโหว มณฑลเจียงซี ภารกิจอันยิ่งใหญ่ในการขุดค้นทางประวัติศาสตร์อาณาจักรไห่ฮวนโหวครั้งนี้จึงเป็นความรับผิดชอบของใครไปไม่ได้นอกจากนักโบราณคดี ในปี ๒๐๑๑-๒๐๑๕ มณฑลเจียงซีได้รวมพลังทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านโบราณคดี ในท้องถิ่นและระดับชาติเพื่อทำการขุดค้นสุสานแห่งนี้ มีการสำรวจพื้นที่ทั้งหมดราว ๑ ล้านตารางเมตร และมีการขุดค้นแล้วราว ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรภายหลังการขุดค้นทางโบราณคดีเป็นระยะเวลา ๕ ปี ผู้เชี่ยวชาญค้นพบโบราณวัตถุที่สำคัญของอาณาจักรไห่ฮวนโหว อันได้แก่ ซากปรักหักพังเจี๊วจินเจิง สุสานไห่ฮวนโหวของราชวงศ์ในอดีต และสุสานของขุนนางและสามัญชน เป็นต้น ตำแหน่งศูนย์กลางของพื้นที่ทั้งหมดคือสุสานของจักรพรรดิไห่ฮวนโหวและของเฮา มีลักษณะเป็นหลุมฝังศพเดียวกัน แต่มีโพรงถ้ำคนละทาง สุสานหลักทั้งสองได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดราว ๔,๐๐๐ ตารางเมตรของมณฑลพิธี

海昏侯墓属于西汉中晚期采取“汉制”埋葬的列侯墓葬。从发掘情况看，海昏侯墓椁室早年已经坍塌，且有地下室水，遗物基本没有被盗，这在全国汉代高等级墓葬的发掘中十分罕见。出土金器、青铜器、铁器、玉器、漆木器、陶瓷器、竹编、草编、纺织品和简牍（签牌和奏章副本）等各类精美文物 1 万余件（套）。其中出土了 10 余吨约 200 万枚五铢钱，378 件马蹄金、麟趾金、金饼、金板等，这是迄今为止出土的我国汉墓考古史上保存最完整、数量最集中的一次发现。此外，墓中还发现了大量工艺精湛的错金银、包金、鎏金铜器，在一件青铜豆形灯座上，清晰刻有“南昌”二字，这是关于“南昌”城最早、最珍贵的实物资料。作为判定墓主人身份的重要物证也出土于墓中，一是真车马陪葬坑、整套的乐器（包括两架编钟，一架编磬、琴、瑟、排箫、笙和 36 尊伎乐木俑，形象再现了西汉列侯的用乐制度），证实了墓主人的地位属于列侯级别；二是墓中出土的有“臣贺”等字样的漆器、青铜器、印章和木牍，特别是棺内提取出了刻有“刘贺”二字的玉印（图五），证实了墓主人是西汉第一代海昏侯刘贺。这一考古成果一经发布，引发了社会各界的高度关注，海昏侯墓出土文物和墓主人刘贺“视死如生”的地宫生活成为关注焦点。

สุสานไห่ฮวนโหวเป็นหลุมฝังศพของเสี่ยวโหวที่ยึดแบบแผนการฝังศพภายใต้ระบบการปกครองของราชวงศ์ฮั่นในช่วงกลางและปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันตก จากการขุดค้นพบว่าห้องชั้นในและชั้นนอกของสุสานไห่ฮวนโหวได้พังทลายลงในช่วงปีแรกๆ และมีน้ำขังอยู่ภายในห้องใต้ดิน โบราณวัตถุไม่ได้ถูกขโมยแต่อย่างใด ซึ่งเป็นเรื่องที่พบได้น้อยมากในการขุดค้นสุสานของชนชั้นสูงในราชวงศ์ฮั่น มีการขุดพบโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมอันวิจิตรงดงามมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ชิ้น (ชุด) รวมถึงเครื่องทอง เครื่องทองสัมฤทธิ์ เครื่องเหล็ก เครื่องใช้ที่ทำจากหยก เครื่องใช้ที่ทำจากไม้เคลือบ เครื่องใช้เซรามิก เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่และฟาง สิ่งทอ และไม้ไผ่หรือเศษไม้ที่มีอักษรจารึก (แผ่นไม้จารึกและหนังสือราชการ) และในจำนวนนั้นมีการขุดพบเหรียญกษาปณ์หนัก ๕ จู ที่เรียกกันว่าเงินอู๋จูกมากกว่า ๑๐ ตันหรือประมาณ ๒ ล้านชิ้น เกือบห้าทอง ทองหลินจือ ก้อนทอง แผ่นทอง อีก ๓๗๘ ชิ้น เป็นต้น นับว่าเป็นการค้นพบโบราณวัตถุที่สมบูรณ์และมีจำนวนมากสุดของสุสานฮั่นในประวัติศาสตร์ทางโบราณคดีของจีนก็ว่าได้ นอกจากนี้ยังขุดพบเครื่องทองเคลือบ เครื่องกะไหล่ทอง และเครื่องทองสัมฤทธิ์ที่ทำขึ้นอย่างวิจิตรงดงามอีกเป็นจำนวนมาก บนเชิงตะเกียงโลหะผสมทองแดงทรงถั่วที่สลักคำว่า “หนานซาง” ไว้อย่างชัดเจน และนี่คือโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่เก่าแก่และทรงคุณค่าที่สุดของนคร “หนานซาง” หลุมฝังศพของราช

供图 / 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆
 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆
 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆
 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆

รถและเครื่องดนตรีครบชุด (ประกอบด้วยกระดิ่ง ๒ ชั้น ระฆัง ฉิ่ง พิณ ขลุ่ย แพน เซ็ง และตุ๊กตาไม้บรรเลงเครื่องดนตรี ๓๖ ชิ้นที่เป็นรูปทรงจำลองเครื่องดนตรีของเสี่ยโหวในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก) เป็นหลักฐานทางกายภาพในการระบุตัวตนของเสี่ยโหวที่สำคัญอีกประการหนึ่งและเป็นเครื่องยืนยันสถานะของเจ้าของสุสานมีตำแหน่งเป็นถึงเสี่ยโหวได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน ประการที่สอง เครื่องเคลือบ เครื่องทองสัมฤทธิ์ ตราราชลัญจกร และคัมภีร์แผ่นไม้ที่สลักตัวอักษรอย่างคำว่า “เงินเฮ่อ” เป็นต้น ก็ถูกขุดขึ้นมาจากหลุมฝังศพเช่นกัน โดยเฉพาะตราราชลัญจกรหยกที่มีคำว่า “หลิวเฮ่อ” ถูกขุดขึ้นมาจากโลงศพ หลักฐานเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่าเจ้าของสุสานนั้นคือหลิวเฮ่อแห่งแคว้นไห่ฮวนโหวจากราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เมื่อความสำเร็จทางโบราณคดีถูกเผยแพร่สู่สาธารณชน ประชาชนทุกภาคส่วนต่างให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกขุดพบจากสุสานไห่ฮวนโหวและชีวิตในวังใต้ดินของหลิวเฮ่อเจ้าของสุสานผู้ถือว่าเป็น “ความตายเปรียบเสมือนชีวิต” จึงได้กลายเป็นจุดสนใจ

一般来说，考古发掘成果在博物馆展览，是博物馆展览中的重要内容。但通常，考古人员完成考古发掘并发表考古报告之后，博物馆才可以将文物及发掘报告等成果集中展示并公布于众。当时，海昏侯墓尚处于发掘整理过程中，许多出土文物仍在文物实验室接受保护和研究，大量的考古成果尚无结论。在如此大规模的社会目光关注下，如何发挥博物馆的考古知识普及功能，最大限度揭开考古学的神秘面纱，让观众一睹这个墓群珍贵的出土文物，领略“事死如事生”的汉代葬俗和汉代列侯的奢华地宫生活，从而了解中国汉代政治、经济、文化等多方面的成就，成了亟待考古人解决的课题。在江西省文物局和北京文物局主办下，首都博物馆联手江西省文物考古研究所和江西省博物馆等机构，克服边考古边展览的困难，于2016年3月在北京首都博物馆举办了《五色炫曜——南昌汉代海昏侯国考古成果》特展。展览的大门一打开，观众如潮水般蜂拥而至，在短时间内形成了“首博热”，首都博物馆也成为当时北京市民文化生活的网红打卡地，收到了良好的社会效益。

โดยทั่วไป โบราณวัตถุที่ถูกค้นพบจะถูกจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ และเป็นส่วนสำคัญของการจัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์เลยทีเดียว แต่มักหมายถึง คนสำรวจได้เสร็จสิ้นการขุดค้นโบราณคดีและประกาศรายงานทางโบราณคดีได้รับการตีพิมพ์แล้ว พิพิธภัณฑ์จึงจะสามารถจัดแสดงโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและเผยแพร่รายงานการขุดค้นทางโบราณคดีต่อสาธารณชนได้ ซึ่งในเวลานั้นสุสานไห่ฮวนโหวยังอยู่ในระหว่างการขุดค้นและจัดเก็บ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกขุดพบจำนวนมากยังอยู่ในกระบวนการของการศึกษาวิจัยและอยู่ภายใต้การคุ้มครองและการอนุรักษ์ในห้องปฏิบัติการโบราณวัตถุและวัตถุทางวัฒนธรรม ผลการสำรวจและดำเนินงานทางโบราณคดีจำนวนมากจึงยังไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัด ความสนใจจากสังคมในวงกว้างผลักดันให้พิพิธภัณฑ์ได้แสดงบทบาทในการเผยแพร่องค์ความรู้ทางโบราณคดีให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ช่วยให้ผู้คนค้นพบความลึกซึ้งของโบราณคดีมากยิ่งขึ้น ให้ผู้คนได้ชมโบราณวัตถุล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ขุดพบใน

สุสานนี้ ขึ้นชมประเพณีการฝังศพของราชวงศ์ฮั่นที่ "ความตายเปรียบเสมือนชีวิต" และชีวิตในวังใต้ดินอันหรูหราของเจ้าชายแห่งราชวงศ์ฮั่น เพื่อเพิ่มความเข้าใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น และจุดประกายให้นักโบราณคดีต้องไขปริศนาในเรื่องนี้ สำนักศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจียงซี สำนักศิลปวัฒนธรรมปักกิ่งเป็นหน่วยงานหลัก พิพิธภัณฑ์เมืองหลวงร่วมกับศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมและโบราณคดีแห่งมณฑลเจียงซี และพิพิธภัณฑ์แห่งมณฑลเจียงซี ได้ร่วมมือกันจัดนิทรรศการทางโบราณคดีในหัวข้อ "สี่สิ่งทั้งห้า ความสำเร็จทางโบราณคดีของอาณาจักรให้อู๋นโหวราชวงศ์ฮั่นหนานซาง" นิทรรศการนี้จัดขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๐๑๖ ณ พิพิธภัณฑ์กรุงปักกิ่ง ทัศนทัศน์ที่มีการอนุญาตให้เข้าชม ผู้คนต่างหลังไหลเข้าชมการจัดแสดงกันอย่างไม่ขาดสาย ได้ปลุกกระแส "เที่ยวพิพิธภัณฑ์" ภายในเวลาอันรวดเร็ว พิพิธภัณฑ์กลายเป็นสถานที่เช็คอินของเหล่าเน็ตไอดอลในเวลานั้นและเกิดผลดีต่อสังคม

面对大众的期待，如何全面介绍汉代历史和列侯制度，如何客观理解汉代“视死如生”的生死观，如何正确认识海昏侯国的奢华陪葬遗物等问题，首都博物馆借助江西省博物馆、江西省文物考古研究所考古科研优势，以墓葬考古为展览主要内容，介绍了西汉王侯的陵寝并延伸至汉代历史。同时，展览展示了当代科技在考古中的应用，例如考古现场科技保护专家如何精心处理木简、漆器、青铜器的铭文以及许多出土器物的多光谱分析结果令观众亲眼目睹了科技考古的神奇力量。首博策展团队利用科技手段在展厅营造了汉文化元素氛围，并将考古现场的发掘照片大量用于辅助展版，采用通体玻璃多面可视展柜，为观众提供了多角度欣赏这批珍贵出土精品的绝佳条件。在照明设计和展版文字方面，策展团队最大限度地满足观众参观可视度，使观众在阅读展版文字和拍照的参与度方面能有最大限度的获得感和心理满足感。为了提高讲解的专业化水平，首博特意派出讲解员团队前往江西海昏侯发掘现场，在考古专家的带领下亲身体验墓葬发掘的工作过程，并通过与当地博物馆交流，更多地掌握江西历史文化知识，更深入地了解海昏侯其人其事，将文物背后的故事与人物进行深度结合，让一位“沉睡”了两千多年的汉代海昏侯在观众的面前“复活”了。

供图 / 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆
ภาพ พิพิธภัณฑ์อุทยานประวัติศาสตร์ไห
จวนโหวแห่งราชวงศ์ฮั่นนครหนานซาง

จากการรอคอยของผู้คน พิพิธภัณฑ์กรุงปักกิ่งจึงถือโอกาสนี้ นำความร่วมมือด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ทางโบราณคดี กับพิพิธภัณฑ์มณฑลเจียงซี และศูนย์ศึกษาโบราณคดีมณฑลเจียงซี จัดนิทรรศการนำเสนอเนื้อหาโบราณคดีสุสานเป็นหลัก แนะนำสุสานองค์ชายแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก และขยายขอบเขตไปสู่ประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่น ด้วยการแนะนำประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นและระบบเสี่ยวโหวอย่างครอบคลุม ทำให้ผู้ชมเข้าใจแนวคิดเรื่องชีวิตและความตายในสมัยราชวงศ์ฮั่นที่ยึดถือว่า “ความตายเปรียบเสมือนชีวิต” และเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ฝังพร้อมกับพระบรมศพอันหรูหราของอาณาจักรไห่ฮวนโหวอย่างถูกต้อง ในขณะเดียวกันพิพิธภัณฑ์ก็นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมสมัยมาประยุกต์ใช้กับงานด้านโบราณคดี ยกตัวอย่างเช่น วิธีการที่ผู้เชี่ยวชาญประมวลผลค่าจารึกบนแผ่นไม้ เครื่องเคลือบ และเครื่องทองสัมฤทธิ์ และวิเคราะห์โบราณวัตถุจำนวนมากที่ขุดพบแบบหลายมิติ นิทรรศการนี้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่นำไปสู่การค้นพบทางโบราณคดีที่ยิ่งใหญ่ คณะภัณฑารักษ์ได้สร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมจีนในห้องนิทรรศการด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย การใช้บอร์ดและตู้กระจกจัดแสดงทรงเหลี่ยมในจัดแสดงภาพถ่ายโบราณสถานที่ถูกขุดพบจำนวนมาก ทำให้ผู้ชมได้ชื่นชมผลงานอันล้ำค่าจากหลากหลายแง่มุม ไม่เพียงเท่านั้นบรรดากภัณฑารักษ์ยังให้ความสำคัญกับทัศนวิสัยในการรับชมนิทรรศการของผู้ชม โดยการออกแบบแสงและข้อความที่ปรากฏตามจุดต่างๆ ในนิทรรศการให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและน่าสนใจในระดับสูงสุด เพื่อรรถรสในการรับชมของผู้ชม พร้อมกับส่งเจ้าหน้าที่ไปยังไซต์ขุดค้นสุสานไห่ฮวนโหวในมณฑลเจียงซี เพื่อรับคำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการขุดค้นสุสานจากผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีโดยเฉพาะ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของมณฑลเจียงซีกับเจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสุสานไห่ฮวนโหวอย่างถ่องแท้ สามารถผสมผสานเรื่องราวของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมกับตัวบุคคลได้อย่างลึกซึ้ง และรับหน้าที่ในการปลูกไห่ฮวนโหวแห่งราชวงศ์ฮั่นที่หลับใหลมากกว่า ๒,๐๐๐ ปี ให้ “ฟื้นคืนชีพ” อีกครั้ง

供图 / 南昌汉代海昏侯国遗址博物馆
ภาพ พิพิธภัณฑ์อุทยานประวัติศาสตร์ไห่ฮวนโหวแห่ง
ราชวงศ์ฮั่นนครหนานชาง

该展览在首都博物馆展出了 300 多件（套）海昏侯国精品，引发了轰动性文化效应。为期三个月的展览，参观人数达到 422 485 人，展览后评估整体满意度达到 95%。

ภายในพิพิธภัณฑ์กรุงปักกิ่งมีการนำผลงานชิ้นเอกของอาณาจักรไห่ฮวนโหวมาจัดแสดงไว้มากกว่า ๓๐๐ ชิ้น (ชุด) โบราณวัตถุหลายร้อยชิ้นเหล่านี้สามารถกระตุ้นให้เกิดการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมอย่างมาก ซึ่งดูได้จากจำนวนผู้เข้าชมกว่า ๔๒๒,๔๘๕ คนในช่วง ๓ เดือนแรกของการจัดแสดงนิทรรศการ และอัตราความพึงพอใจโดยรวมของพวกเขาสูงถึงร้อยละ ๙๕

2021 年，在考古遗址上建设的南昌汉代海昏侯国遗址博物馆落成。博物馆设计独特，占地面积 118 802 平方米，总建筑面积 39 250 平方米，其中地上两层，地下一层，共有展品近万件。此外，海昏侯国遗址数字博物馆也已上线，更直接地呈现和展示汉代海昏侯国时的建筑、衣食住行和文化生活，方便有兴趣的观者随时观赏。

และในปี ๒๐๒๑ พิพิธภัณฑ์อุทยานประวัติศาสตร์ไห่ฮวนโหวแห่งราชวงศ์ฮั่นนครหนานชางก็ได้สร้างเสร็จสมบูรณ์บนพื้นที่สุสานไห่ฮวนโหวเดิม พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้รับการออกแบบอย่างมีเอกลักษณ์ ครอบคลุมพื้นที่กว่า ๑๑๘,๘๐๒ ตารางเมตร แบ่งเป็นพื้นที่ก่อสร้างทั้งหมด ๓๙,๒๕๐ ตารางเมตร ตัวอาคารประกอบด้วยชั้นบน ๒ ชั้น และชั้นใต้ดิน ๑ ชั้น รวมโบราณวัตถุที่จัดแสดงเกือบ ๑๐,๐๐๐ ชิ้น นอกจากนี้ยังมีการเปิดตัวพิพิธภัณฑ์มรดกดิจิทัลไห่ฮวนโหวสำหรับรองรับผู้อ่านที่สนใจได้ตลอดเวลา ทำให้เข้าถึงการนำเสนอเรื่องราวสถาปัตยกรรม อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การคมนาคม และชีวิตทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นได้มากขึ้น **๗๒**

ช่งอิงซิง กับ “ตำราเทียนกงไคอู้”

宋应星与 《天工开物》

作者：崔高浩 ผู้เขียน ชุย เกาเฮ่า
翻译：Piyamas Sanpaweerawong
ผู้แปล ปิยะมาศ สรรพวิรวงศ์

2020 年年底，中国嫦娥五号月球无人探测器采集到了月壤样品并成功返回地球。2021 年，国际天文学联合会 (IAU) 正式批准了嫦娥五号着陆点附近八个月球地貌的命名。这八个命名中有许多中国古代科学家的名字，其中就有被英国著名生物化学家（曾因研究中国科学史而声名远扬的）李约瑟 (Joseph Needham, 1900—1995) 誉为“中国狄德罗 (Diderot)”的宋应星，他的作品《天工开物》被称为“中国 17 世纪的工艺百科全书”。

เมื่อปลาย พ.ศ. ๒๕๖๓ ยานสำรวจดวงจันทร์ไร้มนุษย์ฉางเอ๋อ-๕ ของจีนได้เก็บตัวอย่างดินบนดวงจันทร์และกลับมายังโลกได้สำเร็จ พ.ศ. ๒๕๖๔ สหพันธ์ดาราศาสตร์สากล (International Astronomical Union หรือ IAU) ได้อนุมัติอย่างเป็นทางการในการตั้งชื่อลักษณะพื้นที่ ๘ แห่งบนดวงจันทร์ใกล้กับจุดลงจอด ยานฉางเอ๋อ-๕ ซึ่งมีชื่อของนักวิทยาศาสตร์จีนโบราณหลายคนรวมอยู่ด้วย หนึ่งในนั้นได้แก่ ช่งอิ่งซิง ผู้ได้รับขนานนามว่า “ดีเดอโรต์แห่งประเทศจีน” โดยโจเซฟ นีดแฮม (พ.ศ. ๒๔๔๓ - ๒๕๓๘) นักชีวเคมีชาวอังกฤษผู้โด่งดังจากการวิจัยประวัติศาสตร์จีน อนึ่ง ผลงานสำคัญที่มีรูปแบบ “สารานุกรม” ของช่งอิ่งซิงมีชื่อว่า “เทียนกงไคอู้”

宋应星其人

ประวัติของช่งอิงซิง

宋应星 (1587—约 1666) 是明朝科学家，出生于中国江西南昌府奉新县的一个士大夫家庭，在四兄弟中排行第三。他从小就聪明过人，过目不忘，记忆力惊人。1615 年 (明万历四十三年)，宋应星和兄长宋应升一起通过乡试中举。此后虽几经会试，但均告失败，两兄弟遂绝科举之念。1635 年 (崇祯八年)，宋应星任县学教谕。1643 年 (崇祯十六年)，又任毫 (Bó) 州知州。但第二年初，他便辞官返乡。当时，大明王朝气数已尽。当年三月，李自成大军攻破京师，明朝灭亡。1646 年 (隆武二年)，宋应升服毒殉国，宋应星开始了隐居生活，拒不出仕。虽然具体卒年尚不清楚，但据推测，宋应星大约在 1661 年或 1666 年逝世。

ช่งอิงซิง (พ.ศ. ๒๑๓๐ - ประมาณ พ.ศ. ๒๒๐๙) คือ นักวิทยาศาสตร์สมัยราชวงศ์หมิง เป็นบุตรคนที่สามในบรรดาพี่น้องชาย ๔ คนแห่งตระกูลขุนนางชั้นซื่อต้าฟูประจำอำเภอเฟิงซิง เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี เป็นผู้มีความรู้รอบด้านแต่เยาว์วัย มีความจำด้านการอ่านเป็นเลิศ เมื่อ พ.ศ. ๒๑๕๘ (รัชศกวันลี่ปีที่ ๔๓) ช่งอิงซิงกับพี่ชายนามว่า ช่งอิงเซิง ต่างสอบผ่านการคัดเลือกระดับมณฑล ทว่าหลังจากนั้นแม้ว่าจะเข้าสอบระดับประเทศหลายครั้งก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ จึงล้มเลิกความคิดที่จะเข้าสอบเคอจี้วีกต่อไป พ.ศ. ๒๑๗๘ (รัชศกจงเจินปีที่ ๘) ช่งอิงซิงรับราชการในตำแหน่งอนุศาสนาจารย์ประจำอำเภอ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๑๘๖ (รัชศกจงเจินปีที่ ๑๖) รับตำแหน่งผู้ว่าเมืองไปโจว ทว่าเพียงต้นปีที่สอง เขาก็ลาออกจากราชการกลับสู่ภูมิลำเนา ด้วยขณะนั้นราชวงศ์หมิงได้ล่มสลายแล้ว จากการโจมตีเมืองหลวงของกองทัพหลี่จื้อเจิงในเดือนมีนาคมปีนั้นเอง พ.ศ. ๒๑๘๙ (รัชศกหลงอู่ปีที่ ๒) ช่งอิงเซิงพี่ชายของเขากินยาพิษลี้ชีพ เขาจึงเริ่มถือสันโดษและปฏิเสธการรับราชการ แม้ว่าปีที่เขาเสียชีวิตยังไม่ทราบแน่ชัด แต่มีการสันนิษฐานว่าเขาน่าจะเสียชีวิตประมาณ พ.ศ. ๒๒๐๘ หรือ ๒๒๐๙

供图 / 中国邮政 China Post

《天工开物》的 创作背景

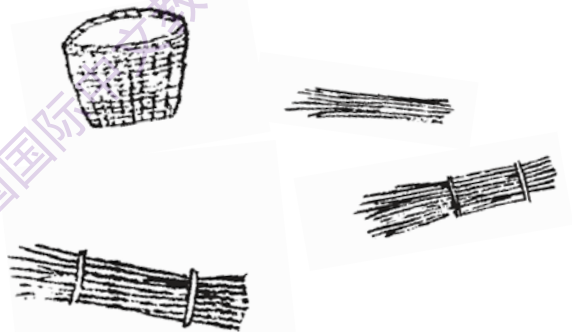
ภูมิหลังการประพันธ์ตำรา “เทียนกงไคอู้”

在《天工开物》问世的明朝，许多产业都比较发达，城市繁荣，商品经济活跃，市井文化如雨后春笋般兴起。此外，重视“知行合一”的心学广泛流行，西洋传教士将西方文化产物介绍到中国，这些都有助于植物学、农学、地理学等实用的技术科学著作的发展，李时珍的《本草纲目》、徐光启的《农政全书》以及宋应星的《天工开物》就是在这样的背景下创作出来的。

ในสมัยราชวงศ์หมิงที่ตำรา “เทียนกงไคอู้” ได้เรียบเรียงขึ้นนั้น อุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ค่อนข้างพัฒนาแล้ว ตัวเมืองเจริญรุ่งเรือง เศรษฐกิจสินค้าโภคภัณฑ์คึกคัก วัฒนธรรมชาวเมืองผุดขึ้นราวดอกเห็ดหล่น นอกจากนี้ การให้ความสำคัญต่อแนวคิด “ผสานความรู้เป็นหนึ่งเดียวกับการกระทำ” ของสำนักปรัชญาว่าด้วยจิตที่แพร่หลาย กอปรกับการนำผลิตภัณฑ์ต่างๆ จากตะวันตกเข้ามาโดยคณะมิชชันนารีในสมัยนั้น ล้วนยังผลิตต่อพัฒนาการของการประพันธ์ตำราการปฏิบัติการเชิงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีด้านพฤกษศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เป็นต้น ตำราต่างๆ เช่น ตำราสมุนไพร “เป็นเจ้ากิงมู่” ของหลี่ซือเจิน ตำราการเกษตร “หนงเจิ้งเฉวียนซู” ของสี่วังกวี่ และตำรา “เทียนกงไคอู้” ของซ่งอิ่งซิง ล้วนแต่เกิดขึ้นภายใต้ภูมิหลังแบบเดียวกัน

《天工开物》中的“天工”取自《尚书·皋陶谟》的“天工人其代之”，“开物”取自《周易·系辞上》的“开物成务”。“天工”与“人工”相对，指自然的事物；“开物”则指人类通过工具和技术造物。因此，“天工开物”意为人类通过主观努力，利用自然资源造物。

คำว่า “เทียนกง” ในชื่อตำรานั้นหยิบยืมมาจากข้อความว่า “เทียนกงเหรินฉีไต้จื่อ” (ภาระแห่งฟ้ามนุษย์มารับแทน) ในคัมภีร์ “ซางซู” บท “แผนงานของเกาเหยา” ส่วนคำว่า “ไคอู้” มาจากข้อความ “ไคอู้เจิงอู้” (รับรู้หลักการแห่งสรรพสิ่งเพื่อดำเนินการได้สำเร็จ) ในคัมภีร์ “อี่จิง” บท “อรรถาธิบาย” คำว่า “ภาระแห่งฟ้า” คู่กับ “ภาระของมนุษย์” หมายถึงเหตุการณ์ในธรรมชาติ ส่วน “รับรู้เพื่อดำเนินการ” หมายถึงการที่มนุษย์ใช้เครื่องมือและวิทยาการเพื่อสร้างสรรค์สรรพสิ่ง ดังนั้น ชื่อของตำรา “เทียนกงไคอู้” จึงหมายถึง การที่มนุษยชาติมานะบากบั่นโดยอาศัยทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์สรรพสิ่ง

《天工开物》的内容

เนื้อหาในตำรา “เทียนกงไคอู้”

《天工开物》共三篇十八卷。

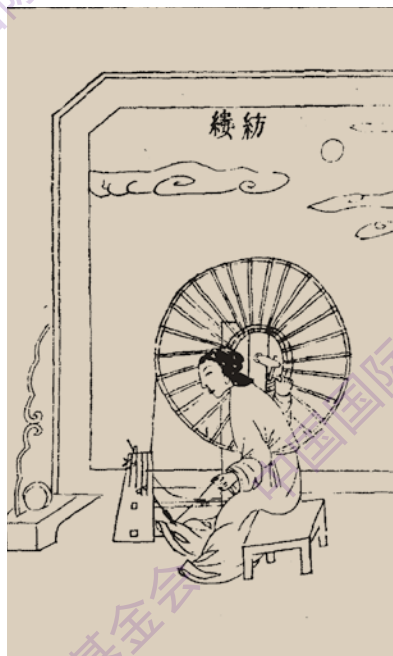
ตำรา “เทียนกงไคอู้” มี ๓ บท ๑๘ หัวข้อ

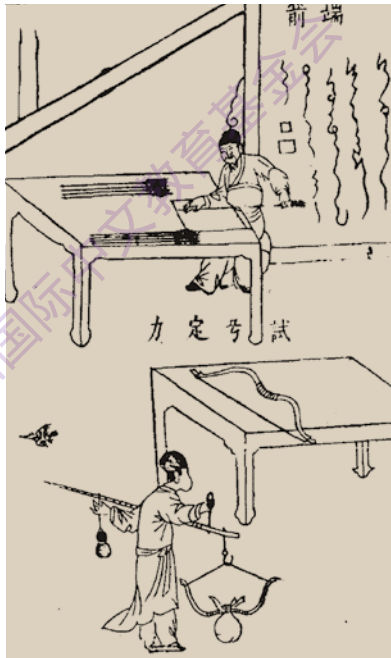
上篇涉及天产：乃粒（粮食作物的栽培技术）、乃服（衣服原料的来源及加工方法）、彰施（植物染料的染色方法）、粹精（谷物的加工过程）、作咸（六种食盐的生产方法）、甘嗜（种植甘蔗及制糖、养蜂的方法）。

บทแรกมีเนื้อหาเกี่ยวกับผลิตผลทางธรรมชาติ ได้แก่ หัวข้อ ไนลี่ ว่าด้วยวิทยาการเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหาร ไนฝู ว่าด้วยที่มาและกรรมวิธีการแปรรูปวัตถุดิบในการทำเสื้อผ้า จางซือ ว่าด้วยกรรมวิธีการย้อมสีด้วยรงควัตถุจากพืช ชู่ยจิง ว่าด้วยกระบวนการแปรรูปธัญพืช จั่วเสียน ว่าด้วยการแนะนำกรรมวิธีผลิตเกลือบริโภค ๖ ชนิด และกานซือ ว่าด้วยกรรมวิธีปลูกอ้อย การผลิตน้ำตาล และการเลี้ยงผึ้ง

中篇涉及人工制造：陶埴(shān)（砖、瓦、陶瓷的制作）、冶铸（金属用品的铸造及加工）、舟车（船舶、车辆的结构、型式及制作）、锤(chuí)锻（用锤锻方法制作铁器和铜器）、燔石（石灰、煤炭等的烧制技术）、膏液（16种植物油脂的提取方法）、杀青（造纸的五个程序）。

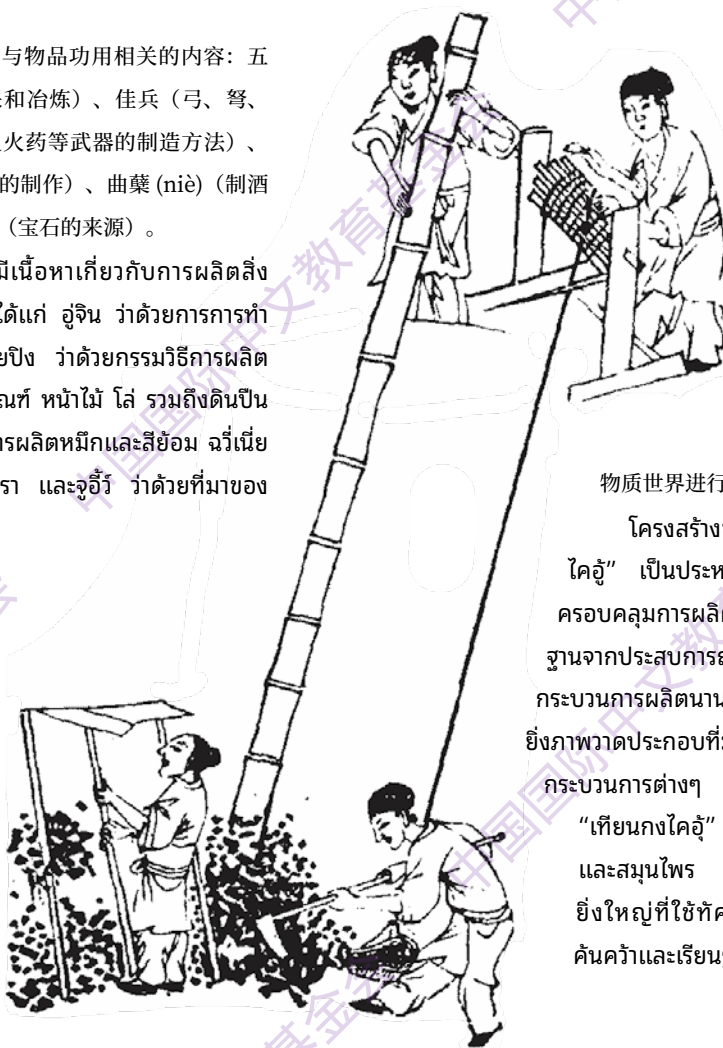
บทที่สองมีเนื้อหาเกี่ยวกับการรังสรรค์ด้วยฝีมือมนุษย์ ได้แก่ หัวข้อเถาซาน ว่าด้วยการผลิตอิฐ แผ่นกระเบื้อง เครื่องดินเผาและเครื่องกระเบื้อง เหย่จู่ ว่าด้วยการหลอมและแปรรูปเครื่องใช้โลหะ โจวเซอ ว่าด้วยโครงสร้าง รูปแบบ การสร้างเรือและรถ ฉู่ยตัน ว่าด้วยการตีขึ้นรูปเครื่องเหล็กและสำริด ผานซือ ว่าด้วยกลวิธีการถลุงหินปูนและถ่านหิน เกาเย่ ว่าด้วยกรรมวิธีการสกัดน้ำมันจากพืช ๑๖ ชนิด และซาซิง ว่าด้วยขั้นตอน ๕ ขั้นตอนในการผลิตกระดาษ

下篇讲述了与物品功用相关的内容：五金（金属的开采和冶炼）、佳兵（弓、弩、盾等冷兵器以及火药等武器的制造方法）、丹青（墨和颜料的制作）、曲蘖（niè）（制酒的方法）、珠玉（宝石的来源）。

บทความสุดท้ายมีเนื้อหาเกี่ยวกับการผลิตสิ่งอุปโภคบริโภค ได้แก่ อู๋จิน ว่าด้วยการการทำเหมืองโลหะ เจียปิง ว่าด้วยกรรมวิธีการผลิตอาวุธ เช่น เกาทัณฑ์ หน้าไม้ โล่ รวมถึงดินปืน ตานซิง ว่าด้วยการผลิตหมึกและสีย้อม ฉวีเนี่ย ว่าด้วยการผลิตสุรา และจิวอี้ ว่าด้วยที่มาของอัญมณีต่างๆ

从结构上可见，《天工开物》是一部囊括了当时主要产业的“百科全书”。宋应星以观察、经验和实证为基础，具体阐释了多种产业的生产过程，并配了123幅插图。这些插图形象具体，详细地描述了各种制造技术和过程。另外，《天工开物》里没有记载方书和本草学的相关内容，这表明宋应星是一位以客观、实证的态度试图对物质世界进行独创性探索和认识的伟大学者。

โครงสร้างของตำราข้างต้นจะเห็นได้ว่า “เทียนกงไคอู้” เป็นประหนึ่ง “สารานุกรม” เล่มหนึ่งที่มีเนื้อหาครอบคลุมการผลิตที่สำคัญในสมัยนั้น ช่งอึ้งซิงอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ การสังเกตและการพิสูจน์ อธิบายกระบวนการผลิตนานาประเภทอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพวาดประกอบที่มีถึง ๑๒๓ ภาพ ล้วนแสดงกลวิธีและกระบวนการต่างๆ โดยละเอียดชัดเจน นอกจากนี้ ตำรา “เทียนกงไคอู้” ไม่ได้จดบันทึกเนื้อหาเกี่ยวกับตำหรับยาและสมุนไพร แสดงให้เห็นว่าช่งอึ้งซิงเป็นนักวิชาการผู้ยิ่งใหญ่ที่ใช้ทัศนคติเชิงประจักษ์ที่เป็นกลางในการค้นคว้าและเรียนรู้โลกของวัตถุอย่างเป็นเอกเทศ

《天工开物》的传播

การแพร่กระจายของตำรา “เทียนกงไคอู้”

1637 年（崇禎十年），在宋应星的友人涂绍煒 (kuì) 的资助下，《天工开物》首次在南昌府刊行，清初的杨素卿翻刻此本，此本流通范围较广。此后，《天工开物》被收录在《古今图书集成》和《授时通考》中，后在中国渐被遗忘，事实上已失传很久。17 世纪，《天工开物》被传到了当时江户时代的日本，并被制作了很多副本。1771 年，大阪的书林菅 (jiān) 生堂出版了和刻本，此后几经再版并越发受到重视。直到民国时期，在日本留学的中国人将《天工开物》和刻本带回中国，《天工开物》的存在和价值才重新被发现。

พ.ศ. ๒๑๘๐ (รัชศกฉงเจินปีที่ ๑๐) ด้วยการสนับสนุนจาก ภูเขาโชงอูเป็นผู้เป็นสหายของช่งอิ่งซิง ตำรา “เทียนกงไคอู้” ได้ตีพิมพ์ เป็นครั้งแรกที่เมืองหนานชาง ต่อมาในสมัยราชวงศ์ชิง หยางซูชิ่ง ตีพิมพ์ซ้ำตามต้นฉบับ ซึ่งแพร่หลายอย่างกว้างขวาง หลังจากนั้น ตำราดังกล่าวได้รับการบรรจุไว้ในชุดหนังสือ “ประชุมตำรายุค โบราณถึงปัจจุบัน” และ “ประมวลกาลานุกรม” ทว่าตัวเล่มกลับ ถูกลืมเลือนจนสาบสูญไปเป็นเวลานาน กระทั่งในคริสต์ศตวรรษ

ที่ ๑๗ ตำรา “เทียนกงไคอู้” ได้แพร่เข้าสู่ประเทศญี่ปุ่นในสมัย เอโดะ และได้รับการตีพิมพ์สำเนาจำนวนมาก พ.ศ. ๒๓๑๘ สำนักพิมพ์โซรินคันเซโดเมืองโอซาก้าได้จัดพิมพ์ฉบับบล็อกไม้ หลังจากนั้นยังจัดพิมพ์ซ้ำยิ่งได้รับความสนใจมากขึ้น จนถึงสมัย สาธารณรัฐ ชาวจีนที่ไปศึกษาต่อในประเทศญี่ปุ่นได้นำตำรา “เทียนกงไคอู้” ฉบับที่พิมพ์จากบล็อกไม้กลับประเทศด้วย ตำรา ดังกล่าวจึงได้รับการค้นพบและยกย่องคุณค่าขึ้นอีกครั้ง

此外，《天工开物》在 18 世纪以后传入朝鲜，在朴趾源 的《热河日记》和徐有榘 (jǔ) 的《林园经济志》等书中均被提及。

ส่วนในเกาหลี(โซฮอล)นั้น ตำรา “เทียนกงไคอู้” ได้แพร่ หลายเข้าไปหลังจากคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ โดยมีกรกล่าวถึงทั้งใน “อนุทินเฮโฮ” ของพัคจิวอน และ “จดหมายเหตุเศรษฐกิจจิวอน” ของเชยูกซึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับการศึกษาวิทยาการของ ราชวงศ์ชิงและสภาพชีวิตในชนบทตามลำดับ

宋应星纪念馆

อนุสรณ์สถานช่งอิงซิง

就像月球上一处地貌以宋应星的名字命名一样，江西南昌市奉新县也被称为“宋应星县”。奉新县大力歌颂宋应星的丰功伟绩，如应星北大道、应星南大道等中心街道名以及宋应星公园、宋应星纪念馆等地名，都体现了这一点。

เช่นเดียวกับการที่ชื่อของช่งอิงซิงได้รับการนำไปตั้งเป็นชื่อตำแหน่งบนพื้นผิวดวงจันทร์ อำเภอเพิงซินเมืองหนานชางมณฑลเจียงซีก็ได้รับการขนานนามว่า “อำเภอช่งอิงซิง” โดยอำเภอเองก็ได้ยกย่องคุณงามความดีของช่งอิงซิงอย่างยิ่งใหญ่ ด้วยการตั้งชื่อถนนสายหลักกว่าถนนอิงซิงเหนือกับถนนอิงซิงใต้ ตลอดจนสวนสาธารณะช่งอิงซิงและอนุสรณ์สถานช่งอิงซิง

宋应星纪念馆位于宋应星公园内，由主馆、天工馆和开物馆组成，系统详实地介绍了宋应星及《天工开物》的相关资料和内容。特别是天工馆和开物馆都使用了尖端科学技术，生动形象地展示了农业和手工业的制作过程，对江西省乃至全中国的科学普及和科学教育都发挥了重要作用。

อนุสรณ์สถานช่งอิงซิงตั้งอยู่ภายในสวนสาธารณะช่งอิงซิง ประกอบด้วยอาคารหลัก อาคารเทียนกงและอาคารไคอู่ ภายในจัดแสดงข้อมูลแนะนำช่งอิงซิงและตำรา “เทียนกงไคอู่” อย่างละเอียด โดยเฉพาะในอาคารเทียนกงและอาคารไคอู่ได้นำเทคโนโลยีขั้นสุดยอดมาจัดแสดงกระบวนการผลิตด้านเกษตรกรรมและหัตถกรรมอย่างมีชีวิตชีวา อันมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และการให้การศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์ในมณฑลเจียงซีตลอดจนทั้งประเทศจีน ๗

古老而独特的

จิวตงเหออันเก่าแก่
และมีเอกลักษณ์

东河戏

作者：吴家平 ผู้เขียน อู่ เจียผิง

翻译：Panthipa Asavatheputhai ผู้แปล พรทิพา อัสวาทะพุดัย

东河戏，作为江西省的古老剧种，发源于赣县田村白鹭一带。据《中国戏曲曲艺词典》记载：东河戏发源并流传于江西东河（即贡水），故名。起源于明嘉靖年间赣县清唱的“坐堂班”。其产生和田村境内的契真寺有着密切的联系。

จิวตงเหอเป็นจิวที่เก่าแก่ของมณฑลเจียงซี มีต้นกำเนิดในแถบพื้นที่ไ่ลู่ หมู่บ้านเถียน อ่าเกอ ก้าน ตามที่พจนานุกรมคำศัพท์ศิลปะการขับร้องอุปรากรสมัยจีนได้บันทึกไว้ว่า จิวตงเหอมีต้นกำเนิดและเผยแพร่มาจากแม่น้ำตงเหอในเจียงซี (ก่งสุ่ยในปัจจุบัน) เริ่มต้นในปีเจียจิ้งของราชวงศ์หมิง จากที่การร้องปากเปล่าของ "คณะจิวถั่ง" ซึ่งต้นกำเนิดนี้มีความเกี่ยวข้องกับวัดซีเจินในเขตหมู่บ้านเถียนเป็นอย่างยิ่ง

契 真寺初建于汉代，到了元明时期香火极盛，寺内僧人多达二三百人，其声望之大可播及闽、粤、湘、浙、皖、鄂和川等地。故每逢庙会，来自省内外各地的朝拜人士，成群结伙，络绎不绝。他们中有一些人在进香朝拜之暇，常常在住处吟唱高昆曲子，年复一年，田村人对高腔曲子渐感兴趣，纷纷学唱，有些私塾师生也争相传习，时间一长，聚唱成风。明嘉靖年间逐渐形成高昆腔的“坐堂班”。传说，明末，在契真寺前搭有戏台，谓之“民乐台”，专为东河戏演出之用。故有“没有契真寺，就没有东河戏”之说。

วัดซีเจินสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์ฮั่น และได้รับความศรัทธาอย่างมากในสมัยราชวงศ์หยวนและหมิง ในวัดมีพระมากถึงสองสามร้อยรูป ชื่อเสียงของวัดก็โด่งดังไปถึงอกเกียน กวางตุ้ง หูหนาน เจ้อเจียง อันฮุย หูเป่ย์และเสฉวน ทุกปีเมื่อถึงช่วงงานวัด ผู้ที่มากกราบไหว้จะมาจากทั้งนอกและในมณฑล รวมตัวกันมาเป็นหมู่คณะ มาโดยไม่ได้ขาดสาย แต่มีบางคนที่อาศัยช่วงที่ผู้คนกำลังจุดธูปบูชา นั่น ขับร้องเพลงจิวเกาคูณหรืออยู่บ่อยๆ ปีแล้วปีเล่า ชาวบ้านเกียนก็ค่อยๆ สนใจหัดขับร้องเกาเซียง และมีอาจารย์บางคน เริ่มที่จะสอนเป็นการส่วนตัว นานเข้าก็กลายเป็นที่นิยม ช่วงปีรัชศกเจียชิ่งแห่งราชวงศ์หมิงก็เริ่มมี "คณะจิวถิง" ที่มีารขับร้องเกาเซียง เล่ากันว่าปลายราชวงศ์หมิง หน่ววัดซีเจินมีการสร้างเวที

จิวที่เรียกว่า "เวทีดนตรีชาวบ้าน" ไว้สำหรับร้องจิวตงเหอ โดยเฉพาะ ดั่งนั้นจึงกล่าวกันว่า "ถ้าไม่มีวัดซีเจิน ก็จะไม่มีการร้องจิวตงเหอ"

供图 / 吴家平 Wu Jiaping

“坐堂班”始于庙会期间，香客带来的歌班乐队，每班五六人或者七八人不等，乐队有管弦、打击乐，词曲有高、昆、南北词，后期有弹腔。其中分雅、俗两种，所谓“雅”者，即文人学士欢聚一堂，吹拉弹唱，以消磨岁月为主；所谓“俗”者，即艺人用以谋生，除司宴会时演唱助兴外，兼司奏乐迎送宾客。

"คณะจิวถิง" เริ่มในช่วงงานวัด จากคณะนักร้องนักดนตรีที่บรรดาดูแสงบุญนำมา แต่ละคณะมีห้าหกคน หรือเจ็ดแปดคน ไม่แน่นอน คณะดนตรีมีทั้งเครื่องสาย เครื่องตี เนื้อเพลงมีทั้งแบบเกา คุณ เหนือไต ยุคหลังมีเสียงถานเซียง ซึ่งแบ่งเป็นผู้ดีและชาวบ้านสองแบบ แบบผู้ดีมีทั้งบึงทิตและปราชญ์นั่งอยู่รวมกัน ตีดีสีเป่าร้องเพลงเพื่อฆ่าเวลาเป็นหลัก ส่วนแบบชาวบ้านเป็นการที่ศิลปินร้องเพื่อการเลี้ยงชีพ นอกจากการแสดงเพื่อความบันเทิงในงานเลี้ยงแล้ว ยังใช้ในการต้อนรับและส่งแขกอีกด้วย

在“坐堂班”盛行时，田村流传着一种装故事的习俗。每逢庙会，必以男女儿童扮作神道仙佛故事中的人物或者流行戏曲中的画面，置于数尺见方的小轿台上，肩抬游行。

ในช่วงที่ "คณะจิวถิง" โด่งดัง หมู่บ้านเกียนมีประเพณีที่นิยม แต่งตัวเป็นตัวละครในเรื่องเล่า เมื่อถึงช่วงงานวัด จะต้องมีเด็กหญิงชายแต่งตัวเป็นตัวละครในเรื่องเล่าเทพเซียนหรือเพลงที่กำลังเป็นที่นิยม อยู่บนเสลี่ยงเหลี่ยมขนาดหลายฟุต แบกขึ้นบ่าแห่ไปทั่ว

明万历年间，刘仁全及其私塾师生，尝试着将田村只唱不坐的“坐堂班”与有形无声的扮故事合二为一，加上富有地方色彩的民间锣鼓曲牌，搬上舞台演出，经过不断改进吸收，积累了不少剧目，包括有名的高腔连台大戏《目莲传》《西游记》《三国演义》《岳飞》及许多正本、杂套。到清顺治三年，刘仁全去世后的第八年，东河戏的雏形“玉合班”正式成立。因赣州为章、贡二水汇合处，章水在西称为“西河”，贡水在东称为“东河”，因东河戏发源于贡水，故定名为“赣河东河戏”。

ในปีรัชศกว่านสี่แห่งราชวงศ์หมิง หลิวเหรินเฉวียนและลูกศิษย์ ลองเอาจิว "คณะจิวถึง" ที่ร้องอย่างเดิยไม่นั่ง และแต่งตัวเป็นตัวละครในเรื่องเล่าที่มีแต่รูปไม่มีเสียงมารวมเข้าด้วยกัน รวมกับเพลงกลองและฆ้องที่มีสี่ส้นเป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านในท้องถิ่น นำขึ้นเวทีแสดงด้วยกัน หลังจากผ่านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ได้รวบรวมบทละครได้ไม่น้อย รวมถึงจิวตั้งที่ร้องเกาเซียงและแสดงอย่างต่อเนื่อง เช่น มู่เหลียนจิวัน ไชอิ้ว สามก๊กเยว่เฟย ทั้งเรื่องเดิม และเรื่องเบ็ดเตล็ด จนกระทั่งปีรัชศกชุนจิวี่ที่สามแห่งราชวงศ์ชิง หลังจากหลิวเหรินเฉวียนเสียชีวิตได้ ๘ ปี "คณะอวิ๋เหอ" ซึ่งเป็นต้นแบบของจิวตั้งเหอได้จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ เพราะก้านโจวเป็นที่ที่แม่น้ำจางและแม่น้ำก้งไหลมารวมกัน แม่น้ำจางอยู่ทางตะวันตกเรียกว่าชิวเหอ แม่น้ำก้งอยู่ทางตะวันออกเรียกตงเหอ เนื่องจากจิวตั้งเหอมีต้นกำเนิดจากแม่น้ำก้งจึงได้ชื่อว่าจิวตั้งเหอแห่งก้านโจว

“玉合班”同期又出现了“雪聚班”。清顺治十一年，苏州昆曲班社演员来到东河组建了“昆曲雪聚班”。后戏班有本地人参与，改名为“凝秀班”。“玉合班”以高腔为主，剧目繁多，而且行当齐全，人才荟萃。历代有演生行、旦行、净行和丑行，都演技超群，各有绝招，名噪一时。“凝秀班”则以唱昆曲为主，兼唱高腔。它首开风气，仿清宫演出模式，运用机关布置，灯彩特技上演《白蛇传》。蟒蛇出洞，翻滚泳弋，让不够身份观看演出的当地人大饱眼福。从此以后，“‘凝秀班’的蛇、‘玉合班’的耙”，在群众中广为流传，这两个班社逐渐成为东河戏的源流。

ในเวลาเดียวกันกับ "คณะอวิ๋เหอ" ก็ได้มีการตั้งคณะเสวียจิวี่ขึ้น ปีชุนจิวี่ที่สิบแห่งราชวงศ์ชิง มีนักแสดงจิวตั้งเหอมาตั้งคณะจิวตั้งเหอ เสวียจิวี่ที่ตงเหอ หลังจากนั้นก็มีคนท้องถิ่นเข้าร่วมด้วยจึงเปลี่ยนชื่อเป็น "คณะหนิงชิวี่" "คณะอวิ๋เหอ" ร้องเกาเซียงเป็นหลัก มีบทละครมากมาย อีกทั้งมีตัวละครครบครัน มีผู้มีความสามารถมากมาย ในยุคนั้นทั้งผู้ที่แสดงเป็นเซิง(ตัวละครชาย-ผู้แปล) ต้าน(ตัวละครหญิง-ผู้แปล) จิ้ง(ตัวประกอบชายที่มีบุคลิกโดดเด่น-ผู้แปล) และฉว่(ตัวละครตลกหรือตัวโกง-ผู้แปล) ล้วนมีฝีมือโดดเด่น ต่างก็มีไม้ตายเป็นของตนเอง ชื่อเสียงโด่งดังในทันที "คณะหนิงชิวี่" ร้องจิวตั้งเหอเป็นหลัก ควบการร้องเกาเซียง การแสดงคราแรกของ "คณะหนิงชิวี่" เลียนแบบการแสดงในวังของราชวงศ์ชิง มีการวางกลไกต่างๆ เทคนิค

供图 / 吴家平 Wujiaping

แสงสีต่าง ๆ ในการแสดงเรื่อง "นางพญาขาว" เมื่องอกจาก ถ้ำ ก็ม้วนติลิ่งกาหลายรอบ ทำให้คนท้องถิ่นที่อยู่ในฐานะที่ไม่สามารถเข้าดูได้ได้ดูจนอึ้งอ้อมใจ หลังจากนั้นคำว่างของ "คณะหนิงซิว" และคราดของ "คณะอวีเหอ" ก็เป็นที่เล่าลือกันในหมู่ผู้คนอย่างกว้างขวาง ในเวลาเดียวกัน ทั้งสองคณะก็ค่อยๆ กลายเป็นต้นกำเนิดของจิวตงเหอ

随着时代的发展，东河戏又不断地广征博采，吐故纳新，逐步形成一个大型剧种。清康熙年间，有一宜黄人，在赣县石院当司官，带来了宜黄调，称为“二凡”，后称“二黄”。此为东河戏吸取二黄调之始。咸丰年间，赣县艺人丁仔师傅在广西桂剧班演丑行，回家后，他把桂剧的十多本西皮戏传授给东河戏艺人，如《仁圣会》《双界牌》等。尔后，东河戏又大量吸收了安庆调、弋板、南北词、秧腔……自此，东河戏已经非常成熟，受到广大观众的喜爱。自乾隆年间，历经多个朝代，时隔 100 多年，东河戏达到全盛时期。此时，班社达 30 多个，剧目有《目莲》《三国》《封神》《岳飞》等八种连台本大戏，另有高腔剧目 225 出，昆腔剧目 104 出，其他剧目 518 出，演出范围逐步由赣南内地扩展到周边的万安、遂川、泰和以及外省福建、广东等地。

จิวตงเหอก็อพัฒนาขึ้นตามกาลเวลา ไม่หยุดที่จะเผยแพร่ละทิ้งสิ่งเก่า ยอมรับสิ่งใหม่ ค่อยๆ กลายเป็นรูปแบบจิวที่มีขนาดใหญ่ขึ้น สมัยปีคังซีแห่งราชวงศ์ชิงมีชาวอีหวงหนึ่ง เป็นขุนนาง

อยู่ที่เขตอำเภอก้านหมู่บ้านสี่ยวน นำทำนองอีหวงเข้ามา เรียกว่าเอ้อผาน ภายหลังเรียกว่าเอ้อหวง ทำให้จิวตงเหอเริ่มที่จะซึมซับทำนองเอ้อหวง ในปีเสียนเฟิง อาจารย์ดิงไฉ่ศิลปินแห่งเขตอำเภอก้านแสดงเป็นตัวโจ้วในคณะจิวกู่ย กว่างซี หลังจากกลับบ้าน ได้นำทละครทำนองซีฝีของคณะจิวกู่ยกว่าสิบเล่มสอนให้ศิลปินของจิวตงเหอ เช่น "เหริงเซิ่งฮุย" "ซวงเจี้ยผาย" เป็นต้น ต่อมาภายหลังก็ซึมซับทำนองอันซิง อี้ป่าน เพลงเหนือใต้ ยางเซียงต่างๆ เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่นั้นมา จิวตงเหอก็อพัฒนาจนสมบูรณ์เป็นอย่างมาก ได้รับความชื่นชอบจากผู้ชม ตั้งแต่ปีเฉียนหลง เป็นต้นมา เปลี่ยนผ่านไปหลายยุคหลายสมัยเป็นเวลากว่าร้อยปี จนกระทั่งในยุคที่จิวตงเหอพัฒนาจนถึงขีดสุด ในขณะนั้นในคณะมีสมาชิกมากกว่า 30 คน เรื่องที่แสดงเป็นตอนต่อเนื่องถึง 8 เรื่อง เช่น "มู่เหลียน" "สามก๊ก" "เฟิงเลน" "เยวเฟย" เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีจิวร้องเกาเซียง 225 ตอน จิวคุนเซียง 104 ตอน จิวอื่นๆ อีก 518 ตอน พื้นที่ในการแสดงเริ่มจากพื้นที่ทางตอนใต้ของเมืองก้านขยายไปยังเมืองรอบข้างเช่น วานอัน ชูชวาน ไท่เหอ รวมถึงต่างมณฑลเช่นฮกเกี้ยนและกวางตุ้ง เป็นต้น

在东河戏几百年的发展史上，白鹭村的钟崇俨、钟谷父子俩占有比较重要的地位。

ในประวัติการพัฒนาหลายร้อยปีของ จิวตงเหอนั้น สองพ่อลูกจงจงเหยียนและจงจูกากหมู่บ้านไปสู่มิมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

钟崇俨 (1778—1858)，于嘉庆十一年，任浙江嘉兴知府。当时官绅多以昆曲作为家乐，以尝其雅音，钟崇俨也亲自组建昆腔班，在家扮演，并娶当时昆腔班中的苏州女子平氏 (钟谷生母) 为妾。其兄钟崇信能作词曲，丫环仆役均为昆班之人。道光二年，钟崇俨辞官率领昆班回到白鹭，家庭中经常以昆曲自乐，并把东河戏的高腔班社溶于一体。

蒋淞 (ค.ศ. 1778 - 1858) ได้รับตำแหน่งเจ้าเมืองเสียดซึ่งมณฑลเจ้อเจียง ในปีเสียดซึ่งที่ 11 ในขณะที่รับราชการนั้น มักจะอาศัยจิวคูนฉวีเป็นความบันเทิงในครอบครัว เพื่อดื่มด่ำในเสียงที่งดงาม ตัว蒋淞เองก็ได้ก่อตั้งคณะจิวคูนเซียงขึ้นมาด้วยตนเอง แสดงอยู่ในบ้าน และยังแต่งงานกับสตรีสกุลผิงชาวซูโจวในคณะจิวคูนเซียง (มารดาของจุงกู่) เป็นอนุด้วย มีจุงกวนพี่ชายของเขาสามารถแต่งเนื้อร้องทำนองเพลงได้ สาวใช้คนงานล้วนเป็นคนในคณะจิว ปีเต้ากวงที่สอง จุงกวนลาออกจากราชการนำคณะจิวคูนกลับไปยังไป่ลู่ มักจะใช้จิวคูนฉวีเพื่อความบันเทิงในบ้าน และรวมเข้าคณะจิวตงเหอที่ร้องเกาเซียงเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน

钟谷 (1843—1919)，系钟崇俨四子，光绪九年，任湖北黄梅知县。钟谷在昆曲家中成长，耳濡目染，酷爱音律，并得其母家传，又经名师指导，与昆曲结下了不解的情缘。清光绪二十四年，钟谷回到白鹭后，醉心于东河戏的创新与推广。他常招“凝秀班”至家中亲自指导，力致其唱腔、剧艺及演奏精益求精。之后“凝秀班”上演的大小近百出戏，无一不是由钟谷亲自整理编排和导演的。

จุงกู่ (ค.ศ. 1843 - 1919) บุตรคนที่ 4 ของจุงกวนเซียง ปีกวงซวีที่ 9 รับตำแหน่งนายอำเภออ้วงเหมย มณฑลเหอเป่ย์ จุงกู่เติบโตมาในครอบครัวจิวคูนฉวี ได้ยินได้ฟังจนคุ้นเคย ขึ้นขอบดนตรี อีกทั้งยังได้รับการถ่ายทอดจากมารดา ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ ทำให้มีความผูกพันกับจิวคูนฉวีอย่างไม่สามารถแยกได้ ปีกวงซวีที่ 24 หลังจากที่ถูกกลบมายังไป่ลู่ ก็ได้อุทิศตนในการสร้างและเผยแพร่จิวตงเหอขึ้นมาใหม่ เขามักจะเชิญ "คณะหนึ่งซิว" มาที่บ้านเพื่อชี้แนะด้วยตนเอง มุ่งที่จะพัฒนาทั้งทักษะการร้องและการแสดงให้ดียิ่งขึ้น หลังจากนั้นการแสดงของ "คณะหนึ่งซิว" ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่กว่าร้อยตอนล้วนเป็นการประพันธ์ ผูกซ้อมและกำกับการแสดงด้วยตนเองของจุงกู่ทั้งสิ้น

钟崇俨父子迭受封典，对清庭礼乐仪式尤为熟悉。这给东河戏带来了一股清新的气息，故东河“凝秀班”不仅为乡民所喜爱，也受当地官绅之敬仰。

蒋淞的儿子们得到不同的职位在戏剧表演中，有才华的蒋淞在戏剧表演中担任重要角色，使得“凝秀班”不仅受到乡民喜爱，也受到当地官绅的敬仰。钟谷在戏剧表演中担任重要角色，使得“凝秀班”不仅受到乡民喜爱，也受到当地官绅的敬仰。

东河昆腔由江浙传入，经钟崇俨父子悉心传授，又在音律上经钟谷之修饰，融高腔于一体，使东河戏当之无愧成为江西古老剧种。

จิวตงเหอคุนเซียงได้เผยแพร่มาจากเจียงซี จากความใส่ใจฝึกฝน การเผยแพร่ของจุงกวนเซียงฟูลูก อีกทั้งยังได้จุงกู่มาช่วยขัดเกลาทำนองเพลง ทำให้จิวเกาเซียงและคุนเซียงรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้จิวตงเหอกลายเป็นจิวที่เก่าแก่ของเจียงซีได้อย่างเต็มภาคภูมิ

供图 / 吴家平 Wujiaping

供图 / 江西客家博物院 Jiangxi Hakka Museum

2014年，东河戏被列入国家级非物质文化遗产代表性保护名录。为弘扬中华优秀传统文化，东河戏非遗传承人马玉兰大力开展东河戏的保护传承工作，通过挖掘整理文字、音频、视频等形式进行抢救性保护，又大力开展东河戏非遗项目传承人的培训。同时，她把东河戏的音乐融入广播体操，实现东河戏高腔、昆腔、弹腔与广播体操青春、欢快、灵动之间的交融，使古老的东河戏变成现代的韵律操，不断推动东河戏融入寻常百姓家，融入现代人们的日常生活。

ในปี 2014 จีวตงเหอได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับประเทศในรายการคุ้มครอง เพื่อที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมที่งดงามของชาวจีน หม่ายวี่ หลันผู้สืบทอดจีวตงเหอ ได้ปกป้องและถ่ายทอดจีวตงเหออย่างเต็มความสามารถ โดยการ บุดคัน คัดแยกข้อความ เสียง วิดีโอ และรูปแบบอื่นๆ และดำเนินการฝึกอบรมผู้สืบทอดจีวตงเหอมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างจริงจัง ขณะเดียวกัน เธอก็ใช้ดนตรีของจีวตงเหอผสมผสานเข้ากับการออกกำลังกายกลางแจ้ง ทำให้เกาเซียง คุณเซียง ถานเซียงของจีวตงเหอผสมผสานเข้ากับความสุข สนุกสนานและความกระฉับกระเฉงของการออกกำลังกายกลางแจ้งเข้าด้วยกัน ทำให้จีวตงเหอที่เก่าแก่กลายเป็นจังหวะดนตรีสมัยใหม่ ทำให้จีวตงเหอหลอมรวมเข้ากับชาวบ้านทั่วไป ผสานเข้ากับวิถีชีวิตของคนรุ่นปัจจุบัน ๒

汉语的教与学

การเรียนและการสอนภาษาจีน

组稿：南昌大学

ผู้ร่วมประพันธ์ มหาวิทยาลัยหนานชาง

翻译：Panthipa Asavatheputhai

ผู้แปล พรหมทิพา อัสวเทพอุทัย

因一次精彩纷呈的汉语教学爱上南昌，因一段古典悠扬的中国旋律结识汉语，因一次意料之外的汉语比赛爱上汉语。

ฉันตกหลุมรักเมืองหนานชางเพราะการสอนภาษาจีนที่ยอดเยี่ยม ได้รู้จักภาษาจีนเพราะท่วงทำนองเพลงจีนที่คลาสสิกและไพเราะ ตกหลุมรักภาษาจีนเพราะการแข่งขันภาษาจีนที่ไม่คาดคิด

南昌大学国际教育学院对外汉语教师涂纳另辟蹊径，以绿色、红色、古色分别对应南昌的生态、革命与历史，讲活了南昌这座英雄城。西班牙卡斯蒂利亚拉曼查大学孔子学院学生光洁（Lucía García Díaz）因中国传统古典音乐与中文结缘，以一曲《但愿人长久》感悟遥隔千里的中西情缘。曾

经的印尼哈山努丁大学孔子学院学生陆娴虹（Rezki Awalia Ilma）如今成了该校汉语教师的“彩虹姑娘”，在汉语比赛中披荆斩棘，练就一身中华才艺，汉语水平突飞猛进。

ผู้นำ อาจารย์สอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศจากวิทยาลัย International Education College มหาวิทยาลัยหนานชาง ได้ใช้แนวทางที่แตกต่างออกไป โดยใช้ "สีเขียว สีแดง และสีโบราณ (กลิ่นอายโบราณ-ผู้แปล)" บอกเล่าเรื่องราวเมืองหนานชางเมืองแห่งวีรบุรุษ เพื่อให้สอดคล้องกับนิเวศวิทยา การปฏิบัติ และประวัติศาสตร์ของเมืองหนานชาง กวงเจีย (ลูเซีย การ์เซีย ดิอาซ) นักศึกษาชาวสเปนแห่งสถาบันของจ้อมหาวิทยาลัยกัสติยาลามันชา ได้เชื่อมโยงดนตรีจีนคลาสสิกที่สืบทอดกันมากับภาษาจีน ผ่านเพลง "ขอให้ชีวิตยืนยาว"

ซึ่งจะสัมผัสได้ถึงความรักระหว่างจีนและโลกตะวันตกที่อยู่ห่างออกไปหลายพันไมล์ ฐูเสียนหง (Rezki Awalia Ilma) อดีตนักศึกษาของสถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยอาฮานูดดินในอินโดนีเซียและปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนภาษาจีนใน

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ในนาม "Rainbow Girl" เธอได้เอาชนะความยากลำบากจากการแข่งขันภาษาจีน ฝึกฝนความสามารถด้านภาษาจีน และภาษาจีนของเธอได้พัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดด

如何介绍南昌

การสอน: จะแนะนำเมืองหนานชางอย่างไร

作者: 涂纳 ผู้เขียน ฐูน่า

每年南昌大学组织孔子学院学生来华参加夏、冬令营或短期汉语课程的时候, 作为本地教师, 我都会为来自不同国家的外国学生介绍英雄城南昌。对于大部分外国人来说, 南昌并不像北京、上海、广州那么知名, 所以在介绍南昌之前, 先会问学生一个问题: “南昌是什么颜色的?” 然后让学生看一段我精心挑选的城市宣传片。学生一般来说会有一些初级汉语的基础, 可以说出简单的汉语颜色词语, 所以往往积极地用自已会的词语来回答问题, 即便是毫无汉语基础的同学也会用英语与我进行互动。之后, 我会继续问为什么他们觉得南昌是这个颜色的, 视频里的南昌给他们什么样的印象。接下来我再从绿色、红色、古色这三个方面来整体介绍南昌的生态环境、革命传统和悠久历史。我会特意提醒他们并没有一种颜色叫“古色”, 中国有个成语叫“古色古香”, 意思是富有古代的色彩和情调。

ทุกปีเมื่อมหาวิทยาลัยหนานชางจัดให้นักศึกษาลานขงจื้อมาเข้าค่ายฤดูร้อนและฤดูหนาวหรือเข้าเรียนหลักสูตรภาษาจีนระยะสั้นในประเทศจีน ในฐานะอาจารย์ท้องถิ่น ฉันจะแนะนำ

หนานชาง เมืองแห่งวีรบุรุษ ให้กับนักเรียนต่างชาติจากประเทศต่างๆ สำหรับชาวต่างชาติส่วนใหญ่ หนานชางไม่เป็นที่รู้จักเท่าปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และกวางโจว ดังนั้นก่อนที่ฉันจะแนะนำหนานชาง ฉันจะถามคำถามนักเรียนว่า "หนานชางมีสีอะไร" จากนั้นให้นักเรียนดูวิดีโอที่ฉันแนะนำเมืองที่ฉันคิดสรรมาอย่างดี นักเรียนโดยทั่วไปแล้วมีพื้นฐานภาษาจีนในระดับเบื้องต้น และสามารถพูดคำศัพท์เกี่ยวกับสีในภาษาจีนอย่างง่ายๆ ได้ ดังนั้นพวกเขาจึงมักจะใช้คำศัพท์ที่รู้ในการตอบคำถาม แม้แต่นักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนก็ยังสามารถตอบกับฉันเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้น ฉันจะถามต่อไปว่าทำไมพวกเขาถึงคิดว่าหนานชางมีสีนี้ และจากที่ดูวิดีโอ พวกเขาจะตอบอะไรเกี่ยวกับหนานชางได้บ้าง จากนั้น จะใช้ สีเขียว สีแดง และสีโบราณ (กลิ่นอายโบราณ---ผู้แปล) มาแนะนำนิเวศวิทยา จิตวิญญาณ ในการปฏิบัติ ประวัติศาสตร์อันยาวนานของเมืองหนานชาง อีกทั้งฉันจะเตือนพวกเขาว่า จริงๆแล้วไม่ได้มีคำว่า "สีโบราณ" ภาษาจีนมีสำนวนที่ว่า "กลิ่นสีโบราณ" (กลิ่นอายโบราณ) ซึ่งหมายถึงเต็มไปด้วยสีสันและความรู้สึกแบบโบราณ

在学生对南昌有了一个大致的印象以后，我再从地理位置、气候、语言、饮食习惯、旅游景点等方面对南昌进行详细的介绍。其实这些因素都是相互关联、相互影响的，比如地理位置决定了这个地方的气候特征，而气候特征又对当地的语言及当地人的饮食习惯产生深刻影响。在给学生介绍时，如果把这些内在的关联讲清楚，他们便很容易理解了，也会对这个地方产生极大的兴趣，希望能够亲眼去看一看。当然，我也会向学生介绍我工作的南昌大学，用我自己日常积累的照片向他们展示当代中国大学生生活和南昌大学在华留学生的学习与生活情况。

หลังจากที่นักเรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับหนานชางอย่างกว้างๆ แล้ว ฉันจะแนะนำที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ภาษา นิติการ กิน สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ของหนานชางอย่างละเอียดในความเป็นจริงแล้วปัจจัยเหล่านี้สัมพันธ์กันและส่งผลซึ่งกันและกัน ตัวอย่างเช่น ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์กำหนดลักษณะภูมิอากาศของสถานที่นั้นและลักษณะภูมิอากาศมีผลต่อภาษาท้องถิ่นและพฤติกรรมการกินของคนในท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ระหว่างที่แนะนำให้กับนักเรียน หากได้อธิบายความเชื่อมโยงเหล่านี้ให้ชัดเจน นักเรียนจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น และพวกเขาจะสนใจสถานที่แห่งนี้

อย่างมาก ด้วยหวังว่าจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเอง แน่แน่นอนฉันจะแนะนำมหาวิทยาลัยหนานชางที่ฉันทำงานให้กับนักศึกษาและใช้ภาพถ่ายที่สะสมประจำวันของตัวเองเพื่อให้เห็นภาพชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจีนร่วมสมัย ตลอดจนการศึกษาและชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยหนานชางในประเทศจีน

每个城市都有自己的特点，有区别于其他地方的独特气质，它们如同外国学生了解中国的一扇扇窗口。我们在向学生介绍城市的时候，一定要紧贴该城市内在的特点，切勿一味地追求高大上而使我们的讲解流于表面，应该以小见大，多讲讲学生喜闻乐见的内容，让我们的中国城市在学生的脑海里鲜活起来、生动起来。

ทุกเมืองต่างมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากที่อื่นๆ เมืองต่างๆ เป็นเหมือนหน้าต่างให้นักเรียนต่างชาติเข้าใจประเทศจีน เมื่อเราแนะนำเมืองแก่นักเรียน เราต้องดูลักษณะพิเศษภายในของเมือง อย่าไปอธิบายให้ดูใหญ่โตและทำให้กลายเป็นคำอธิบายเพียงผิวเผิน เราควรดูสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากสิ่งที่เล็ก พุดคุยเนื้อหาที่นักเรียนชอบฟังและดูให้มาก เพื่อให้เมืองจีนของเราในความคิดของนักเรียนมีชีวิตชีวาและสดใสขึ้นมา

中国音乐点燃汉语梦

การเรียนรู้: ดนตรีจีนจุดประกายความฝันภาษาจีน

作者: 光洁 ผู้เขียน กวาง เจีย

那还是在我 11 岁的时候, 有一天, 我坐在沙发上, 一阵优美的旋律悄然传来, 古老悠长, 低吟浅唱, 那声音仿佛是来自住着各种神奇生物的古老森林, 成功勾起了我的好奇心。通过一番“明察暗访”, 我才知道, 那是一段中国的传统乐曲, 名字叫做《琵琶语》。一种情愫在我心底滋生, 难道这就是命运的呼唤吗? 听完那首曲子, 我对妈妈说, 我想学习汉语。

不久后, 在我家附近的卡斯蒂利亚拉曼查大学孔子学院开始招生了, 我又一次感到了命运的呼唤, 或许我和汉语的缘分是上天注定的。

นั่นคือตอนที่ฉันอายุ ๑๑ ขวบ มีอยู่วันหนึ่ง ขณะที่ฉันนั่งอยู่บนโซฟา ได้มีเสียงดนตรีที่ไพเราะดังเข้ามาอย่างเบาๆ มันเป็นเสียงต่ำยาวแบบโบราณ เสียงนั้นดูเหมือนมาจากป่าโบราณที่มีสัตว์วิเศษต่างๆ อาศัยอยู่ มันทำให้ฉันเกิดความอยากรู้อยากเห็น จากการ "การสืบค้นด้วยวิธีต่างๆ นานา" อยู่พักหนึ่ง ฉันถึงได้รู้ว่ามันเป็นดนตรีจีนดั้งเดิมท่อนหนึ่งที่มีชื่อว่า "ภาษาผีผา" อารมณ์ความรู้สึกของฉันก็พุ่งพล่านขึ้นในใจ เป็นไปได้ไหมว่านี่คือการเรียกร้องของโชคชะตา หลังจากฟังเพลงนั้นแล้ว ฉันบอกกับแม่ว่าฉันอยากเรียนภาษาจีน หลังจากนั้นไม่นาน สถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยกัสติยาลามันชาที่ใกล้

บ้านฉัน ก็เริ่มรับสมัครนักเรียนและฉันก็รู้สึกถึงการเรียกร้องของโชคชะตาอีกครั้ง บางทีของฉันกับภาษาจีนอาจมีวาสนาต่อกันที่สวรรค์ได้ลิขิตไว้แล้ว

我学会的第一首中文歌叫做《好运来》, 孔子学院的老师和我们齐聚一堂, 伴随着音乐一边唱歌一边跳舞, 不亦乐乎。

一曲唱罢, 我感觉我的好运也降临了。学会《好运来》之后, 我对中国音乐的兴趣逐渐加深, 无论是古老的还是现代的我都喜欢, 比如《红马》《但愿人长久》和《光年之外》等等。于我而言, 汉语是一种语言, 音乐也是一种语言——一种无国界的语言。

เพลงจีนเพลงแรกที่ฉันเรียนคือเพลง "โชคดีมาเยือน" อาจารย์แห่งสถาบันขงจื้อและพวกเรามาร่วมร้องเพลงและเต้นไปด้วยกัน สนุกสนานกันมาก หลังจากเพลงจบ ฉันรู้สึกว่าความโชคดีของฉันมาเยือนเช่นกัน เมื่อได้เรียนเพลง "โชคดีมาเยือน" แล้ว ฉันค่อยๆ สนใจในดนตรีจีนมากขึ้น ฉันชอบทั้งเพลงโบราณและเพลงสมัยใหม่ เช่น "อาซาซิดา" "ขอให้มีชีวิตยืนยาว" และ "ไกลเกินปีแสง" ฯลฯ สำหรับฉัน ภาษาจีนคือภาษาภาษาหนึ่ง และดนตรีก็เป็นภาษาภาษาหนึ่งเช่นกัน คือ ภาษาอันไร้พรมแดน

唱而优则“演”。中国传统乐器葫芦丝的音色深深地吸引了我，它的声音既可以悠长婉转，又可以热烈轻快。第一次拿到葫芦丝的时候，我如获至宝，这就是传说中孙悟空从太上老君那里偷走的有仙法的葫芦呀！今年中秋节，在音乐老师的悉心指导下，我在中央广播电视总台的“云上中秋”节目中献上了一首葫芦丝歌曲《但愿人长久》。所谓“千里共婵娟”，无论在天涯海角都能看到美丽的月亮，我身穿飘逸的汉服，站在古城托莱多的城墙上，吹奏着东方的优美旋律。

เมื่อร้องเพลงยอดเยี่ยมแล้ว ก็ไป "แสดงละคร" ฉันหลงใหลในเสียงปี่น้ำเต้าเครื่องดนตรีจีนโบราณอย่างมาก เสียงของมันสามารถเป็นจังหวะยาวและไพเราะ และเป็นจังหวะเบาเร็วได้ เมื่อฉันได้หยิบปี่น้ำเต้าเป็นครั้งแรก ฉันรู้สึกเหมือนได้พบขุมทรัพย์ นี่คือน้ำเต้าอันมีมนต์ขลังที่ขุนหงอคงขโมยมาจากไต้ซ่างเหล่าจวินในตำนานนะลิวันไหว้พระจันทร์ในปีนี้ ด้วยการชี้แนะอย่างระมัดระวังจากอาจารย์สอนดนตรี ฉันได้แสดงการเป่าปี่น้ำเต้าในเพลง

"ขอให้มีชีวิตยืนยาว" ในรายการ "วันไหว้พระจันทร์บนมวลหมู่เมฆ" ของไชนามีเดียกรุ๊ป ที่เรียกว่า "สุดขอบฟ้าร่วมจันทร์" ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนใดก็สามารถชมพระจันทร์อันงดงามได้ ฉันได้สวมชุดจีนโบราณที่ส่งงานยินอยู่บนกำแพงเมืองโบราณโตเลโด บรรเลงท่วงทำนองอันไพเราะแห่งบูรพาทิศ

音乐是我学习中文的起点，在学习中文的时候，我不止一次地回想起我学习的第一首歌——《好运来》，像它的名字所表达的一样，它让我想起汉语学习过程中的许多快乐时刻，让我有勇气克服学习汉语时的种种困难。

ดนตรีเป็นจุดเริ่มต้นให้ฉันเรียนภาษาจีน เมื่อฉันเรียนภาษาจีน ฉันได้ระลึกมากกว่าหนึ่งครั้งถึงเพลง "โชคดีมาเยือน" เพลงแรกที่ฉันเรียน เหมือนกับความหมายของเพลง เพลงนี้ทำให้ฉันนึกถึงช่วงเวลาที่มีความสุขอย่างมากขณะที่เรียนภาษาจีน ทำให้ฉันกล้าที่จะเอาชนะความยากลำบากต่างๆ ในการเรียนภาษาจีน

实战比赛勇攀汉语高峰

การเรียนรู้: ไต่สู่จุดสูงสุดของภาษาจีน
ในการแข่งขันภาคปฏิบัติ

作者: 陆妍虹 ผู้เขียน ฐ์ เสียนหง

我叫陆妍虹，参加汉语比赛的时候大家都叫我“彩虹姑娘”。为了挑战自己，我报名参加了“汉语桥”印尼的全国大学生汉语比赛。虽然我的比赛经验并不丰富，但是在孔子学院老师的帮助下，我奇迹般地闯入了全国总决赛，代表哈

山努丁大学孔子学院展示自己的风采。我在汉语老师的帮助下努力学习汉语和中国文化，每天都在练习汉语朗诵技巧，同时也在老师的帮助下练习各种中华才艺，如太极、剪纸、中国民歌、中国舞蹈等等。

ฉันชื่อ ลู่เสียนหง ตอนที่ฉันเข้าร่วมการแข่งขันภาษาจีน ทุกคนเรียกฉันว่า "Rainbow Girl" เพื่อเป็นการทำหายตัวเอง ฉันได้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันความรู้ภาษาจีนระดับอุดมศึกษา "สะพานสู่ภาษาจีน" แม้ว่าฉันจะมีประสบการณ์ในการแข่งขันไม่มากนัก แต่ด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์ของสถาบันขงจื้อ ฉันก็เข้าสู่รอบชิงชนะเลิศระดับประเทศได้อย่างน่าอัศจรรย์และเป็นตัวแทนสถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยอาชานูดินแสดงความสามารถของฉัน ด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์สอนภาษาจีนของฉัน ฉันเรียนรู้ภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน โดยการฝึกท่องภาษาจีนทุกวัน ในขณะเดียวกัน ฉันยังได้ฝึกฝนความสามารถด้านภาษาจีนต่างๆ จากความช่วยเหลือจากอาจารย์ของฉัน เช่น รำไท่เก๊ก ตัดกระดาษ เพลงจีนพื้นบ้าน ระบายสี ฯลฯ

后来，在老师和朋友的鼓励下，我再次选择挑战自己。这一次，我报名参加江西省外国留学生汉语大赛，和整个江西省的国际留学生同台竞技。为了比赛，我特意学习了一支中国舞《梅花泪》。这是一首唯美伤感的离别之曲，充满了温婉的愁思。这是我第一次这么认真地学习中国舞蹈，从中我体会到了很多中国人独有的情思和中国式的细腻情感。遗憾的是，强中更有强中手，最终我还是止步复赛。虽然两场比赛我都没进入决赛，但是收获却多得不得了。

ต่อมาด้วยแรงสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อนๆ ฉันได้เลือกที่จะทำหายตัวเองอีกครั้ง ครึ่งนี้ ฉันได้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันภาษาจีนสำหรับนักเรียนต่างชาติของมณฑลเจียงซี และแข่งขันกับนักเรียนต่างชาติจากทั่วมณฑลเจียงซี เพื่อการแข่งขัน ฉันได้

หัดเรียนระบำจีน "Tears of Plum Blossoms" โดยเฉพาะ นี่คือเพลงแห่งการอำลาที่สวยงามและโศกเศร้า เพลงที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศกที่อ่อนโยน นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันได้เรียนระบำจีนอย่างจริงจัง และฉันได้สัมผัสกับความรู้สึกนึกคิดแบบคนจีนที่เป็นเอกลักษณ์และอารมณ์อันละเอียดอ่อนแบบจีนอย่างท่วมท้น น่าเสียดายที่มีผู้เล่นที่แข็งแกร่งกว่าในหมู่ผู้เล่นที่แข็งแกร่ง ทำหุดฉันไม่ได้เข้าแข่งขันในรอบคัดเลือก แม้ว่าฉันจะไม่ได้เข้าสู่รอบชิงชนะเลิศในการแข่งขันทั้งสองครั้ง แต่ฉันก็ได้เก็บเกี่ยวอะไรมามากมาย

通过参加汉语比赛，我学到了更多的汉语知识和中国文化。我由衷地觉得汉语真的很有意思，自己的汉语水平进步了很多。汉字很独特，文化很有趣。通过比赛，我也交了很多新朋友，不仅有中国朋友，还有很多和我一样来学习汉语的国际朋友。我的老师说，“没有压力，就没有动力”。确实是这样，如果没有参加比赛的契机，我想我未必能有动力去挑战和提高自己。

การเข้าร่วมการแข่งขันภาษาจีน ทำให้ฉันได้เรียนรู้ภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนมากขึ้น ฉันรู้สึกจากใจจริงว่าภาษาจีนน่าสนใจจริงๆ และระดับภาษาจีนของฉันก็พัฒนาขึ้นมาก ตัวอักษรจีนมีเอกลักษณ์ อีกทั้งวัฒนธรรมจีนน่าสนใจอย่างยิ่ง ฉันยังได้เพื่อนใหม่มากมายจากการแข่งขัน ไม่เพียงแต่เพื่อนชาวจีนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเพื่อนต่างชาติที่มาเรียนภาษาจีนเหมือนฉันด้วย อาจารย์ของฉันกล่าวว่า "หากปราศจากความเครียด ก็จะไม่มีความมุ่งมั่น" นี่คือความจริง ถ้าไม่มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน ฉันไม่คิดว่าฉันจะมีแรงจูงใจที่จะทำหายและพัฒนาตัวเอง

供图：胡业清 Hu Yeqing

不识庐山真面目

มื่อจล่งรุ้เขาหลูซาน

作者：崔高浩 ขอย โก่อ โย เอียน

中文翻译：张泉 จาง เฉียน แพลเป็นภาษาจีน

泰文翻译：Wipawan Sundarajamara วิภาวรรณ สุนทรจามร แพลเป็นภาษาไทย

“不识庐山真面目”是一个汉语成语，形容“对客观事物的认识还不全面，没有认识到事物的真正本质”，在日常表达中也用“庐山真面目”来表示事物的真相或某人本来的面目。

“มื่อจล่งรุ้ (ภาพลักษณ์ที่แท้จริงของ) เขาหลูซาน” (Lushan) เป็นสำนวนคำสุภาษิตจีนซึ่งใช้ในการอธิบายให้เห็นว่า “การขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสรรพสิ่งอย่างรอบด้านที่เป็นภววิสัย เนื่องจากไม่ได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่แท้จริงของสรรพสิ่งนั้นๆ” “การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ก็มักใช้คำสุภาษิตที่ว่า “มื่อจล่งรุ้ (ภาพลักษณ์ที่แท้จริงของ) เขาหลูซาน” เพื่อใช้ในการแสดงถึงภาพลักษณ์ที่แท้จริงของ

สรรพสิ่ง หรือสะท้อนให้เห็นถึงโฉมหน้าที่แท้จริงของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

该成语出自宋代大文豪东坡居士苏轼（1037—1101）所作的《题西林壁》一诗，后半句是“只缘身在此山中”。

คำสุภาษิตนี้มาจากบทกวีของกวีเอกซูชื่อ (Su Shi) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าตงโพ (Dongpo) ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ (Bei Song: ค.ศ. ๑๐๓๗-๑๑๐๑) ในขณะที่เขาปลีกวิเวกบำเพ็ญเพียรอยู่ที่บ้านพัก ได้เขียนบทกวีดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นบทกวีที่ชื่อว่า “ติซึหลินบี้” (Tixilinbi บทกวีจารึกบนกำแพงวัดซีหลิน) ในวรรณคดีสุดท้ายได้เขียนไว้ว่า “ก็เพราะข้าถูกโอบล้อมอยู่ท่ามกลางเขาหลูซาน”

《题西林壁》

横看成岭侧成峰，
远近高低各不同。
不识庐山真面目，
只缘身在此山中。

“ถึซีหลินปี้” (บทกวีจารึกบนกำแพงวัดซีหลิน)

แลหลูซานจากเบื้องหน้าเบื้องข้าง เห็นขุนเขาสลับส้างสูงส่ง
ครั้นขึ้นภูอยู่ยอดดอยลง เห็นภูพงพลิกผันอันตรราย
แท้จริงหลูซานเป็นโฉน พกฤษไพโรไหลเวียนเปลี่ยนผ่าน
มีอาจล่งรู้เขาหลูซาน เพราะข้าพพานเง็งวังอยู่กลางภู

这首诗是苏轼在 1084 年（北宋神宗元丰七年）游览庐山后所作，题中的“西林”指的是位于庐山西侧、名为西林寺的一座寺庙。当时苏轼受贬，改迁汝州团练副使，前往汝州时途经九江，与友人同游庐山，写下了这首《题西林壁》。

กลอนบทนี้ กวีซูชื่อเขียนขึ้นในปีค.ศ. ๑๐๘๔ (รัชสมัยจักรพรรดิเสินจง (Shenzong) ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ รัชศกหยวนเฟิง ปีที่ ๗) กวีซูชื่อเขียนกลอนบทนี้ขึ้นมากหลังจากได้เดินทางไปท่องเที่ยวที่หลูซาน สำหรับชื่อบทกวีที่มีคำว่า “ซีหลิน” หมายถึงชื่อของวัดซีหลิน (Xilin Si) ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเขาหลูซานนั่นเอง ในเวลานั้นกวีซูชื่อ ถูกปลดตำแหน่งและถูกส่งย้ายไปที่เมืองหุโจว (Ruzhou) ในตำแหน่งฉนวนเสียนฝูสี่ (Tuanlian Fushi ตำแหน่งที่ดูแลกิจการด้านการทหารในระดับท้องถิ่น) ในขณะที่เขากำลังเดินทางไปยังเมืองหุโจวอยู่นั้น ระหว่างทางได้เดินทางผ่านมาถึงจีเจียง (Jiujiang) ซูชื่อกับเพื่อนๆ จึงแวะเที่ยวที่เขาหลูซาน และได้เขียนบทกวี “ถึซีหลินปี้” บทนี้ขึ้นมา

苏轼吟咏的庐山是一座什么样的山呢？庐山位于江西省，长约 25 千米，宽约 10 千米，山体呈椭圆形。数十座山峰连绵不绝，似屏风一般，主峰为海拔 1 474 米的汉阳峰。周武王时期，名为匡俗（一说“匡裕”）的贤者隐居于此，朝廷听闻后派人请他出山，但匡俗却隐逸消失，只留下了他的空茅庐。因此，庐山被称为“有庐舍之山”。从古至今，无数文人墨客、艺术家等各界名士前来参观，得道高僧和著名道士也在此修行。无论在哪个朝代，庐山都是一座充满了浓厚文化氛围和雅趣的名山。

เขาหลูซานที่ซูชื่อกได้เขียนรจนาวไว้ในบทกวี มีลักษณะเป็นเช่นไรหรือ เขาหลูซานตั้งอยู่ในมณฑลเจียงซี (Jiangxi) มีความยาวกินพื้นที่ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร และกว้างประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ภูเขามีสลักษณะเป็นรูปวงรี มียอดเขาสูงหลายสลับยอด ทอดตัวเรียงรายยาวต่อเนื่องกันสุดลูกหูลูกตา ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับฉากบังตา ยอดเขาหลักคือ ยอดเขาฮันหยางเฟิง (Hanyang Peak) ด้วยความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่ ๑,๔๗๔ เมตร ใน

摄影：吕榕 Lu Ming

รัชสมัยของกษัตริย์หวู่ (Zhou Wu Wang) แห่งราชวงศ์โจว นักปราชญ์ท่านหนึ่งชื่อว่าควางสู (Kuang Su) (บ้างก็เรียกว่าควางหยีว Kuang Yu) ได้พักอาศัยปลีกวิเวกบำเพ็ญเพียรอยู่ที่เขาแห่งนี้อย่างสันโดษ เมื่อราชสำนักได้ทราบข่าวนี้ จึงได้ส่งคนมาเชิญตัวปราชญ์ท่านนี้ออกจากเขาหลูซาน แต่ว่าควางสูกลับหายตัวไปอย่างลึกลับ เหลือเพียงกระท่อมอันว่างเปล่าของเขาไว้ด้วยเหตุนี้เทือกเขาหลูซาน จึงถูกเรียกขานว่า “เขาหลูซานที่มีบ้านพักตั้งอยู่” ตั้งแต่อดีตในยุคโบราณจวบจนถึงปัจจุบัน ทำให้มีปัญญาชนนักวิชาการ รวมทั้งเหล่าศิลปินที่มีชื่อเสียงในแขนงต่างๆ จำนวนนับไม่ถ้วน ต่างเดินทางมาเยี่ยมชม ณ สถานที่แห่งนี้กันอย่างไม่ขาดสาย พระเชน่นักปฏิบัติจนรู้แจ้งบรรลุนิพพาน และนักบวชลัทธิเต๋าที่มีชื่อเสียง ต่างก็เคยมาปฏิบัติธรรมอยู่ในสถานที่แห่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงรัชสมัยใด เขาหลูซานก็ล้วนได้รับการกล่าวขวัญถึงว่าเป็นเทือกเขาที่มีชื่อเสียงในด้านของการมีสภาพแวดล้อมที่มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมอย่างเข้มข้น ตลอดจนมีบรรยากาศที่เงียบสงบสง่างาม

庐山山势雄伟、山清水秀、风光旖旎 (yǐnǐ)、三面临江，由于周围都与江水相接，故山上常年云雾弥漫，人们很难看清楚它的真实面貌。

ภูมิทัศน์ของเทือกเขาหลูซานนั้นดูยิ่งใหญ่ สูงตระหง่าน

สง่างาม ล้อมรอบไปด้วยป่าเขาเขียวขจีและสายน้ำกระโจนใสดูจรมรดกทัศนียภาพโดยรอบสวยงามอ่อนโยนสงบเย็น เทือกเขาหลูซานหันหน้าสู่ม่านน้ำทั้งสามด้าน เนื่องจากถูกรายล้อมและเชื่อมต่อกับสายน้ำ ด้วยเหตุนี้ บนเทือกเขาจึงถูกปกคลุมไปด้วยสายหมอกสลัวครึ้มตลอดทั้งปี ทำให้ผู้คนมีอาจเห็นภาพลักษณ์ของเขาหลูซานได้อย่างชัดเจน

苏轼的《题西林壁》，用平易凝练的语句描绘了庐山。其中“不识庐山真面目”将哲学道理寓于诗中，后来成了一个大家熟知的成语，越是反复咀嚼 (jǔjué)，越给人以深刻启发。

บทกวี “ถึซีหลินปี้” (บทกวีจารึกบนกำแพงวัดซีหลิน) ของซูซี้อใช้ภาษากริอันกระชับเรียงบง่างดงามเพื่อเขียนพรรณนาถึงเขาหลูซาน ในเนื้อหาของบทกวี มีวรรคหนึ่งเขียนว่า “มีอาจล่วงรู้ภาพลักษณ์เขาหลูซาน” เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสัจธรรมทางปรัชญาในบทกวี และในเวลาต่อมา ได้กลายเป็นสำนวนสุภาษิตที่ทุกคนต่างรู้จักกันอย่างแพร่หลาย หากยิ่งนำไปขบคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งหลายๆ รอบ ก็ยิ่งทำให้สร้างแรงบันดาลใจอันลึกซึ้งยิ่งขึ้น

我们常说“人在森林深处，就无法看清整片森林”。比如，下象棋或围棋时，在一旁观看的人比下棋的人更容易看清棋局。这也就是中文里所说的“当局者迷，旁观者清”了。作为当事者，我们有时很难全面、客观、多角度地去看待一件事。

พวกเรามักจะกล่าวกันว่า “คนเราไม่สามารถมองเห็นป่าทั้งผืนได้อย่างชัดเจน เมื่อเราเข้าไปอยู่ในป่าลึก” ตัวอย่างเช่น เมื่อเล่นหมากรุกหรือหมากล้อม ผู้ชมที่นั่งดูอยู่ จะมองเห็นสถานการณ์ในเกมได้ชัดเจนกว่าผู้ที่กำลังนั่งเล่นอยู่ เหมือนดังเช่นประโยคในภาษาจีนที่กล่าวว่า “คนวงในตามืดบอด คนวงนอกมองเห็นกระจ่างชัด” ในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในเหตุการณ์ ในบางครั้ง จึงเป็นเรื่องยากที่พวกเราจะใช้สายตาในการมอง หรือตัดสินปรากฏการณ์ต่างๆ ได้อย่างรอบด้านอย่างเป็นภววิสัยและในหลากหลายแง่มุม

游览在雾气氤氲 (yīnyūn) 的庐山，随着脚步前行，各不相同的山脉、山峰和名胜都在变化，而且被雾气笼罩的山势也朦胧不清。有人认为，庐山只有像屏风一样延绵不绝的山峰，有人认为大瀑布就是庐山的全部；还有人认为，在高峰上观赏到的云雾才是庐山真正的面目。若想一睹庐山的真面目，就要从雾气笼罩的山中走出来，既要往前看，也要往侧看，或许只有这样才勉强看到庐山的真容。假设用“横看”和“侧看”比喻视角，用“雾”比作主观和先入之见，那么要像拨开山中笼罩的浓雾一样来摆脱主观和成见，既“横看”又“侧看”，并从各个角度客观地看待不同的情况和问题，才能看到它们的真实面目。

มองไปยังเขาหลูซานที่มีม่านหมอกหนาปกคลุมอยู่ตลอดเวลา เมื่อก้าวเดินไปเบื้องหน้า จะเห็นความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา ตั้งแต่เทือกเขายาวเหยียด ยอดเขาสูงแต่ละยอด และจุดชมวิวทัศนอันลือชื่อ รวมทั้งภูมิทัศน์ที่ถูกปกคลุมไปด้วยเมฆหมอก ก็จะทำให้ดูเลือนลางไม่ชัดเจน มีบางคนเห็นว่า เขาหลูซานมียอดเขาสูงที่เรียงรายทอดตัวยาวสุดลูกหูลูกตาเหมือนดังเช่นม่านบังตา บางคนก็เชื่อว่าน้ำตกขนาดใหญ่ก็คือตัวแทนของความเป็นเขาหลูซานทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีคนมองว่า การชมเมฆหมอกที่ปกคลุมบนยอดเขาสูง คือภาพลักษณ์อันแท้จริงของเขาหลูซาน แต่ถ้าหากอยากจะได้สัมผัสและเห็นภาพลักษณ์ที่แท้จริงของเขาหลูซานให้ประจักษ์แจ้งแก่สายตาตนเอง ก็จะต้องเดินออกมาจากเขาหลูซานที่ถูกม่านหมอกปกคลุม แล้วก็มองไปยังด้านหน้า และมองไปยังด้านข้าง อาจจะมีวิธีการเช่นนี้เท่านั้น จึงอาจจะสามารถเห็นภาพลักษณ์ที่แท้จริงของเขาหลูซานได้บ้าง สมมติว่า “มองในแนวราบ” และ “มองไปยังด้านข้าง” เปรียบได้กับมุมมอง และ “หมอก” เปรียบได้กับทัศนคติและความคิดแบบอคติ เพราะฉะนั้น ก็จะต้องกำจัดความคิดที่เป็นอัตวิสัยและความคิดแบบอคตินั้นทิ้งไปเสียก่อน เหมือนดังเช่นปิดเป่าเมฆหมอกที่ปกคลุมเขาหลูซานอย่างหนาทึบให้หมดไป นั่นคือจะต้อง “มองในแนวราบ” และ “มองไปยังด้านข้าง” โดยมองสถานการณ์และปัญหาต่างๆ จากหลากหลายแง่มุมให้เป็นภววิสัยจึงจะสามารถมองเห็นภาพลักษณ์ที่แท้จริงของสิ่งนั้นๆ ได้ ☞

二十四节气

2 ใน 24 ฤดูกาลตามปฏิทินจันทรคติของจีน

作者：雪漫 เสี่ยว ม่าน เขียน

翻译：Wipawan Sundarajamara

วิจารณ์วรรณ สุนทรจามร แปล

惊蛰

惊蛰

“惊蛰”

惊蛰 是二十四节气中的第三个节气，公历 3 月 5 日至 6 日左右。“春雷惊百虫”，

春雷始响，蛰伏于地下冬眠的蛰虫被雷声惊醒，纷纷破土而出。“春雷响，万物长”，此时气温回升快，草木都从地下面冒出来了。故惊蛰不仅代表着生机，预示着新的生命力，而且还表示新一年的春耕要开始了。正如农谚“到了惊蛰节，锄头不停歇”所说，自此，我国大部分地区都已进入春耕季节。一年之计在春耕，春得一犁雨，秋收万担粮。惊蛰来了，春忙也到了。

“惊蛰” (Jingzhe : ฤดูกาลแห่งการตื่นขึ้นของ หมู่แมลง Awakening of Insects) เป็นฤดูกาล อันดับที่สามในระบบ 24 ฤดูกาลตามปฏิทินจันทรคติ ของจีน ซึ่งจะอยู่ในช่วงประมาณวันที่ 5-6 เดือนมีนาคม ของทุกปี “เสียงฟ้าร้องของฤดูใบไม้ผลิปลุกหมู่แมลง ให้ตกใจตื่น” เมื่อเสียงฟ้าร้องแรกของฤดูใบไม้ผลิดัง ขึ้น เหล่าแมลงที่จำศีลอยู่ใต้ผืนดินตลอดฤดูหนาว จะ ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น พวกมันจะคุ้ยคุงอมุดขึ้นมาจากใต้พื้น ดิน นอกจากนี้ยังมีคำกล่าวที่ว่า “เมื่อเสียงฟ้าร้องแห่ง ฤดูใบไม้ผลิดังขึ้น สรรพชีวิตทั้งหลายต่างเจริญ งอกงาม” ในช่วงเวลาดังกล่าว อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่าง รวดเร็ว บรรดาต้นไม้ใบหญ้าทั้งหลายจะแตกต้นอ่อน งอกเผยแทงยอดโผล่ขึ้นจากผิวดิน ด้วยเหตุนี้ ฤดูกาล “惊蛰” จึงไม่เพียงแต่เป็นช่วงเวลาที่ยังบอกให้เห็นถึง ความเจริญงอกงามของสรรพชีวิตเท่านั้น แต่ยังเป็น ช่วงเวลาแห่งการเพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิของปีใหม่ที่ กำลังจะเริ่มต้นขึ้นอีกด้วย ดังเช่นคำสุภาษิตของเหล่า เกษตรกรที่กล่าวไว้ว่า “เมื่อถึงฤดูกาล惊蛰 จอบขุดดิน ก็มีเคยได้หยุดพัก” และนับจากนี้เป็นต้นไป พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศจีน ก็จะเริ่มต้นก้าวเข้าสู่ช่วงเวลาของ ฤดูกาลแห่งการเพาะปลูกของฤดูใบไม้ผลิ แผนงาน ตลอดทั้งปีจะต้องเริ่มคิดวางแผนแต่เนิ่นๆ ตั้งแต่เริ่ม ต้นการเพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิ เมื่อฝนในฤดูใบไม้ผลิ ตกโปรยปรายอย่างสม่ำเสมอจนผืนแผ่นดินชุ่มฉ่ำ ย่อม เป็นหลักประกันได้ว่า จะมีผลผลิตให้เก็บเกี่ยวได้อย่าง อุดมสมบูรณ์ในฤดูใบไม้ร่วง เมื่อถึงช่วงฤดูกาล惊蛰 ก็ย่อมหมายถึงช่วงเวลาของการทำงานเพาะปลูกอัน ยุ่งเหยิงหนักหน่วงในฤดูใบไม้ผลิได้มาถึงแล้วเช่นกัน

惊蛰时期，各地风俗不同。乍暖还寒，气候较干燥，人们易舌燥、咳嗽，所以民间有惊蛰吃梨的习俗。梨可以生食、蒸、榨汁、烤或者煮水，有顺肝益脾之功效，也有助于强体防疫。在一些地方，还有“祭白虎”和“打小人”的习俗。中国民间传说中，白虎是口舌、是非之神，每年都会在惊蛰这天出来觅食，开口噬人。“祭白虎”指拜祭用纸绘制的白色老虎：拜祭时，以肥猪血喂之，令其饱后不再出口伤人，之后再以生猪肉抹在纸老虎的嘴上，使之不能张口说人是非。古时惊蛰当日，人们会手持清香、艾草，用来熏家里房子的四角，以香味驱赶蛇、虫、蚊、鼠等，之后逐渐演变成不顺心者拍打“小人纸”，有趋利避害、远离小人的含义，这是“打小人”的由来。

ในช่วงฤดูกลางจิ้งจ่อ แต่ละท้องถิ่นจะมีธรรมเนียมปฏิบัติที่แตกต่างกันไป เมื่อแรกย่างเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ เมื่อกากาศจะค่อยๆ อบอุ่นขึ้นบ้างเล็กน้อย แต่ยังคงมีความหนาวเหน็บอยู่ไม่น้อย ความชื้นในอากาศค่อนข้างต่ำ ทำให้ผู้คนมักเกิดอาการคอแห้ง และมีอาการไอ ด้วยเหตุนี้ทำให้เกิดเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในการกินผลสาลีเมื่อถึงฤดูกลางจิ้งจ่อ ผลสาลีสามารถนำมารับประทานแบบผลไม้สด นำไปนึ่ง คั้นน้ำ นำไปย่างหรือจะนำไปต้มน้ำ มีสรรพคุณในการบำรุงรักษาตับและม้าม และยังมีส่วนในการทำให้ร่างกายแข็งแรง ป้องกันการเกิดโรคต่างๆ ในบางท้องถิ่น ยังมีประเพณี “บูชาเสื่อขาว” และ “ตีหุ่นตุ๊กตารูปคน” ตามคติความเชื่อของชาวจีน เสื่อขาวเป็นเทพเจ้าแห่งการพูด และเทพเจ้าแห่งความถูกผิด ในทุก ๆ ปี เมื่อถึงวันที่ย่างเข้าสู่ฤดูกลางจิ้งจ่อ เสื่อขาวจะออกตระเวนหาอาหาร ใช้ปากกัดจับคนเป็นอาหาร การเช่นไหว้บูชาเสื่อขาวนั้น หมายถึงการไหว้บูชาเสื่อขาวที่วาดบนกระดาษ เวลาเช่นไหว้ จะนำเลือดจากหมูตัวอวบอ้วนไปป้อนให้กับเสื่อขาว เมื่อเสื่อขาวอิ่มแล้วจะไม่ออกไปกัดกินคนอีกต่อไป ต่อจากนั้นจะนำเนื้อหมูติดหูไปมาที่บริเวณปากเสื่อที่วาดอยู่บนกระดาษ เพื่อจะได้ไม่สามารถอ้าปากกล่าวให้ผู้คนให้โทษกับผู้คนในสมัยโบราณ ในวันที่ย่างเข้าสู่ฤดูกลางจิ้งจ่อ ผู้คนจะนำดินพิสตาชิโอป่า (Mastic) และโกฐจุฬาลัมพา (Common Wormwood) มาวางตามมุมบ้านทั้งสี่มุม เพื่อให้ภายในตัวบ้านมีกลิ่นหอมอบอวลจากต้นไม้ดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้กลิ่นหอมนี้ช่วยขับไล่สัตว์ร้ายอย่างเช่น งู แมลง ยุง และหนูเป็นต้น ในเวลาต่อมา ได้ค่อยๆ วัฒนาการไปสู่การ “ตีหุ่นตุ๊กตารูปคน” สำหรับผู้คนที่ไม่สมปรารถนาในสิ่งที่มุ่งหวัง การตีหุ่นตุ๊กตารูปคนนี้ได้แฝงความหมายที่เป็นนัยไว้ว่า ขอให้รอดพ้นจากเภทภัย ประสบแต่ความดีงาม และขอให้ห่างไกลจากบรรดาคนถ้อยทั้งปวง และนี่คือที่มาของการ “ตีหุ่นตุ๊กตารูปคน”

惊蛰作为春天的节气，在中国的古诗词中也有很多表现。唐代白居易在《闻雷》一诗中所描写的惊蛰诗句最令人动容。

จิ้งจ่อซึ่งเป็นฤดูกาลในช่วงเวลาของใบไม้ผลิ ทำให้มีการสะท้อนถึงบรรยากาศในช่วงเวลาดังกล่าวที่อยู่ในรูปแบบของบทกวีในยุคโบราณเป็นจำนวนมาก ดังเช่นบทกวี “เหวินเหลย” (Wenlei: สดับเสียงอัสณี) ของกวีไป๋จวีอี้ (Bai Juyi) ในยุคราชวงศ์ถัง (Tang) อันเป็นบทกวีที่บรรยายถึงฤดูกาลจิ้งจ่อได้อย่างน่าประทับใจยิ่ง ดังนี้

瘴地风霜早，温天气候催。

穷冬不见雪，正月已闻雷。

震蛰虫蛇出，惊枯草木开。

空余客方寸，依旧似寒灰。

ที่ขึ้นหมอกพรหม ลมหนาวมาเร็ว

ที่ซึ่งอุ่นกว่า ฤดูหนาวผ่านไปยิ่งไร้หิมะ

เพ็งย่างเดือนอ้าย กลับได้ยินเสียงอัสณี

เสียงฟ้าแห่งฤดูใบไม้ผลิ

ปลุกเหล่าหนอน แมลง งู ให้ตื่นจากหลับ

กระตุ้นพิชพรรณงอกเงย

แต่ในหัวใจของอาคันตุกะอย่างข้า

กลับอนธการสิ้นหวัง ดั่งคืนเหน็บหนาว

这首诗是说：天气慢慢变温暖，正月已听到雷声，在一阵阵的雷声中，蛰伏在地下的百虫和蛇好像被雷声叫醒一般，结束一冬的酣睡出来了。百虫醒来，万物开始复苏，也叫醒了希望……

เนื้อหาของกวีบทนี้ ผู้เขียนได้พูดบรรยายไว้ว่า เมื่ออากาศค่อยๆ อบอุ่นขึ้น แม้เพ็งจะย่างเข้าสู่เดือนหนึ่งก็ได้ยินเสียงฟ้าร้องดังกึกก้องแล้ว ท่ามกลางเสียงฟ้าร้องครืนครางครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้เหล่าแมลงที่จำศีลนอนหลับ หลุดฝันหวานมาอย่างยาวนานตลอดฤดูหนาว ซึ่งซ่อนตัวอยู่ใต้ผืนดินทั้งงูและหนอนต่างตกใจตื่นขึ้นจากภวังค์ และเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกว่า ฤดูหนาวได้จบสิ้นลงแล้ว เมื่อเหล่าแมลงทั้งปวงตื่นขึ้นแล้ว สรรพชีวิตทั้งปวงก็เริ่มต้นฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เหมือนดังปลุกเร้าให้เกิดความหวังใหม่ขึ้นอีกครั้ง 📖

二十四节气

24 ฤดูกาลตามปฏิทินจันทรคติของจีน

作者：雪漫 เสรี มาน เขียน
翻译：Panthipa Asavatheputhai
พรรณทิพา อัศวเทพอุทัย แปล

春分
ชุนเฟิน

“春分” 秋分，昼夜平分；吃了春分饭，一天长一线。”此时，柳条抽新，莺飞草长，春色烂漫，春意浓浓，正是一年春好处。伴着春雷，“一场春雨一场暖”，乍暖还寒时，也是乱穿衣的时节。

“ในวันชุนเฟินกับชีวเฟิน ทิวารัตดินานเสมอเหมือน ยามชุนเฟินมาเยือน ทิวาเคลื่อนานานมกว่าราตรี” ในเวลานี้ ต้นหลิวขึ้นใหม่ นกกระเจีบกำลังโฉบบิน หล้างอกเงย ฤดูใบไม้ผลิจะเต็มไปด้วยสีสนและกลิ่นอายของฤดูใบไม้ผลิ เป็นทิวทัศน์งดงามของฤดูใบไม้ผลิทุกปี มาพร้อมกับฟ้าร้องในฤดูใบไม้ผลิ "หนึ่งฝนวิสันต์ หนึ่งไออุ่น" เมื่ออากาศอบอุ่นและเย็นก็เป็นเวลาที่จะแต่งกายได้ตามอำเภอใจ

春分有吃春菜的习俗。春菜，通常有香椿芽、菠菜、豆芽、春笋、韭菜五种，也有人喜欢挖荠菜或其他野菜吃。春分前后，吃这些菜不仅新鲜、味美，而且有益于身体。

ในวันชุนเฟินมีประเพณีการกินผักในฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งมักมี 5 ชนิด ได้แก่ ยอดต้นตุน ผักปวยเล้ง ถั่วงอก หน่อไม้ฝรั่ง และกุยช่าย บางคนยังชอบขูดต้นกระเป่าเงินของคนเลี้ยงแกะหรือผักป่าอื่นๆ ช่วงก่อนและหลังวันชุนเฟิน การกินผักเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะสดใหม่เท่านั้น แต่ยังรสชาติอร่อยและมีประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย

春分时节春光明媚，正是孩子们放风筝的好时节。沐浴着春光，呼吸着新鲜空气，在一个惠风和畅的空旷之所，奔跑着放风筝，别有一番滋味。

ฤดูใบไม้ผลิในช่วงซุนเฟินสดใสสวยงาม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับเด็กในการเล่นว่า การได้อาบแดดในฤดูใบไม้ผลิ สุดอากาศบริสุทธิ์ รื่นและเล่นว่าวในที่โล่ง ที่มีลมโกรกก็เป็นความรู้สึกพิเศษเช่นกัน

一年之际在于春，清朝诗人宋琬在《春日田家》中这样描述：

ฤดูใบไม้ผลิเป็นฤดูแห่งการเริ่มต้นของปี ช่วงหว่านกริแห่งราชวงศ์ชิงได้พรรณนาไว้ในบทกวี “บ้านนาในฤดูใบไม้ผลิ” ดังนี้

野田黄雀自为群，
山叟相过话旧闻。
夜半饭牛呼妇起，
明朝种树是春分。

ท้องทุ่งนานกขมันเพลินโบยบิน
ณคิรินเฒ่าชานาพาปราครัย
ดึกตื่นป้อนวัวเรียกสาวตื่นให้ไว
วันพรุ่งไซริถึงวันตปลูกไม้เอย

本诗描写出春分时农忙的情景：在野外的农田中，一群群黄雀自在玩耍，山间的老农们相遇，一起闲谈从前的故事。半夜时分，人们就已经喂了牛，然后把妇人叫了起来：“明天是春分，要种树了，赶紧起来准备吧！”

บทกวีนี้บรรยายฉากของการทำอะไรไถนาที่อยู่เหยียงในช่วงซุนเฟิน ในพื้นที่เพาะปลูกในป่า ผุ่นกขมันเล่นกันอย่างอิสระเสรี บนภูเขาชานาชาพบปะและพูดคุยเรื่องเก่าๆ กัน ในตอนกลางคืนผู้คนให้อาหารวัวและเรียกผู้หญิงให้ตื่น พรุ่งนี้เป็นวันซุนเฟินและถึงเวลาปลูกต้นไม้แล้วรีบเตรียมตัวให้พร้อมเถอะ 🌱

秋水共长天一色

落霞与孤鹜齐飞

ที่มาของ
"หออันดับหนึ่งแห่งใต้หล้า"

『天下第一阁』
的由来

作者... 陈... 读... 工具... 人... 于... 2011年10月

唐高宗上元二年（公元 675 年），秋。

รัชศกช่างหยวนที่ 2 (ค.ศ. 675) ฤดูใบไม้ร่วง

南昌(唐代称洪州), 赣江岸边。一座华美的楼阁, 临江而立, 一揽繁华。

เมืองหนานชาง (มีชื่อว่าเมืองหงโจวในสมัยราชวงศ์ถัง) ริมฝั่งแม่น้ำกั้น หองงามสง่าหลังหลังหนึ่ง ตั้งตระหง่านอยู่ริมแม่น้ำ แล้วดูงามสง่า

这一天是重阳节, 洪州都督阎伯屿在滕王阁安排了盛大的宴席, 邀请各路名流前来庆祝这座重修的名楼的落成。为了提携自己的女婿孟学士, 让他可以在上层社会崭露头角, 也为了给自己的家族积累声誉, 证明自己找了一位贤婿, 都督仿效古人做文之风, 以“滕王阁”为题邀请文坛名流成文。他早早地对女婿私授机宜, 让他提前准备, 好拿出现成的文章。

ในวันนี้ ผู้บัญชาการมณฑลทหารเขียนป้ออวีได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ที่หอเถิงหวาง และเชิญบุคคลมีชื่อจากทุกสาขาอาชีพ มาร่วมฉลองการสร้างหอหลังใหม่สำเร็จเสร็จสิ้น เพื่อสนับสนุนบัณฑิตเมิ่งลูกเขยตนเอง ให้เขาได้เปิดตัวเข้าสู่สังคมชั้นสูง และเพื่อสั่งสมชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตระกูลตนเอง พิสูจน์ให้เห็นว่าเขาได้ลูกเขยที่คิดค้นนี้มา ผู้บัญชาการจึงเขียนแบบแนวทางแต่โบราณ เชิญคนในแวดวงวรรณกรรมมาร่วมงานในหัวข้องานว่า“หอเถิงหวาง” เขาได้วางแนวทางและวิธีการพร้อมสอนลูกเขยเป็นการส่วนตัวตั้งแต่แรกเริ่ม ให้เขาได้เตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อที่เขาจะได้พร้อมเสนองานบทกวี

在酒席上, 阎都督举起酒杯, 对着宾客们说: “今日来宾众多, 皆缘于滕王阁重修之喜。诸位皆是饱学之士, 雅事须著文。老夫冒昧, 想请各位今日挥毫泼墨, 妙手丹青, 留下墨宝以记录今日之盛况。高阁雅集再传美谈, 岂不妙哉? 不知哪位愿意拔个头筹, 为此雅集作序呀?” 这边说着, 侍者端着文房四宝, 朝着宾客走去。

ในงานเลี้ยง ผู้บัญชาการมณฑลทหารยกจอกสุราขึ้น กล่าวกับแขกผู้มีเกียรติว่า “วันนี้มีแขกผู้มีเกียรติมากมากมาย ต่างมีวิชาสนาได้ร่วมแสดงความยินดีกับหอหลังใหม่ ทุกท่านล้วนเป็นผู้ที่มีความรู้เต็มเปี่ยม มีเรื่องมงคลย่อมต้องร้ายบทกวี ข้าพเจ้าใคร่ขอบังอาจเรียนเชิญทุกท่านขยับปลายพู่กัน บรรจงร้ายบทกวี มอบผลงานปลายพู่กันและบทบันทึกงานเลี้ยงในวันนี้ เอาไว้ให้สืบทอดต่อไป การมารวมตัวกันที่หอสูงสง่านี้จะได้เป็นที่-กล่าวขานสืบไป เรื่องนี้

ไม่ใช่เรื่องที่ดีหรือ ไม้ทราบว่ามันจะให้เกียรติเป็นท่านแรก ร่ายคำนำเพื่องานชุมนุมอันทรงเกียรตินี้” ขณะที่เขากล่าวอยู่นั้น บ่าวรับใช้ก็ยกเครื่องเขียนเดินไปหาบรรดาแขกผู้มีเกียรติ

在场宾客皆知, 阎都督新招了乘龙快婿, 据说是一位少年天才。在场诸位纵有满腹才学, 也是懂得分寸的, 何况能被邀请来的, 心里多少都有些攀附凑趣的心思。在座宾客全都推让, 坚辞不受。

แขกผู้มีเกียรติทุกคนที่มาร่วมงานต่างรู้ว่าผู้บัญชาการเขียนเพิ่งได้ลูกเขยที่ถูกใจยิ่งมา เป็นที่กล่าวขานกันว่าเป็นชายหนุ่มที่มีพรสวรรค์ แม้ว่าทุกคนในที่นี้จะเต็มไปด้วยความรู้ความสามารถ แต่ทุกคนต่างรู้ความควรไม่ควร นับประสาอะไรกับการที่ได้รับเชิญมา เดิมในใจพวกเขาอย่างไรก็อยากจะทำประจบเอาใจ ส่วนใหญ่จึงยอมยกโอกาสนี้ให้ ยืนกรานไม่ยอมรับ

阎都督眼看着大家推脱, 心中满意, 知道无一人不识趣。正要开口点名自家女婿, 却忽听门子来报, 说有人求见。没等众人反应过来, 一个少年书生走路带风进了大厅: “末学后进, 学生王勃, 愿作一文, 为各位抛砖。”

ผู้บัญชาการเขียนเห็นทุกคนปฏิเสธ ในใจก็พึงพอใจ ว่าไม่มีผู้ใดไม่รู้ความ ขณะกำลังจะเอ่ยชื่อลูกเขยตนเองออกมา พลันได้ยินคนเฝ้าประตูรายงานว่ามีคนมาขอพบ ก่อนที่ทุกคนจะตั้งสติได้ทัน ชายหนุ่มผู้หนึ่งก็เดินเข้าไปในห้องโถงพร้อมกับสายลม “ผู้น้อยความรู้ด้อยต่ำ ผู้น้อยหวางป้อยินดีร้ายบทกวีแต่ทุกท่าน”

阎都督和众宾客脸色骤变, 这是哪家的傻冒横插一杠? 众人各怀心思, 心说你拍马屁拍到了驴屁股上, 这回算是把都督得罪狠了。看这后生长得剑眉星目, 相貌堂堂, 真个是少年英才, 可惜太莽撞, 不知好歹。

ผู้บัญชาการเขียนและบรรดาแขกเหรื่อต่างมีสีหน้าแปรเปลี่ยน นี่มันคนโง่เง่าโผล่แทรกมาจากที่ใดกัน ทุกคนต่างคิดในใจ เจ้าคนขี้ประจบนี้ ประจบจนได้เรื่องแล้ว ครานี้มันว่าได้ล่วงเกินผู้บัญชาการแล้ว เมื่อเห็นเด็กหนุ่มผู้นี้มีคิ้วดาบและแววตากระจ่างวาว หน้าตาใช้ได้ เป็นชายหนุ่มที่ดูมีพรสวรรค์จริง น่าเสียดายที่รู้ว่ามันเกินไป ไม่รู้ดีชั่ว

阎都督皱了皱眉, 对王勃之名倒是略有耳闻, 知他早年就以神童惊世, 颇有几分才学, 只是不知道竟然这么莽撞。当即黑着脸, 丢下一句“让他写”, 向众人施个礼, 便一甩袖子踱到后堂去了。

ผู้บัญชาการเหียนขวาดคือ แต่เขาเคยได้ยินชื่อเสียงของ
หวางป้อมาบ้างแล้ว และรู้ว่าเขาเป็นเด็กอัจฉริยะตั้งแต่อายุยัง
น้อย มีพรสวรรค์อยู่ไม่น้อย เพียงแต่ไม่รู้ว่าเขาเป็นคนว่ามเช่นนี้
สีหน้าลั่นบึ้งตึงขึ้นมาทันที เขาเอ่ยประโยคหนึ่งทิ้งไว้ก่อนไปว่า
“ให้เขาเขียน” จากนั้นก็หันไปค้ำับทุกคน แล้วสะบัดแขนเสื้อ
เดินไปด้านหลังห้องโถง

那王勃也不计较，当即坐下，拿起笔墨，书写起来。

หวางป้อผู้หนึ่งไม่สนใจ เขานั่งลงหยิบพู่กันจุ่มหมึกแล้วเริ่ม
เขียนทันที

閻都督到了后堂，心下还是不爽，便叫人去看这神童写得
如何，写一句便传一句，报给他听。须臾来报，首句：“豫章
故郡，洪都新府”。閻都督哼了一声，我当有多大能耐，原来
尽是老生常谈，平平无奇。又报：“星分翼轸，地接衡庐”。
都督眼角都不抬，说没什么意思。很不耐烦。

เมื่อผู้บัญชาการเหียนมาถึงด้านหลังห้องโถง เขายังคง
อารมณ์เสียอยู่ ดังนั้นเขาจึงให้คนไปดูว่าเด็กหนุ่มอัจฉริยะเขียน
ได้เป็นอย่างไร เขียนประโยคหนึ่งก็มารายงานเขาประโยคหนึ่ง ไม่
นานก็มารายงานประโยคแรกว่า “เขตเมืองเก่าหนานชาง เมือง
ใหม่หงโจว” ผู้บัญชาการเหียนแค้นเสียงสบถในลำคอ คิดว่ามี
ความสามารถเพียงใด ที่แท้ก็เป็นข้อความซ้ำซากจำเจที่บั่นทอน
หน้าเดิมเอ๋ยกัน ไม่มีอะไรพิเศษ บ่าวมารายงานต่อว่า “ใต้อิทธิพล
ดาวอิ๋และดาวเจิ้น ปฐพีเชื่อมต่อภูผาเหิงชานและหลูชาน” ผู้
บัญชาการเหียนไม่แม้แต่จะเงยหน้ามอง เอ่ยเพียงว่าไม่มีสาระ
อันใดและเริ่มทนรำคาญไม่ไหว

就这样，一直写一直报，都督耳听得那边渐渐开始展露文
采，佳句频出，竟有不少可圈可点之处，不由得急切起来，开
始巴望着新句传来，直到“落霞与孤鹜齐飞，秋水共长天一色”
一句，都督大惊，此乃天才啊！于是，都督叫女婿把他自己写
的那份撕了，怕是下辈子也赶不上了。如此神人才子，哪是寻
常可比。急寻到前厅，见众宾客也都围作一圈，时不时欢呼赞叹，
叫好声此起彼伏。都督急叫人当堂念出。但闻金句频出，对偶
工整，用典精当，文辞飞扬，惊叹此文当可传世。众人也早已
被其文采折服，直呼不虚此行，目睹文章，算是这双眼的福气，
耳听吟诵，当是这双耳的造化。

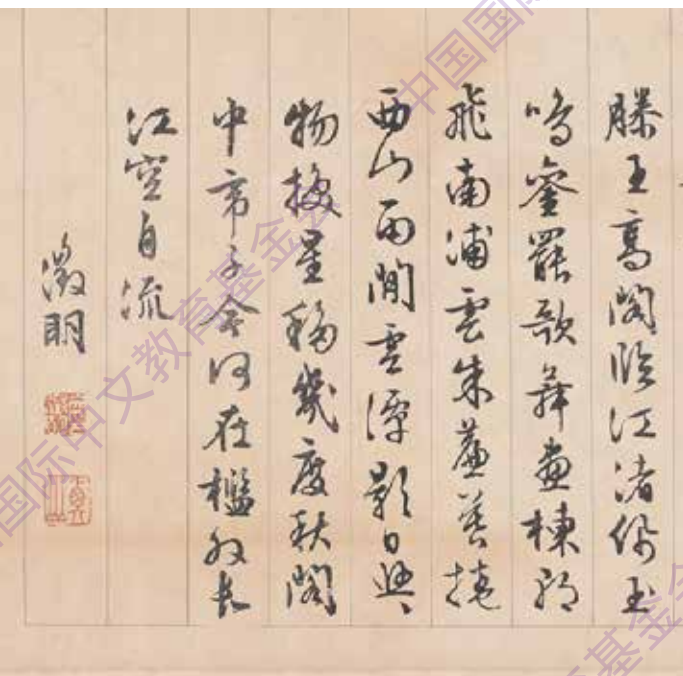
จากนั้นพอเขียนเสร็จก็มารายงานต่อเนื่อง ผู้บัญชาการเหียน
ได้ฟังก็เริ่มค่อยๆ ฟังออกกว่าทางนั้นค่อยๆ เผยให้เห็นความ
สามารถทางวรรณศิลป์ มีวรรคที่ติงมากมาย ถึงกับมีจุดที่น่า
ประทับใจไม่น้อย ดังนั้นจึงเริ่มกระตือรือร้น ตั้งตารอฟังวรรคใหม่
จนกระทั่งวรรค “ยามแสงอัสดงเปิดป่าเดียวดายร่วมโอบยิบ ผืน
น้ำสารทฤดูสะท้อนสีดจผืนฟ้า” ผู้บัญชาการเหียนตกตะลึง ผู้นี้
คืออัจฉริยะ! จึงได้บอกให้ลูกเขยเขาดึงบทกวีที่เตรียมไว้ทิ้ง ขาด
หน้าก็ตามไม่ทัน อัจฉริยะบุคคลและมีพรสวรรค์เช่นนี้ คนธรรมดา
ใดจะเทียบเคียงได้ จากนั้นก็รีบไปยังห้องโถงด้านหน้า เห็นบรรดา
แขกมีเกียรติทุกคนล้อมวงกัน ส่งเสียงชมเชยดังอยู่เป็นระยะ
เสียงตะโกนชมดังขึ้นเป็นจังหวะ ผู้บัญชาการรีบเรียกให้คนอ่าน
ออกเสียงดังขึ้นในที่นั้นทันที ได้ฟังวรรคทองดังขึ้น สัมผัสคำ
แมนยำ หียบยกคำแยบยล ภาพพจน์โดดเด่น อุทานตกตะลึงกับ
บทกวีที่จะได้เผยแพร่ต่อไป ผู้คนต่างประทับใจวรรณศิลป์งดงาม
นี้ ต่างอุทานชื่นชมอย่างไม่สงวนจาชมเชย การได้อ่านบทกวีนี้
นับได้ว่าเป็นบุญของดวงตาทั้งสอง การที่ได้ยินนี้เสียงร่ายบท
กวีนี้ ถือเป็นมงคลแก่หูทั้งสอง

此时再看王勃，却已飘然离去。

ยามนี้เมื่อมองไปที่หวางป้ออีกครั้ง เขาได้จากไปไกลแล้ว

一年后，王勃在探望父亲的归途中遇到风浪，受惊落水，
英年早逝，年方二十七岁。有人说，他本是天人临凡，为这人
间俗世添上几笔华彩，而他的才华自有定数，什么时候用完，
什么时候就回天上去了。

หนึ่งปีต่อมา หวางป้อเจอคลื่นพายุระหว่างทางกลับบ้านและ
ตกใจร่วงลงน้ำ เสียชีวิตตั้งแต่ยังหนุ่ม ในวัยเพียง ๒๗ ปีเท่านั้น
มีคนกล่าวว่าเขามาจากแดนสวรรค์ มาเยือนโลกมนุษย์เพื่อเพิ่ม
สีสันสง่างามให้กับโลกมนุษย์สักสองสามปลายพู่กัน แต่
พรสวรรค์ของเขามีจำนวนจำกัด เมื่อใดใช้หมด ก็จะกลับสู่แดน
สวรรค์

《滕王阁序》全文 700 多字，用典却多达 42 处，并且创造了 29 个成语，绝大多数沿用至今。而滕王阁也因此篇美文而被誉为“天下第一阁”以及江南三大名楼之首，成为中国文人心中的圣地。这座滕王阁，几经战火，几经天灾，多次被毁，却总会被重修重建。1 000 多年来，滕王阁重修重建达 29 次之多，虽然外形与最初的滕王阁略有不同，但始终不改滕王阁之名，位置也仍矗立在赣江与抚河故道交汇处。今天人们看到的滕王阁是在参考宋代建筑风格的基础上重建的，唐宋的建筑风格是一脉相承的。今人在吟诵着“襟三江而带五湖”的名句之时，依然能体察当年王勃眼中的胜景，凭栏远眺，也能去亲自感受“落霞与孤鹜齐飞，秋水共长天一色”的壮阔之美。

บทกวีทั้งหมดเจ็ดร้อยกว่าอักษรใน “คำนำหอเกิงหวาง” มีจุดโดดเด่นถึง ๔๒ จุด และกลายเป็นสำนวนถึง ๒๙ สำนวน ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน หอเกิงหวางยังได้รับการขนานนามว่า “หออันดับหนึ่งแห่งใต้หล้า” เพราะบทกวีทั้งดงามนี้ และได้กลายเป็นบทกวีศักดิ์สิทธิ์ในหัวใจของบัณฑิตชาวจีน หอเกิงหวางหลังนี้ผ่านสมรภูมิไฟสงครามและภัยธรรมชาติจนถูกทำลายมาหลายครั้ง แต่ก็มักจะได้รับการซ่อมแซมสร้างขึ้นมาใหม่อยู่เสมอ หนึ่งในพันกว่าปีที่ผ่านมาหอเกิงหวางถูกสร้างขึ้นใหม่ถึง ๒๙ ครั้ง แม้ว่ารูปลักษณะภายนอกจะแตกต่างจากหอเกิงหวางแรกสุด แต่หอเกิงหวางก็ไม่เคยเปลี่ยนชื่อ ตำแหน่งที่ตั้งก็จะตั้งอยู่บนสบนแม่น้ำก้านเจียงและแม่น้ำผู้เหอสายเก่า หอเกิงหวางที่ผู้คนได้เห็นในปัจจุบันถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์ซ่ง ซึ่งเป็นรูปแบบทั้งดงามที่สุดในประวัติศาสตร์ ก็เพื่อให้คนที่ร้ายกลอนเสนาะสายน้ำทั้งสามและห้าทะเลสาบยังคงได้พบกับภาพแม่น้ำในสายตาของหวางป้อตอนนั้น ยามเย็นริมระเบียงมองไกลออกสุดลูกหูลูกตา ก็สามารถสัมผัสกับความงามยิ่งใหญ่ของ “ยามแสงอัสดงเปิดป่าเตียวตายร่วมโบยบิน ผืนน้ำสารทฤดูสะท้อนสีดุจผืนฟ้า” ด้วยตนเอง

如果没有《滕王阁序》，那么以滕王阁经历的这么多劫难，只怕早已淹没在浩瀚的历史长河之中了。至于滕王是谁，阎都督何许人也，谁又会在意呢？

หากไม่มี “คำนำหอเกิงหวาง” เช่นนั้นภัยพิบัติหลายครั้งที่หอเกิงหวางประสบมา เกรงว่าก็คงจมอยู่ในสายน้ำแห่งประวัติศาสตร์อันกว้างใหญ่ไปนานแล้ว ส่วนเกิงหวางคือผู้ใด ผู้บัญชาการมณฑลทหารเหยียนมาจากที่ใด ผู้ใดคิดใส่ใจกัน ๒

江西省景德镇市是千年瓷都，瓷器制作工艺精湛，在世界上极具影响力，吸引了世界各国的“爱瓷人”来到这里学习和生活。与国内“京漂”“沪漂”一样，来自其他国家的学生和艺术家，不远万里，出于对艺术的热爱和陶瓷制作，来到景德镇，开启一段别具一格的艺术和生活之旅，他们被称为“洋景漂”。其中有的艺术家，不仅把从景德镇学到的精湛制瓷手艺带回自己的国家，而且带着新的作品和对景德镇的热爱再回到景德镇，俨然是“洋景归”。以下就是比较有代表性的几位，听听他们因瓷结缘的故事。

เมืองจิ่งเต๋อเจิน มณฑลเจียงซีเป็นเมืองหลวงแห่งเครื่องเคลือบดินเผาอายุกว่าพันปี ด้วยเทคโนโลยีการผลิตเครื่องเคลือบดินเผาที่ประณีตและมีอิทธิพลอย่างมากในโลก ดึงดูด "คนรักเครื่องเคลือบดินเผา" จากทั่วทุกมุมโลกให้มาศึกษาและอาศัยอยู่ที่นี่ เช่นเดียวกับ "คนต่างถิ่นที่มาอยู่ปักกิ่ง" "คนต่างถิ่นที่มาอยู่เซี่ยงไฮ้" ในประเทศจีน นักเรียนและศิลปินจากประเทศอื่นๆ เดินทางหลายพันไมล์มายังเมืองจิ่งเต๋อเจิน ด้วยความรักในศิลปะและการผลิตเซรามิก และเริ่มต้นการเดินทางของศิลปะและชีวิตที่ไม่เหมือนใคร พวกเขาถูกเรียกว่า "ต่างชาติที่มาอยู่จิ่งเต๋อเจิน" ศิลปินบางคนไม่เพียงนำทักษะการทำเครื่องเคลือบดินเผาอันวิจิตรงดงามที่เรียนรู้จากจิ่งเต๋อเจิน กลับมายังประเทศบ้านเกิดของตนเท่านั้น แต่ยังกลับมายังจิ่งเต๋อเจินด้วยผลงานชิ้นใหม่และความรักที่มีต่อจิ่งเต๋อเจิน เช่นเดียวกับ "ต่างชาติที่หวนกลับสู่จิ่งเต๋อเจิน" ต่อไปนี้คือเรื่องราวของตัวแทนศิลปินบางส่วน เรามาฟังเรื่องราวของพวกเขาเกี่ยวกับเครื่องเคลือบดินเผา

组稿：景德镇陶瓷大学
บทความจากมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน
翻译：Panthipa Asavatheputhai
พรณทิพา อัศวเทพอุทัย แปล

จาก "ต่างชาติที่มาอยู่จิ่งเต๋อเจิน" สู่ "ต่างชาติที่หวนกลับสู่จิ่งเต๋อเจิน"

从“洋景漂”
到“洋景归”

我叫罗伯特 (Robert)，来自乌干达，2015—2019 年景德镇陶瓷大学硕士。2023 年我再次来到陶大攻读博士学位。

ผมชื่อหลิวบัวเทอ (Robert) มาจากยูกันดา ในปี ๒๐๑๕-๒๐๑๙ ผมศึกษาในระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น และในปี ๒๐๒๓ เขาได้มามหาวิทยาลัยแห่งนี้อีกครั้ง เพื่อศึกษาปริญญาเอก

在景德镇的这几年，我与这座城市共同成长，也收获了一个更好的自己。景德镇目前正朝着越来越好的方向发展，它已经成了我的第二故乡。

ผมได้เติบโตมาและพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้นพร้อมกับเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในช่วงสองสามปีนี้ จิ่งเต๋อเจิ้นกำลังพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นบ้านเกิดที่สองของผม

在乌干达时，我经常会在集市上看到各种十分精美的日用陶瓷。商人们告诉我，这些陶瓷全都产自中国景德镇，漂洋过海来到了乌干达。这不禁让我对中国的景德镇充满了好奇，究竟是怎样的一座城市才能够生产出如此精美的陶瓷呢？由于我的家庭成员中没有从事与陶瓷艺术行业相关工作的人，所以当从杂志上了解到在中国有一座大学可以学习制作陶瓷，而且就在我一直憧憬的景德镇后，即便对汉语一窍不通，我还是义无反顾地来到了景德镇。

เมื่อผมอยู่ในยูกันดา ผมมักจะเห็นเครื่องเซรามิกที่ใช้ในครัวเรือนที่สวยงามทุกประเภทในตลาด พ่อค้าบอกผมว่าเครื่องเซรามิกเหล่านี้ผลิตในจิ่งเต๋อเจิ้น ประเทศจีน ขำน้ำขำทะเลมายังยูกันดา สิ่งนี้ทำให้ผมเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ประเทศจีนอย่างมาก เมืองอย่างไรกันที่สามารถผลิตเซรามิกที่สวยงามเช่นนี้ได้ เนื่องจากครอบครัวของผมไม่มีใครทำงานในอุตสาหกรรมศิลปะเซรามิก เมื่อผมทราบจากวารสารว่ามีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศจีนที่ผมสามารถเรียนรู้การทำเซรามิกได้ และอยู่ในจิ่งเต๋อเจิ้นซึ่งผมใฝ่ฝันมาตลอด แม้ว่าผมจะไม่รู้ภาษาจีนเลย ผมก็ไม่ลังเลที่จะมาที่จิ่งเต๋อเจิ้นเลย

刚抵达景德镇寻找学校的时候，我完全听不懂旁人在说什么，不过有很多热心的景德镇人帮助我，指出了学校的准确位置。当时我就觉得景德镇是一座充满爱与热情的城市。在景德镇陶瓷大学，还有许多像我一样慕名来学习陶瓷制作的外国留学生。我们互相帮助、互相学习，经常在一起锻炼汉语口语。从一开始我们之间只说英语，到现在我们都用汉语沟通。这种良好的留学氛围让我感觉到我们就像是一家人，我喜欢并且十分享受用汉语交流的生活。

เมื่อผมมาถึงจิ่งเต๋อเจิ้นครั้งแรกเพื่อหามหาวิทยาลัย ผมไม่เข้าใจว่าคนอื่นพูดอะไรกัน แต่มีคนจิ่งเต๋อเจิ้นมากมายที่กระตือรือร้นให้ความช่วยเหลือผม ด้วยการชี้ตำแหน่งที่แน่นอนของมหาวิทยาลัย ในตอนนั้นผมรู้สึกว่จิ่งเต๋อเจิ้นเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยความรักและความมีน้ำใจ ในมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น มีนักเรียนต่างชาติจำนวนมากเช่นผมที่มาที่จิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อเรียนรู้การทำเซรามิก เราช่วยเหลือกัน เรียนรู้ร่วมกัน และมักจะฝึกพูดภาษาจีนด้วยกัน จากจุดเริ่มต้นเราพูดภาษาอังกฤษได้เท่านั้น และตอนนี้เราทุกคนสื่อสารกันด้วยภาษาจีน บรรยากาศการเรียนในต่างประเทศที่ดีๆ แบบนี้ ทำให้รู้สึกว่เราเหมือนครอบครัวเดียวกัน ชอบและมีความสุขกับชีวิตที่ใช้ภาษาจีนสื่อสารภาษาจีนกัน

景德镇是一个百花齐放的城市，不仅有来自世界各地的陶瓷艺术家，而且光是景德镇本地的著名陶瓷艺术家就数不胜数。在这种充满艺术氛围的环境里，我不仅可以学习到陶瓷技艺，还可以与这些陶瓷艺术家进行思想的交流与碰撞，从而萌发出更多新的想法与创意。如今，我在陶溪川也有了自己的工作室，前不久我还在陶溪川做了一次关于我自己陶瓷学习之路的演讲，这对于我来说意义非凡。

จิ้งเต๋อเจิ้น เป็นเมืองที่มีดอกไม้บานนานาชนิดบานสะพรั่ง จิ้งเต๋อเจิ้นไม่ได้มีแค่ศิลปินเซรามิกจากทั่วโลกเท่านั้น แต่ยังมีศิลปินเซรามิกชื่อดังในท้องถิ่นอีกนับไม่ถ้วนในจิ้งเต๋อเจิ้น ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งศิลปะ ผมไม่เพียงได้เรียนรู้ทักษะการทำเซรามิกเท่านั้น แต่ยังได้สื่อสารและพบปะกับศิลปินเซรามิกเหล่านี้ เพื่อจุดประกายความคิดและความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้มากขึ้นด้วย ตอนนี้ผมยังมีสตูดิโอของตัวเองในเถาซีชาน ก่อนหน้านี้นี้ไม่นาน ผมยังได้กล่าวสุนทรพจน์ในเถาซีชานเรื่องเส้นทางการเรียนรู้เซรามิกของผม สิ่งนี้นับว่าสำคัญกับผมมาก

毕业后, 如果回到乌干达, 我将会开设自己的工作室, 让本地人都来学习陶瓷制作。我会告诉他们, 这是我在景德镇学习到的技艺, 如果想要学习到一流的陶瓷技艺, 必须到景德镇, 亲身感受千年瓷都生生不息的窑火精神。景德镇是我除乌干达以外, 驻留时间最长的地方, 以至于我现在去其他城市, 不到两三天, 我就会怀念起景德镇的人、天气和食物, 就想快点“回家”。

หลังจากเรียนจบ ถ้าผมกลับไปยูกันดา ผมจะเปิดสตูดิโอของตัวเองและให้คนในท้องถิ่นมาเรียนรู้การทำเซรามิก ผมจะบอกพวกเขาว่านี่คือทักษะที่ผมได้เรียนรู้ในจิ้งเต๋อเจิ้น หากคุณต้องการเรียนรู้ทักษะการทำเซรามิกขั้นหนึ่ง คุณต้องไปที่จิ้งเต๋อเจิ้น เพื่อสัมผัสจิตวิญญาณของไฟเตาเผาของเมืองหลวงแห่งเครื่องเคลือบดินเผาอายุกว่าพันปีด้วยตนเอง นอกเหนือจากยูกันดา จิ้งเต๋อเจิ้นเป็นสถานที่ที่ผมอยู่ได้นานที่สุด นานจนเมื่อผมไปเมืองอื่นในตอนนี้ ภายในสองหรือสามวัน ผมจะคิดถึงผู้คนสภาพอากาศ และอาหารของจิ้งเต๋อเจิ้น และอยาก "กลับบ้าน" อย่างรวดเร็ว

请大家欣赏一下我的作品。

เชิญชวนทุกท่านชื่นชมผลงานของผม

中间比较高的、具有混搭风格的瓷器代表景德镇陶瓷大学主教学楼, 是我和同学们一起上课的地方。瓷器底部为白门蓝墙、黄框红窗, 清新淡雅而富有童趣; 中部是黑色线条框住的亮黄色圆以及上方苞谷状图饰, 象征着同学们学业有成; 上部堆叠了玉壶春瓶状瓷器, 饰有青绿色苹果及枝叶, 寓意祝福平安。

เครื่องเคลือบดินเผาทรงสูงที่อยู่ตรงกลางที่มีสไตล์ Mix & Match แสดงถึงอาคารเรียนหลักของมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ้งเต๋อเจิ้น ที่ผมและเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกัน ส่วนล่างของกระเบื้องลายครามเป็นประตูลีขาวตัดกับผนังสีน้ำเงินและหน้าต่างกรอบสีเหลืองสีแดงสดขึ้น สง่างาม และเต็มไปด้วยความเป็นเด็ก ส่วนตรงกลางเป็นวงกลมสีเหลืองสดใสล้อมด้วยเส้นสีดำและตกแต่งด้วยรูปข้าวโพดด้านบน อันเป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จด้านการเรียนของนักเรียนส่วนบนซ้อนด้วยเครื่องเคลือบดินเผารูปทรงแจกันหอยวีหูขุนผิงพร้อมทั้งตกแต่งด้วยแอปเปิ้ลสีเขียวอมฟ้าและกิ่งก้าน อันสื่อถึงการอวยพรให้อยู่เย็นเป็นสุข

旁边的四个瓷瓶象征着来自五湖四海的同学们相聚成为一家人。上部饰有连续的叶状图案, 含有幸运的意义; 中部连续的三角形蓝色图案, 与底部的相似图案相呼应, 并绘有具流动感的黄色线条, 造成了流釉的感觉; 底部棕色锯齿状图案象征具有质朴和踏实特质的泥土, 与之互补的蓝色图案代表博大宽广的海洋。这些图案寓意同学们踏实、宽容和青春等特质。

แจกันกระเบื้องสีใบที่อยู่ข้างๆ เป็นสัญลักษณ์ของการรวมตัวของเพื่อนร่วมชั้นจากทั่วมุมของประเทศเพื่อสร้างครอบครัว ท่อนบนตกแต่งด้วยลายใบไม้ต่อๆ กัน สื่อความหมายแห่งความโชคดี ตรงกลางเป็นลายสามเหลี่ยมสีฟ้าต่อๆ กัน สอดคล้องคล้ายคลึงกับลายด้านล่าง พร้อมทั้งเส้นสีเหลืองพลิ้วไหวอันให้ความรู้สึกสันติสุข ด้านล่างเป็นลายซิกแซกสีน้ำตาล เป็นสัญลักษณ์ของดินโคลนที่มีลักษณะเรียบง่ายและไม่หยากรวด พร้อมด้วยลวดลายสีน้ำเงินที่หมายถึงมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ รูปแบบเหล่านี้บอกเป็นนัยว่านักเรียนมีความจริงจัง ประณีประนอมและอ่อนโยน

蓝色的圆环状装饰寓意和谐统一，代表了不同文化背景的小伙伴们友好和谐地相处。

การตกแต่งด้วยรูปวงแหวนสีน้ำเงินสื่อถึงความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และแสดงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรปรองดองของนักเรียนที่มาจากภูมิภาคหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

这两件陀螺状的瓷器代表教室，主要以多彩的非洲面具图案为装饰，象征着景德镇陶瓷大学国际学院的文化多样性。

เครื่องเคลือบดินเผาที่มีลักษณะเป็นลูกข้างทั้งสองชิ้นนี้เป็นตัวแทนของห้องเรียน โดยส่วนใหญ่ตกแต่งด้วยลวดลายหน้ากากแอฟริกันสีสันสดใส เป็นสัญลักษณ์ของความหลากหลายทางวัฒนธรรมของวิทยาลัยนานาชาติแห่งมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน

我叫戴安娜 (Dianna Williams), 来自澳大利亚。
ฉันชื่อ ไดอาน่า (Dianna Williams) จากออสเตรเลีย

• 戴安娜在景德镇雕塑瓷厂工作室创作
ไดอาน่าสร้างสรรค์ผลงานในสตูดิโอของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจังหวัดเต๋อเจิ้น

我 2004 年来到景德镇，结识了工艺美术大师刘远长。他免费为我在景德镇雕塑瓷厂提供了一间工作室，他负责陶瓷造型设计，我负责瓷胎彩绘。我们的作品在 2004 年景德镇国际陶瓷博览会上展出，获得了意想不到的成功。第二年，刘远长大师邀请我再来景德镇进行艺术创作。我爱上了景德镇这座古老的城市，习惯了这里的食物、这里的人、这里的艺术氛围，完全融入了这座城市。

ฉันมาที่จังหวัดเต๋อเจิ้นในปี ๒๐๐๔ และได้พบกับอาจารย์หลิวเหยียนฉาง ปรมาจารย์ด้านศิลปะและงานฝีมือ เขาจัดหาสตูดิโอในโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจังหวัดเต๋อเจิ้นให้กับฉัน ๑ ห้องโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เขารับผิดชอบการออกแบบโมเดลเซรามิก ส่วนฉันรับผิดชอบการลงสีเครื่องลายคราม ผลงานของเราจัดแสดงที่งานนิทรรศการ Jingdezhen International Ceramics Fair ใน ปี ๒๐๐๔ และประสบความสำเร็จอย่างคาดไม่ถึง และในปีที่สอง อาจารย์หลิวเหยียนฉางได้เชิญฉันมาที่ จั

เต๋อเจิ้นอีกครั้งเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะ ฉันตกหลุมรักเมือง จังหวัดเต๋อเจิ้นเมืองโบราณนี้ ฉันคุ้นเคยกับอาหาร ผู้คน และบรรยากาศศิลปะที่นี่ ฉันได้เป็นหนึ่งในเดียวกับเมืองแห่งนี้อย่างสมบูรณ์

景德镇完整的陶瓷产业链和工匠们高超的技艺让我着迷。作为中国千年瓷都，这座城市有近 10 万名陶瓷从业者。每年，我都要在景德镇待上五个月左右。这里有我的朋友、梦想和事业。2008 年，我在景德镇买了一套公寓，我可能是第一个在景德镇拥有房产的外国人，不再是“洋景漂”了。

ฉันทั้งกับห่วงโซ่อุตสาหกรรมเซรามิกที่สมบูรณ์ของจังหวัดเต๋อเจิ้นและทักษะอันยอดเยี่ยมของช่างฝีมือ ในฐานะเมืองหลวงของเครื่องเคลือบดินเผาอายุกว่าพันปีของจีน เมืองนี้มีช่างทำเซรามิกเกือบ 100,000 คน ทุกปีฉันต้องอยู่ที่จังหวัดเต๋อเจิ้นประมาณ 5 เดือน นี่ก็เพื่อน ความฝันและอาชีพของฉัน ในปี 2008 ฉันได้ซื้อ อะพาร์ตเมนต์ในจังหวัดเต๋อเจิ้น ฉันอาจเป็นชาวต่างชาติคนแรกที่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเต๋อเจิ้น

• 戴安娜来景德镇前的陶瓷绘画作品
ภาพวาดเซรามิกก่อนที่ไดอาน่าจะมาจังหวัดเต๋อเจิ้น

• 戴安娜、刘远长及其合作创作的作品留影
ภาพถ่ายของไดอาน่า หลิวเหี่ยนฉางและผลงานที่ไดอาน่ากับหลิวเหี่ยนฉางร่วมกันสร้างสรรค์

如果没有来到景德镇，我将只是澳大利亚一名日复一日在瓷上作画的普通画师。在景德镇，刘远长老师不仅教授我雕塑技艺，还带我结识了很多陶瓷艺术名家，让我有机会经常和艺术大师们交流技艺和创作心得。我喜欢仔细观察、用心感受这里的艺术氛围，在景德镇的文化滋养下收获了很多创作灵感，同时也和这里的人结下了深厚的情缘。在刘远长老师的悉心指导和景德镇陶瓷大学张嗣萍等老师的帮助下，我从一个从未接触过瓷泥的瓷上画师，成长为熟悉陶瓷泥料、不同成型制作、不同雕塑技法、不同颜色釉种应用、窑炉烧制要求和釉上彩绘装饰的艺术家。

ถ้าฉันไม่มาที่จิ่งเต๋อเจิน ฉันก็คงเป็นแค่อจิตรกรธรรมดาในออสเตรเลียที่วาดภาพบนเครื่องลายครามวันแล้ววันเล่า ในเมืองจิ่งเต๋อเจิน อาจารย์หลิวเหี่ยนฉางไม่เพียงจะสอนทักษะการปั้นให้ฉันเท่านั้น แต่ยังพาฉันไปพบกับศิลปินเซรามิกที่มีชื่อเสียงหลายท่าน ฉันมีโอกาสแลกเปลี่ยนทักษะและประสบการณ์สร้างสรรค์กับศิลปินระดับปรมาจารย์อยู่บ่อยครั้ง ฉันชอบที่จะสังเกตอย่างถี่ถ้วนและสัมผัสบรรยากาศศิลปะที่นี่ด้วยหัวใจของฉัน ฉันได้รับแรงบันดาลใจอย่างมากที่สร้างสรรค์ผลงานท่ามกลางการหล่อหลอมวัฒนธรรมของจิ่งเต๋อเจิน และฉันก็ได้ผูกสัมพันธ์กับผู้คนที่นี่อย่างลึกซึ้ง จากคำแนะนำอย่างระมัดระวังของปรมาจารย์หลิว เหี่ยน ฉาง และความช่วยเหลือจากอาจารย์ จาง ซื่อผิงจากมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน ฉันเติบโตจากจิตรกรเครื่องเคลือบดินเผาที่ไม่

เคยสัมผัสกับดินเผา มาเป็นศิลปินที่ค่อยๆ กับดินเซรามิก การทำโมเดลต่างๆ เทคนิคการปั้นแบบต่างๆ และการเคลือบสีต่างๆ การใช้งานเตาเผา และการตกแต่งด้วยการทาสีเคลือบเงา

在澳大利亚，我无法想象有五六个人帮我一起创作。而在景德镇，我做到了，还实现了在博物馆展出自己作品的梦想。我的作品先后在美国、澳大利亚、瑞士、韩国、黎巴嫩等地的博物馆和画廊展出。

ในออสเตรเลีย ฉันไม่ถึงว่าจะมีห้าถึงหกคนช่วยฉันสร้างสรรค์ผลงานในจิ่งเต๋อเจิน ฉันทำมันได้สำเร็จและยังทำให้ความฝันของฉันเป็นจริงในการจัดแสดงผลงานของฉันในพิพิธภัณฑ์ ผลงานของฉันได้จัดแสดงใน

พิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ในสหรัฐอเมริกา ออสเตเรีย สวิตเซอร์แลนด์ เกาหลีใต้ เลบานอน และที่อื่นๆ อยู่ต่อเนื่อง

我很喜欢中国的传统文化。在景德镇学习与创作生活的14年里，我的艺术创作由平面绘画转到立体雕塑，在创作中会有意识地把中西方文化、技法融合起来，形成自己独特的风格。我把中国的象征主义引入我的作品。我使用竹子、龙、凤凰和莲花，用中国文化中的特有符号来表达和平。我厌恶战争，于是通过雕塑艺术把内心的想法表达出来。这些作品将新生命的诞生、成人后的命运、经历战火而死亡、孕育新一代、历劫后的“来世”组合到一起，以雕塑艺术形式呈现孕妇、婴儿和大炮，反映了战争与生命之间力量的比拼。

ฉันชอบวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของจีนมาก ในระหว่าง ๑๔ ปีของการศึกษาและสร้างสรรค์ในจังหวัดเจ้อเจียง การสร้างสรรค์งานศิลปะของฉันได้เปลี่ยนจากภาพวาดสองมิติเป็นประติมากรรมสามมิติ ในการสร้างสรรค์ ฉันจะผสมผสานวัฒนธรรมและเทคนิคของจีนและตะวันตกเพื่อสร้างสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ฉันนำสัญลักษณ์ภาษาจีนมาใช้ในงานของฉัน ฉันใช้ไม้ไผ่ มังกร นกฟีนิกซ์ และดอกบัว ฉันใช้สัญลักษณ์เฉพาะของวัฒนธรรมจีนเพื่อแสดงสันติภาพ ฉันเกลียดสงคราม ฉันจึงระบายความในใจผ่านงานศิลปะประติมากรรม ผลงานเหล่านี้ผสมผสานการกำเนิดชีวิตใหม่ ชะตาของผู้ใหญ่การตายจากสงคราม การกำเนิดของคนรุ่นใหม่ และ "ชีวิตหลังความตาย" หลังหยานะ ใช้รูปแบบของศิลปะประติมากรรม นำเสนอหญิงมีครรภ์ ทารก และปืนใหญ่ ซึ่งสะท้อน

ให้เห็นถึงการแข่งขันทางอำนาจระหว่างสงครามและชีวิต

2018年5月18日，我的Highfire: Motherhood系列作品在景德镇中国陶瓷博物馆展出。展览以尖锐的炮弹为艺术创作的主题，以雕塑艺术形式呈现了孕妇、婴儿和大炮，希望以此唤醒世人对和平的珍惜。

เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ปี ๒๐๑๘ ชุดผลงาน My Highfire: Motherhood ได้จัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์เซรามิกจีนจังหวัดเจ้อเจียง นิทรรศการนี้ใช้ลูกปืนใหญ่ที่แหลมคมเป็นธีมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และนำเสนอสตรีมีครรภ์ ทารก และปืนใหญ่ในรูปแบบของประติมากรรม โดยหวังที่จะปลุกกระแสความห่วงเห่นสันติภาพของโลก

14年的岁月让我早已把景德镇当成了自己的家，从“洋景漂”变成了“洋景归”。景德镇就像我的第二故乡，我和一群热爱陶瓷，热爱中华文化的人在中国“因瓷筑缘”。愿世界永远和平美好！愿陶瓷艺术文化与传播情缘永续！

ในช่วง ๑๔ ปีที่ผ่านมา ฉันถือว่า จังหวัดเจ้อเจียงเป็นบ้านของฉันนานแล้ว จาก "คนต่างถิ่นที่มาอยู่จังหวัดเจ้อเจียง" กลายเป็น "คนต่างถิ่นที่กลับมาอยู่จังหวัดเจ้อเจียง" จังหวัดเจ้อเจียงเปรียบเสมือนบ้านเกิดแห่งที่สองของฉัน ฉันได้ "ผูกสัมพันธ์กับเครื่องลายคราม" ในประเทศจีนกับกลุ่มคนที่รักเซรามิกและวัฒนธรรมจีน ขอให้โลกสงบสุขและสวยงามตลอดไป! ขอให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมศิลปะเซรามิกกับการแลกเปลี่ยนคงอยู่ตลอดไป! ๗

• 戴安娜个人系列作品在景德镇中国陶瓷博物馆展览
ชุดผลงานของไดอาน่าจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เซรามิกจังหวัดเจ้อเจียงในจีน

ร้อยปีหย่าซี ร้อยปีฮาภกา

供图 / 王敏 Wang Min

百年雅溪 百年客家

作者：刘慧玲 หลิว ฮวยหลิง เขียน
翻译：陈楚芬 ศศรัถษ์ เพชรเชิดชู แปล

客家人原是古代中原汉人。千百年来，出于战乱、饥荒以及政策原因，客家先民几经波折，辗转南迁，先后迁徙到江西、福建、广东以及世界 80 多个国家和地区。“客而为家”的客家人从与当地居民抗争到逐步融合，进而扩散成为世界上分布广阔、影响深远的民系之一。一谈起客家人，人们首先想到的便是广东梅州、福建龙岩等地。但据统计，江西省的客家人数仅次于广东省。地处江西西南部的赣州市，客家人数更是占据了全市人口的 95% 以上，是客家人的主要聚居地。据记载，赣州客家人源自唐朝安史之乱后的第二次人口大迁徙。赣州地居赣江源头，藉舟楫之利，北扼中州，南抚百粤，东接八闽，西连三湘，加之地势开阔、土地肥沃，成为接纳南迁中原汉人的重要一站。广东、湖南、福建等地的客家人很多都是以赣州为起点再次迁移的。因此，赣州也被称为“客家的摇篮”。

ชาวฮากกาเดิมเป็นชาวจีนในบริเวณที่ราบภาคกลางโบราณ เนื่องจากภัยสงคราม ความอดอยาก และนโยบายการเมืองการปกครองในหลายพันปีมานี้ ทำให้บรรพบุรุษชาวฮากกาประสบเหตุพลัดถิ่นและอพยพลงใต้ ไปยังมณฑลเจียงซี มณฑลฝูเจี้ยน(ฮกเกี้ยน) มณฑลกว่างตง (กวางตุ้ง) และอีกกว่า ๘๐ กว่าประเทศและเขตพื้นที่ทั่วโลก ชาวฮากกาที่เป็นดั้ง “แยกจากภายนอกมาตั้งรกราก” ใต้ต่อสู่พื้นผิวกบคนในท้องถิ่นจนค่อยๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน จากนั้นจึงขยายตัวจนกลายเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เชื้อสายหนึ่งที่กระจายตัวออกไปอย่างกว้างขวางและทรงอิทธิพลอย่างมากกลุ่มหนึ่งในโลก เมื่อพูดถึงชาวฮากกา อันดับแรกที่คุณนึกถึงก็คือเมืองเหมยโจวในมณฑลกว่างตงและเมืองหลงเหยียนในมณฑลฝูเจี้ยน เป็นต้น แต่จากสถิติพบว่า จำนวนชาวฮากกาในมณฑลเจียงซีเป็นที่สองรองจากมณฑลกว่างตง ตั้งรกรากในเมืองกันโจวทางใต้ของมณฑลเจียงซี มีสัดส่วนจำนวนชาวฮากกามากกว่าร้อยละ ๙๕ ของประชากรในเมือง เป็นพื้นที่ตั้งรกรากหลักของชาวฮากกา ตามบันทึก กล่าวว่าชาวฮากกาในเมืองกันโจวเกิดจากการอพยพประชากรครั้งที่สองหลังเหตุการณ์กบฏอันลือในสมัยราชวงศ์ถัง เมืองกันโจวตั้งอยู่ต้นแม่น้ำกันเจียงได้รับประโยชน์จากการเดินเรือ ทางเหนือติดต่อกับจงโจว (ชื่อเรียกในสมัยโบราณของมณฑลเหอหนาน) ทางใต้จรดไปเยว่ (พื้นที่ทางใต้แม่น้ำแยงซีเฉียงไปจรดตอนเหนือของประเทศเวียดนาม) ทางตะวันออกเชื่อมต่อบาหมิ่น (บริเวณมณฑลฝูเจี้ยน) และทางตะวันตกเชื่อมติดสามเซียง (ชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งของมณฑลหูหนาน) กอปรกับมีสภาพภูมิประเทศโล่งกว้างและผืนดินอุดมสมบูรณ์ จึงกลายเป็นจุดแวะพักสำคัญในการรองรับการอพยพลงใต้

ของชาวฮั่นจากที่ราบภาคกลาง ชาวฮากกา ในกว้างตง หูหนาน ฝูเจี้ยน และที่อื่นๆ จำนวนมากล้วนอพยพไปจากถิ่นโจวอีกทอดหนึ่ง ดังนั้นถิ่นโจวจึงได้รับการขนานนามว่าจุดเปลวล้อมไกวของชาวฮากกา

迁徙而来的客家人，依姓氏建村，聚宗族而居。散落在赣州市各县区大大小小的客家古村落是客家文化最全面的缩影，如赣县的白鹭村、龙南县的关西村、全南县的雅溪村等等。这些古村往往为同姓宗族的聚居地，选址在依山傍水、风水绝佳之地。为了抵御外患，古村的民居建筑以被誉为“东方古罗马城堡”的围屋为主，围屋墙体或采用夯土砖墙，或采用花岗岩垒制而成，坚固无比；房屋内部及楼层构架则主要使用木制材料，高达三四层楼；围屋整体呈圆形或方形，对外封闭、对内开放，具有极强的防御性和实用性。村内还建有用于祭祀与集会的宗氏祠堂，甚至学堂书院。村民们说着保留有汉语古音韵的客家方言，制作着客家人独特的美食饮品——酿豆腐、梅菜扣肉、三杯鸡、糯

米酒、擂茶……闲暇之余，还进行着诸如唱山歌、唱采茶戏、吹唢呐等文艺活动，生活自给自足、岁月静好。

ชาวฮากกาที่อพยพมาจะตั้งหมู่บ้านตามตระกูลแช่ อยู่รวมกันเป็นวงศ์ตระกูล หมู่บ้านฮากกาโบราณที่กระจายอยู่ใหญ่น้อยในอำเภอต่างๆ ของเมืองกันโจวเป็นตัวอย่างวัฒนธรรมฮากกาที่ดีที่ครอบคลุมมากที่สุด เช่น หมู่บ้านไป่ลู่ ในอำเภอกัน หมู่บ้านกวางซีในอำเภอหลงหนาน หมู่บ้านหย่าซีในอำเภอเฉวียนหนาน เป็นต้น หมู่บ้านโบราณเหล่านี้มักเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของกลุ่มคนที่แช่เดียวกัน และเลือกตั้งอยู่ในสถานที่ติดภูเขาและมีชัยภูมิดีเยี่ยม เพื่อต่อต้านการรุกรานจากภายนอก อาคารที่พักอาศัยในหมู่บ้านโบราณส่วนใหญ่เป็นบ้านล้อมที่ได้รับการขนานนามว่า “ปราสาทโรมันโบราณแห่งตะวันออก” กำแพงที่ล้อมตัวบ้านจะใช้กำแพงดินหรือไม่ก็ใช้หินแกรนิตก่อขึ้น มีความแข็งแรงอย่างมาก ส่วนด้านในบ้านและโครงสร้างแต่ละชั้นก็จะก่อเป็นอาคารสูงสามสี่ชั้นโดยใช้ไม้

เป็นหลัก บ้านล้อมเป็นรูปร่างกลมหรือสี่เหลี่ยม ปิดกันภายนอก เปิดโล่งภายใน มีลักษณะป้องกันแข็งแรงและใช้งานได้จริง ในหมู่บ้านยังสร้างศาลบรรพชนเพื่อใช้บูชาและประชุมร่วมกัน หรือเป็นสถานศึกษา ชาวหมู่บ้านพูดภาษาฮากกาที่ยังคงเก็บรักษาเสียงโบราณของที่ราบภาคกลางของจีนเอาไว้ มีอาหารและเครื่องดื่มน่าสนใจเป็นเอกลักษณ์ของชาวฮากกา เช่น เต้าหู้ยัดไส้ หมูผักดองแห้ง ไก่สามถ้วย สุราข้าวเหนียว ชาบดเลย์ฉา... ในยามว่างพวกเขายังมีกิจการศิลปะวัฒนธรรมต่างๆ อาทิ ร้องเพลงชาวเขา ร้องเพลงจิวเก็บซา เป่าปี่สั้นน่า เป็นต้น ใช้ชีวิตแบบพอเพียงและสงบสุข

位于江西省全南县的雅溪古村便是一个浓缩了客家文化方方面面、蕴藏了深厚历史底蕴的客家村落。有着百年历史的雅溪古村，是元末明初（公元1370年左右）由江苏金陵陈氏兄弟迁居此地后建造而成，全村姓陈。村庄现仍完好地保存着一座建于清朝咸丰年间（1856年）的土围，一座建于光绪年

供图 / 尹其奇 Yin Qiqi

供图 / 王敏 Wang Min

间(1885年)的石围,以及一座后世建造的纪念陈氏家族的祠堂。在这里,历经百年的雅凤围屋,庄重肃穆的陈氏祠堂,味美香醇的客家擂茶,无不彰显着浓浓的客家文化。

หมู่บ้านโบราณหย่าซีตั้งอยู่ในอำเภอเจี๋ยชาน มณฑลเจียงซี เป็นหมู่บ้านฮากกาที่รวบรวมวัฒนธรรมฮากกาหลากหลายด้าน และเก็บรักษามรดกทางประวัติศาสตร์ที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน ที่นี่มีหมู่บ้านโบราณหย่าซีอายุนับร้อยปี สร้างขึ้นโดยพี่น้องตระกูลเงินจากเมืองจินหลิง มณฑลเจียงซู ซึ่งย้ายมาอยู่ที่นี้ในช่วงปลายราชวงศ์หยวน ต้นราชวงศ์หมิง (ประมาณปี ค.ศ. ๑๓๗๐) คนทั้งหมู่บ้านแซ่เงิน หมู่บ้านแห่งนี้ปัจจุบันยังคงอนุรักษ์บ้านกำแพงดินล้อมที่สร้างขึ้นในสมัยจักรพรรดิเสียนเฟิงแห่งราชวงศ์ชิง (ค.ศ. ๑๘๕๖) บ้านกำแพงดินล้อมสร้างขึ้นในสมัยจักรพรรดิคังซี (ค.ศ. ๑๘๘๕) และศาลบรรพชนที่สร้างขึ้นโดยอนุชนรุ่นหลังเพื่อรำลึกถึงตระกูลเงินไว้อย่างสมบูรณ์ ณ ที่แห่งนี้ ไม่ว่าบ้านกำแพงล้อมหย่าซีเฟิงอายุร้อยปี ศาลบรรพชนตระกูลเงินที่เคร่งขรึมและสง่างาม ชาวดเลี่ยฉาฮากกาที่หอมกลมกล่อม และรสชาติดีงาม ทั้งหมดนี้ได้แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมฮากกาที่เข้มข้น

远远望去,一幢石砌的方体建筑映入眼帘。没有华丽的瓷瓦粉饰,只有古朴的白墙黑瓦。雅凤围,是赣南地区典型的方形石围,整体长宽约20米,内部屋廊共有四层,内部天井稍小,素有“小家碧玉”之称。围屋的墙面因年久日晒雨淋而显得伤痕累累,唯有那四周翘角屋檐才使它保持巍然独立的雄姿。四周屋檐下的炮角,是曾经抵御外

敌的站台。推开厚重的木制三重门,一股古老的气息扑面而来。走进去,一个小小的铺满石子、长满青苔的庭院出现在眼前。庭院中有一口古井,探头望下去,井中倒映着一片蔚蓝明净的天空。井边有一尊石刻的狮子形脸盆底座,雕刻细致,栩栩如生。沿着楼梯走上去,绕着房廊走一圈,13间大小相仿的房间彼此连接。每个房间的内墙上都开有一个小小的窗口,用于窥探外面动静。透过窗口看去,外面如今是一个焕然一新的世界,而围屋里则依旧凝结着过去岁月的痕迹,远道而来的陈氏家族曾在这里起居生活,繁衍后代。

供图 / 尹其奇 Yin Qiqi

เมื่อมองจากระยะไกล จะเห็นอาคารหินก่อทรงลูกบาศก์ ไม่มีการตกแต่งกระเบื้องงามหรูหรา มีเพียงผนังสีขาวเรียบง่ายและกระเบื้องสีดำ บ้านกำแพงล้อมหย่าซีเฟิงล้อมด้วยหินสี่เหลี่ยมตามแบบฉบับบ้านทางใต้ของมณฑลเจียงซี ความยาวทั้งหมดประมาณ ๒๐ เมตร ด้านในมีระเบียงทางเดินสี่ชั้น ลานเปิดโล่งด้านในค่อนข้างเล็ก ได้รับการขนานนามว่า “เรือน้อยหยกงาม” ตัวกำแพงล้อมบ้านมีร่องรอยแตกแตกลมฝนมาเป็นเวลายาวนานหลายปี และมีเพียงชายคาคลุมกระดกสี่ด้านเท่านั้นที่ทำให้บ้านยังคงดำรงความโดดเด่นเป็นสง่าเอาไว้ มุมปืนใหญ่ใต้ชายคาสี่ด้านเป็นแท่นที่เคยใช้ต่อต้านศัตรูภายนอก เมื่อพลักประตูไม้หนาและหนักสามชั้นออก ก็จะสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายโบราณที่ถาโถมเข้ามา เมื่อเดินเข้าไป ลานบ้านเล็กๆ ที่ปูด้วยหินและตะไคร่น้ำปกคลุมก็จะปรากฏขึ้นตรงหน้า กลางลานมีบ่อน้ำโบราณ เมื่อชะโงกมองลงไปจะเห็นภาพท้องฟ้าสีฟ้าสดใสสะท้อนอยู่ในบ่อน้ำ ข้างบ่อน้ำมีแท่นอ่างล้างหน้าหินแกะสลักรูปสิงโตอย่างประณีตและเสมือนจริงราวกับมีชีวิต ก้าวขึ้นบันไดเดินอ้อมไปตามระเบียงทางเดินรอบหนึ่งห้องขนาดเล็กใหญ่ใกล้เคียงกันสิบสามห้องเชื่อมต่อถึงกัน ที่ผนังด้านในของแต่ละห้องมีหน้าต่างเล็กๆ ไว้ใช้ลอบมองความเคลื่อนไหวภายนอก เมื่อมองผ่านหน้าต่างออกไป ด้านนอกก็คือโลกใบใหม่ที่แสนโชติช่วง แต่ภายในบ้านกำแพงล้อมยังคงเต็มเปี่ยมไปด้วยร่องรอยแห่งกาลเวลา ตระกูลเงินที่มาจากแดนไกลเคยมาอาศัยและสืบทอดวงศ์ตระกูลกัน ณ ที่แห่งนี้

客家人重视血缘关系，每个宗族都会建立祠堂庙宇供奉祖先。因此，祠堂是客家文化中很重要的一部分。陈氏祠堂位于整个村子的中心，是陈氏家族举办红白喜事、祭祀祖先和举行其他活动的场所。朱红色大门的正上方悬挂着一块匾额，镌刻着“陈氏祠堂”四个大字。高高的门槛，一不小心就会让前来参观的人给祖先行个跪拜礼。走进去，入眼的是一个很深的祠堂，分为外堂和内堂。外堂是露天的庭院，中间摆放着一个大鼎，用于插香；内堂是安放祖先牌位的场所。内堂中有两排红色的大柱子，抬头细看，房梁上有精美的龙纹雕刻，蜿蜒盘旋，腾空欲飞。堂内墙上刻着家族祖先的名字和事迹，还有为建造这座祠堂捐款的功德之人的名字。伫足祠堂内，那种庄重肃穆的氛围让人不由得对这个家族肃然起敬，耳畔仿佛传来了陈氏祖先的谆谆教导。

ชาวฮากกาให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทางสายโลหิต แต่ละวงศ์ตระกูลจะสร้างศาลบรรพชนและวัดเพื่ออุทิศบรรพชนของพวกเขา ดังนั้นศาลบรรพชนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งของวัฒนธรรมฮากกา ศาลบรรพชนตระกูลเงินตั้งอยู่ใจกลางของหมู่บ้าน เป็นสถานที่ที่ตระกูลเงินจัดงานแต่งงาน งานศพ เช่นไหว้บรรพชนและกิจกรรมอื่นๆ ประตูลีแดงขนาดใหญ่ แผ่นป้ายแขวนอยู่ตรงกลางเหนือประตูแกะสลักอักษรใหญ่สี่ตัว “ศาลบรรพชนตระกูลเงิน” มีธรณีประตูสูงที่หากไม่ทันระวังก็จะทำให้ผู้ที่มาเยี่ยมชมต้องคุกเข่าทำความเคารพบรรพชน เมื่อเดินเข้าไป สิ่งที่เห็นเบื้องหน้าก็คือโถงบรรพชนแนวลึกยาวอย่างมาก แบ่งออกเป็นโถงด้านนอกและโถงด้านใน โถงด้านนอกเป็นลานโล่งมีกระถางขนาดใหญ่ตั้งอยู่ตรงกลางไว้สำหรับปักธูป โถงด้านในเป็นที่สำหรับตั้งป้ายอุทิศบรรพชน ในห้องโถงด้านในมีเสาต้นใหญ่สี่แดงเรียงสองแถวเมื่อเงยหน้าขึ้นไปมองอย่างละเอียด บนคานามีมังกรแกะสลักลวดลายงดงามพื้นม้วนตัวคล้ายว่าจะทะยานบิน รายชื่อและเรื่องราวของบรรพชนของตระกูลสลักอยู่บนผนังด้านในของห้องโถง และยังมีชื่อของผู้มีใจกุศลบริจาคเงินเพื่อสร้างศาลบรรพชนนี้ ยามที่ยืนอยู่ในศาลบรรพชน บรรยากาศที่เคร่งขรึม

王国 / 王敏 Wang Min

และสง่างามทำให้ผู้คนอดรู้สึกเคารพและเกรงขามวงศ์ตระกูลนี้ไม่ได้ ราวกับได้ยินคำสอนจริงจังของบรรพชนตระกูลเงินดังแว่วมา

信步在雅溪古村，寻得一家茶馆，品尝一碗中国最古老的茶饮之一——客家擂茶。客家人热情好客，以擂茶待客是最普遍、也是最隆重的传统礼节。无论是婚嫁庆典，还是亲朋好友到访，即请喝擂茶。擂茶的制作将配制好的有茶叶、芝麻、花生、炒米、薄荷等原料的擂茶材料放入陶制擂钵中，再用擂棍在擂钵中不断舂捣、研磨，将所有材料制成茶泥，最后再将擂好的茶泥倒入另一个干净的大瓷碗中，冲入沸水，适当搅拌，一碗擂茶就制作完成了。细细品茗，有茶香、芝麻香，还有淡淡的薄荷香。擂茶的饮用，可配以米果、花生等小食，也可以就炒饭炒菜一起食用，既可解渴又可充饥。喝一口茶，吃几粒花生米，忍不住再接着喝第二口、第三口……难怪有人说，喝客家擂茶，一口试饮，口舌生津，满腔留香；二口深饮，神气仙人，通体舒畅；三口再饮，欲罢不能，碗空再续。香醇的擂茶，正如热情淳朴的客家人，令人难以忘怀。

供图 / 刘军伟 Liu Junwei

เดินเล่นในหมู่บ้านโบราณหย่าซี ค้นหาร้านน้ำชาสักแห่ง
ชิมชาบดเสี้ยฉาที่เป็นชาเก่าแก่ที่สุดประเภทหนึ่งของจีนสัก
ชาม ชาวฮากกาให้การต้อนรับแขกที่มาเยือนอย่างอบอุ่น และ
การนำชาบดเสี้ยฉามาต้อนรับแขกก็เป็นมารยาทดั้งเดิมที่ดู
ธรรมดาที่สุด แต่ก็ดูยิ่งใหญ่ที่สุดเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็งาน
ฉลองมงคลสมรสหรือญาติมิตรมาเยือน ก็ล้วนเชิญดื่มชา
บดเสี้ยฉา ผู้ชงชาบดเสี้ยฉาจะเตรียมส่วนผสมชาบดเสี้ยฉา มี
ใบชา งา ถั่วลิสง ข้าวคั่วแห้งและใบมีนัตที่ผสมไว้ดีแล้วใส่ลง
ไปในครกบดชาที่ทำจากดินเผา จากนั้นใช้ไม้บดทุบและบดใน
ครกไม่หยุด จนกระทั่งส่วนผสมทั้งหมดกลายเป็นผงชาบด
สุดท้ายก็เอาผงชาบดที่บดเสร็จแล้วใส่ลงไปในชามกระเบื้อง
ใบใหญ่ที่สะอาดอีกใบ รินน้ำเดือดลงไป คนให้พอเหมาะ ชา
บดเสี้ยฉาชามหนึ่งก็เป็นอันปรุงสำเร็จ กลิ่นหอมอ่อนๆ
อบอวลมา มีทั้งกลิ่นชา กลิ่นงา และกลิ่นใบมีนัตอ่อนๆ การดื่มชา
บดเสี้ยฉา อาจจะดื่มพร้อมกับกินขนมต่างๆ เช่น ข้าวพองหรือถั
งลิสงไปด้วย หรืออาจจะกินพร้อมกับข้าวผัดหรือกับข้าว สามารถ
แก้กระหายและทำให้อิ่มท้องได้ ดื่มชาไปคำหนึ่ง กินถักลิสงไปสอง
สามเม็ด ก็อดไม่ได้ที่จะดื่มคำที่สอง คำที่สาม...มีน้ำจึงมีคนกล่าว
ว่า ดื่มชาบดเสี้ยฉาของชาวฮากกาแล้ว หนึ่งคำลิ้มลอง ชุ่มคอชื่นใจ
กลิ่นหอมจรงอบอวลในปาก คำที่สองดื่มสิกล้ำ รสสัมผัสกลิ่นอาย
เทพเซียน สดชื่นสบายตัว ดื่มอีกคำที่สาม คิดหยุดก็มิได้ หมดขาม
ขอต่ออีกชาม ชาบดเสี้ยฉา กลิ่นหอมจรงใจก็เหมือนกับชาวฮากกา
ที่เป็นคนอบอุ่นใสซื่อเรียบง่าย ทำให้คนยากจะลืมเลือน

访一处百年古村，寻一方客家文化。千百年来，客家先民
从中原向外迁徙，前后经历了五次大迁移，足迹早已遍布世界
各地。然而不管身在何方，共同的语言文化、民俗信仰总能将
每一位客家人紧密地连接到一起。远来是客，相信来自世界任
何一个角落的客家人，都能在雅溪村感受到宾至如归。

เยี่ยมชมหมู่บ้านโบราณอายุร้อยปี ค้นหาวัฒนธรรมฮากกา
เป็นเวลาหลายพันปีที่บรรพบุรุษของชาวฮากกาอพยพมาจาก
ที่ราบภาคกลาง ผ่านประสบการณ์การอพยพครั้งใหญ่ถึงห้าครั้ง
ทั้งร่รอรอยไว้บนดินแผ่นดินทั่วโลกมาเนิ่นนานแล้ว แต่ไม่ว่าพวก
เขาจะอยู่ที่ใด วัฒนธรรมภาษาและประเพณีความเชื่อที่มีอยู่ร่วม
กันจะเชื่อมโยงชาวฮากกาทุกคนไว้อย่างเหนียวแน่น ผู้มาเยือน
จากแดนไกลล้วนเป็นแขก เชื่อว่าชาวฮากกาที่มาจากทั่วทุกมุมโลก
จะรู้สึกดังแขกที่ได้กลับมาเยือนบ้านเกิด ณ หมู่บ้านหย่าซี 🍵

供图 / 王敏 Wang Min

中国传统书画装裱工艺中的

——以张名倬山水画装裱修复为例

修复技术

กลวิธีการบูรณะในกระบวนการ เข้ารอบภาพวาดโบราณของจีน: กรณีศึกษาการบูรณะเข้ารอบภาพทิวทัศน์ ของจิตรกรจางหมิงจิว

作者: [韩] 柳东溶 Yoo Dong Young (South Korea) ผู้เขียน ยู ทงยอง (เกาหลี่ใต้)
翻译: 蔡瑞芝 Piyamas Sanpaweerawong ผู้แปล ปิยะมาศ สรรพวิรวงศ์

传 统书画装裱工艺起源于中国，是一种历史悠久、集保护性与艺术性为一身的书画保护技艺。传统书画作品多选用纸或绢为材料，有着强度低、易老化的特点，因此不利于日常保存、展示和欣赏。传统书画装裱工艺大体可分为书画修复与装裱两项内容，修复指将有污染、残破等病害的书画作品进行复原；装裱指将书画作品与纸或丝绸通过小麦淀粉制成的糨糊拼接、粘合，再加以裁剪形成屏风、手卷、书页、立轴、镜片等不同形式。

การเข้ารอบภาพวาดและศิลปโบราณเกิดขึ้นที่ประเทศจีน เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการอนุรักษ์ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน ภาพวาดและศิลปโบราณนิยมวาดหรือเขียนบนกระดาษหรือผ้าไหมซึ่งมีลักษณะเด่นคืออ่อนนุ่มและเสื่อมสภาพได้ง่าย จึงไม่เอื้อต่อการเก็บรักษา จัดแสดงหรือนำออกมาชมทุกวัน กรรมวิธีการเข้ารอบแบ่งเป็นการบูรณะชิ้นงานและการเข้ารอบชิ้นงาน การบูรณะคือการซ่อมแซมชิ้นงานที่เสียหายจากความเปราะเปื้อนหรือฉีกขาดให้คืนสภาพเดิม ส่วนการเข้ารอบคือการนำชิ้นงานประกอบเข้ากับกระดาษหรือผ้าไหม แล้วใช้แป้งเปียกที่ทำจากแป้งสาลีติดให้แนบสนิท จากนั้นตัดแต่งเป็นรูปร่างต่างๆ ตามการใช้งาน เช่น ฉากกั้น หน้าหนังสือ ภาพม้วน ภาพแขวน หรือประกอบบนบานกระจก

在文物保护理论与技术愈发成熟的今日，一般“书画装裱”单指上述将书画作品加工为不同形式的传统工艺，而修复的概念也逐渐扩展甚至独立出来。按照文物保护基本原则中“不改变原状”的要求，如今对于未经装裱且存在病害的书画文物，一般只需进行修复；而已装裱好的书画文物出现病害后，除对其修复还需重新装裱。如今，故宫博物院、南京博物院等全国各级博物馆珍藏的无数传世和考古发掘获得的珍贵书画作品，都通过古书画修复技术与装裱工艺进行了复原，我们如今在博物馆得以一睹这些珍贵艺术品的风采。

ในยุคปัจจุบันที่ทฤษฎีและกลวิธีการอนุรักษ์โบราณวัตถุพัฒนาขึ้นอย่างมาก “การเข้ากรอบภาพวาดและศิลปศิลป์” โดยทั่วไปจึงจะหมายถึงกรรมวิธีดั้งเดิมดั้งที่กล่าวไว้ข้างต้นเท่านั้น ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการบูรณะนั้นค่อยๆ จำแนกชัดเจนขึ้น ในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานในการอนุรักษ์โบราณวัตถุที่ว่า “ไม่เปลี่ยนสภาพเดิม” นั้น ตามปกติชิ้นงานภาพวาดและศิลปศิลป์โบราณที่เสียหายและยังไม่ได้เข้ากรอบจะเพียงแค่ทำการซ่อมแซมเท่านั้น ส่วนชิ้นงานที่เสียหายหลังจากที่มีการเข้ากรอบแล้ว นอกจากจะซ่อมแซมชิ้นงานนั้นแล้ว ยังต้องทำการเข้ากรอบใหม่อีกด้วย ปัจจุบันภาพวาดและศิลปศิลป์ล้ำค่าจำนวนมากทั้งที่สืบทอดต่อกันมาและที่ค้นพบใหม่ซึ่งเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ระดับต่างๆ ทั่วประเทศ เช่น พิพิธภัณฑ์พระราชวังโบราณ พิพิธภัณฑ์หนานจิง เป็นต้น ล้วนแล้วแต่ได้รับการบูรณะด้วยการซ่อมแซมและเข้ากรอบให้คืนสภาพเดิมทั้งสิ้น ทำให้เรามีโอกาสได้ชื่นชมผลงานศิลปะล้ำค่าเหล่านั้นในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ

古代关于书画修复技术的代表作有明代周嘉胄编写的《装潢志》，该书系统记载了古人关于传统书画装裱及修复技术的内容。根据记载，以立轴形式书画作品为例，按照“洗、揭、补、衬边、小托、全、式、镶、覆、上壁、下壁、安轴、上杆、贴签”的顺序详细记录了此类书画的修复与装裱工序。这门古代传统工艺与现代博物馆馆藏书画文物的修复步骤并没有很大区别，但不同的是，如今馆藏文物保护会借助科学手段对其病害情况与材料进行分析检测，以选择更加安全稳妥的材料与工具，结合古代修复技术对书画文物进行修复，从而最大限度地延长文物寿命。

ตำราสำคัญเกี่ยวกับกลวิธีการบูรณะภาพวาดและศิลปศิลป์ในยุคโบราณ คือ “จวงหวงจื่อ (บันทึกการตกแต่ง)” ของโจวเจี๋ยโจ้วแห่งราชวงศ์หมิง ตำราดังกล่าวได้อธิบายกลวิธีการเข้ากรอบและการซ่อมแซมไว้อย่างเป็นระบบ ตัวอย่างเช่นการเข้ากรอบภาพแขวน จะบรรยายกระบวนการซ่อมแซมและเข้ากรอบอย่างละเอียดตามขั้นตอนดังนี้ “ล้าง แยก เดิม เสริมขอบ รองพื้น ลงสี วางแบบ เก็บขอบ ประคบพื้นหลัง ขึ้นฝั่งบนผนัง ปลดจากผนัง ใส่แกน ปิดฉลาก” ซึ่งกระบวนการโบราณดังกล่าวไม่แตกต่างกันจากกรรมวิธีบูรณะภาพวาดและศิลปศิลป์ในพิพิธภัณฑ์ยุคปัจจุบัน หากจะไม่เหมือนกันตรงที่การอนุรักษ์โบราณวัตถุในปัจจุบันจะอาศัยขั้นตอนทางวิทยาศาสตร์ในการตรวจสอบวิเคราะห์ความเสียหายของชิ้นงาน เพื่อเลือกสรรวัสดุและเครื่องมือที่เหมาะสมปลอดภัยยิ่งขึ้น การบูรณะที่ผสมผสานวิธีโบราณและสมัยใหม่จะช่วยยืดอายุโบราณวัตถุให้ยาวนานได้มากที่สุด

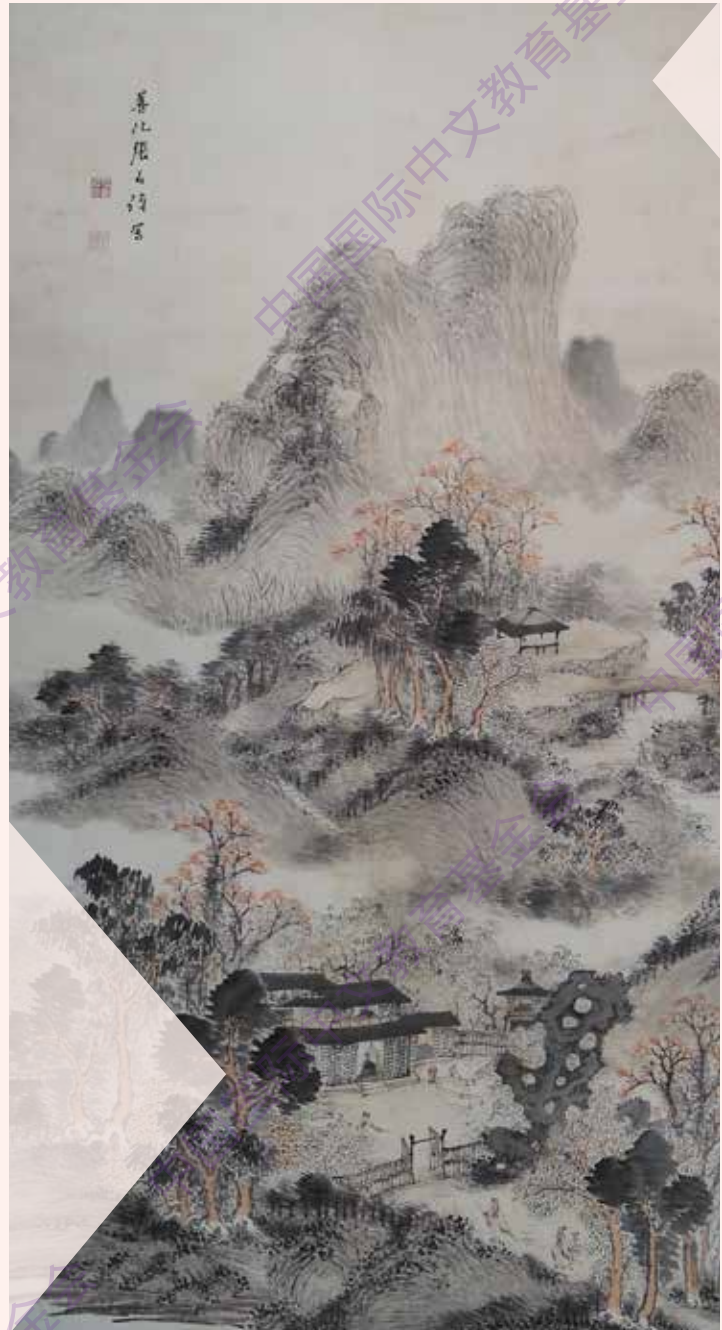
本文以国家一级博物馆荆州博物馆馆藏的晚清张名倬的山水图装裱修复为例，说明书画装裱工艺中修复技术是如何应用于书画文物保护的。

บทความนี้จะยกการบูรณะเข้ากรอบภาพทิวทัศน์ของจิตรกรสมัยปลายราชวงศ์ชิงนามจางหมิงจิวที่เก็บรักษาในพิพิธภัณฑ์ระดับหนึ่งของประเทศแห่งเมืองจิงโจวเป็นกรณีศึกษา เพื่ออธิบายการประยุกต์กลวิธีการบูรณะในกระบวนการเข้ากรอบภาพวาด

——以张名倬山水画装裱修复为例

กรณีศึกษาการบูรณะเข้ากรอบภาพทิวทัศน์ของจิตรกรจางหมิงจิว

表 1 - 装裱修复路线
ตาราง 1 - ขั้นตอนการบูรณะเข้ากรอบ

1

现状调查
สำรวจสภาพ

表 2 - 书画文物基本信息表
ตาราง 2-ข้อมูลเบื้องต้นของชิ้นงาน

文物名称 ชื่อชิ้นงาน	种类 ประเภท	级别 ระดับ	时代 ยุค	作者 จิตรกร	材质 วัสดุ	修复前形制 ลักษณะก่อนบูรณะ	尺寸 ขนาด
张名倬山水条幅 ภาพแขวนทิวทัศน์ ของจางหมิงจิว	绘画 ภาพวาด	三级 สาม	清代 ชิง	张名倬 จางหมิงจิว	纸本 กระดาษ	画芯 ผืนภาพ	94x162 ซม.

荆州博物馆馆藏张名倬山水画作品，主要病害为水渍、污渍、折痕、变色、微生物病害、动物病害等。保存状况评估结果为病害严重，无法展示，如果不进行保护修复，会使病害继续发展，严重威胁文物的寿命，急需保护修复。

ภาพวาดทิวทัศน์ของจางหมิงจิวที่เก็บรักษาในพิพิธภัณฑ์เมืองจิงโจวมีความเสียหายหลัก ได้แก่ คราบน้ำ คราบเข็มน รอยพับ สีเปลี่ยน ความเสียหายจากจุลินทรีย์และสัตว์ ผลการประเมินสภาพชิ้นงานพบที่มีความเสียหายรุนแรง นำจัดแสดงไม่ได้ หากไม่ดำเนินการบูรณะซ่อมแซมจะทำความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่อง ลดอายุของโบราณวัตถุ มีความจำเป็นเร่งด่วนในการบูรณะซ่อมแซม

2

清洗
ทำความสะอาด

清洗指去除表面污染物、酸性物质和霉斑等危害性物质，一般选用蒸馏水，但清洗前须用 3%-5% 比例的骨胶水对颜料或墨水进行固色，防止跑色或跑墨，否则会对文物造成不可逆的损伤。

การทำความสะอาดหมายถึงการกำจัดสิ่งสกปรก วัสดุที่มีความเป็นกรด และรอยเข็มนบนพื้นผิวชิ้นงาน โดยทั่วไปใช้น้ำกลั่นชำระล้าง แต่ก่อนล้างต้องเคลือบรักษารองครวัดและน้ำหมึกเดิมไว้ด้วยน้ำเจลาตินสัดส่วน ๓%-๕% ก่อน เพื่อมิให้สีจางหรือหมึกเลือน มิฉะนั้นจะก่อความเสียหายที่แก้ไขไม่ได้ต่อโบราณวัตถุ

图 1 清洗
ภาพ 1
ทำความสะอาด

图 2 吸水分
ภาพ 2 ชบน้ำ

3

画芯修复 บูรณะผืนภาพ

将清洗完成的书画作品，正面用蒸馏水和韧性好的手工纸进行“水托纸”处理，然后翻面从背面对各种病害导致的残缺部位进行修复。用于修复的纸张，为避免与书画作品使用的纸张产生异质感，需用相同材质的纸张修复，修补纸张需比残缺部位略大，并用小麦淀粉糨糊粘贴。

图 3 残缺修补

ภาพ 3 ซ่อมแซมส่วนที่เสียหาย

เมื่อทำความสะอาดชิ้นงานเสร็จแล้ว จะเป็นขั้นตอน “กระดาษซับน้ำ” โดยใช้กระดาษทำมือที่มีความยืดหยุ่นและน้ำหนักเบา จากนั้นพลิกด้านทำการซ่อมแซมส่วนที่เสียหายด้วยสาเหตุต่างๆ จากด้านหลัง โดยกระดาษที่ใช้ซ่อมต้องเป็นวัสดุชนิดเดียวกันกับชิ้นงานเพื่อมิให้เกิดสัมผัสที่แตกต่าง และต้องมีขนาดใหญ่กว่าส่วนที่เสียหายเล็กน้อย โดยใช้แปรงเปือกแป้งสาลิทา

图 4 修补完成

ภาพ 4 ซ่อมแซมเสร็จสิ้น

4

托画芯 รองพื้นหลัง

นำแปรงเปือกแป้งสาลิทาบางๆ ให้ทั่วด้านหลังชิ้นงานที่ซ่อมแซมแล้ว จากนั้นนำกระดาษเซรียนจื่อปูทับโดยแปรงเกลี่ยไม่ให้เกิดรอยย่น กระดาษเซรียนจื่อที่นำมารองพื้นหลังนั้นใช้กระดาษที่ผลิตจากอำเภอจิ่งเซี่ยน มณฑลอันฮุย ซึ่งมีส่วนผสมจากเส้นใยเปลือกไม้ชิงถ่านร้อยละ ๔๐ กับฟางข้าวที่ดอนร้อยละ ๖๐ นำชิ้นงานที่รองพื้นหลังแล้วซับน้ำออกแล้วใช้แปรงใยตาลเก็บรายละเอียดโดยปิดให้เรียบแล้วผึ่งให้แห้งเอง

在完成修复的书画作品背面均匀涂抹低浓度的小麦淀粉糨糊，将宣纸贴在背面并刷至平整不起褶。托画芯选用安徽省泾县产棉料宣纸，成分为占比 40% 青檀皮纤维和占比 60% 沙田稻草纤维。将托好纸的裱件，吸干多余水分后用棕刷子排实，自然干燥。

图 5 刷小麦淀粉糨糊

ภาพ 5 ทาแป้งเปือก

图 6 托纸

ภาพ 6 รองพื้นหลัง

图 7 托纸后，排实

ภาพ 7 เก็บรายละเอียดหลังจากรองพื้น

图 8 自然干燥

ภาพ 8 ปล่อยให้แห้งตามธรรมชาติ

5

上色 เต็มสี

在托好的干燥裱件正反面适当喷水, 用小麦淀粉糨糊在背面四边涂 1 cm-2 cm 的宽度, 贴在干燥板上重新干燥。在修复部位涂 3%-5% 浓度的胶矾水, 干燥后使用传统颜料进行上色, 使其与周围颜色相接近或略浅。

ฉีดน้ำปริมาณพอสมควรบนทั้งสองด้านของชิ้นงานที่แห้งแล้ว พลิกด้านหลังของชิ้นงานแล้วใช้แปรงเปียกแปรงสาธิตาบริเวณขอบทั้งสี่ด้านด้วยความกว้าง ๑-๒ เซนติเมตร แปะชิ้นงานบนแผ่นตากปล่อยให้แห้งอีกครั้งหนึ่ง ส่วนบริเวณที่ต้องซ่อมแซมทาด้วยน้ำสารส้มความเข้มข้นร้อยละ ๓-๕ เมื่อแห้งแล้วใช้สีสูตรโบราณเต็มบนชิ้นงานให้สีใกล้เคียงหรืออ่อนกว่าบริเวณโดยรอบ

图 9 上色
ภาพ 9 เต็มสี

图 10 张名倬山水条幅修复前后对比图
ภาพ 10 เปรียบเทียบภาพวาดของจางหมิงจิวก่อนและหลังบูรณะ

6

装裱 เข้ากรอบ

一般书画文物修复完成后, 从干燥板上分离裁剪, 以修复之前的装裱形式重新装裱。但是上述书画文物未经装裱, 因此在完成清洗、画芯修复、托画芯、上色后需要加以装裱。书画界常说“三分画, 七分裱”, 经装裱后的书画不仅更具艺术性, 同时也便于收藏与展示, 具有一定的保护作用, 因而书画装裱是书画艺术中画龙点睛的一笔。为更直观地展示书画装裱, 可以利用设计软件对其进行模拟一色立轴形式与两色立轴形式装裱, 如右图所示。

โดยทั่วไปเมื่อชิ้นงานบูรณะเรียบร้อยแล้ว จะถูกตัดแต่งออกจากแผ่นตากโดยให้มีรูปร่างสำหรับเข้ากรอบเหมือนก่อนบูรณะ แต่ภาพวาดของจางหมิงจิวภาพนี้ยังไม่เคยเข้ากรอบ ดังนั้นจึงจะได้รับการเข้ากรอบหลังจากผ่านการทำความสะอาด ซ่อมแซมรองพื้นหลังและเต็มสีเรียบร้อยแล้ว ในวงการภาพวาดและลัทธิศิลป์นิยมรูปแบบ “ภาพสามส่วน กรอบเจ็ดส่วน” ซึ่งไม่เพียงเพิ่มมิติศิลปะแก่ชิ้นงานที่เข้ากรอบเท่านั้น หากยังส่งผลต่อการเก็บรักษาทำให้สะดวกในการสะสมและจัดแสดงอีกด้วย ดังนั้นการเข้ากรอบจึงถือเป็นการเพิ่มคุณค่าแก่ศิลปะภาพวาดและลัทธิศิลป์ ในการนี้สามารถจำลองการเข้ากรอบภาพแขวนแบบสีเดียวและสองสีเพื่อให้เห็นความชัดเจนก่อนเข้ากรอบจริงโดยใช้โปรแกรมออกแบบ ดังภาพประกอบ

图 11 一色立轴装裱与两色立轴装裱模拟图
ภาพ 11 ภาพจำลองการเข้ากรอบภาพแขวนแบบสีเดียวและสองสี

具 有悠久历史的中国传统书画装裱工艺与修复技术, 很难通过一篇短文就解释周全, 希望读者通过本文介绍, 了解作为中国非物质文化遗产的书画装裱工艺和修复技术, 如今在国内外博物馆中是如何应用于书画文物保护的。这项珍贵的传统工艺被列为国家及地方非物质文化遗产, 将得以继续发扬和更有利地传承。书画装裱工艺及修复技术所用的材料和工具等也将得到更多的关注, 其传承的成果会更丰富、更系统。

กรรมวิธีเข้ากรอบและกลวิธีการบูรณะภาพวาดและลัทธิศิลป์โบราณของจีนอันมีความเป็นมายาวนานนั้น ยากที่จะอธิบายให้ครอบคลุมได้ครบถ้วนในบทความขนาดสั้น หวังว่าเมื่ออ่านบทความแนะนำนี้จบลง ผู้อ่านจะรู้จักกรรมวิธีและกลวิธีดังกล่าวซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน ตลอดจนเกิดความเข้าใจว่าพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศจีนนั้นอนุรักษ์โบราณวัตถุประเภทภาพวาดและลัทธิศิลป์กันอย่างไร กรรมวิธีดั้งเดิมอันทรงคุณค่านี้ได้รับการบรรจุเข้าในรายการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งจะได้รับการพัฒนาต่อเนื่องและต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น วัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในกรรมวิธีเข้ากรอบและกลวิธีการบูรณะภาพวาดและลัทธิศิลป์ก็จะเป็นที่สนใจมากขึ้น การสืบทอดก็จะมีหลากหลายและเป็นระบบมากขึ้น ๙๗

一分耕耘，一分收获

——一位本土教师的教学自传

ความเพียรพยายาม กุญแจแห่งความสำเร็จ:

ประสบการณ์ของครูสอนภาษาจีนท่านหนึ่ง

作者：安以轩 อัน อีเซวียน (HARINIRINA Aicha Nadine Saida) เขียน
翻译：谢镇发 ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข แปล

每个人都有自己的梦想，我也不例外。我出生在一个平凡的家庭，妈妈经常教育我要努力学习，争取考上大学，那样就能做自己想做的工作。望着满天繁星，我暗自发誓一定要考上大学，出人头地。功夫不负有心人，我凭着自己的努力考上了塔那那利佛大学孔子学院。当我跨入孔子学院大门的那一刻，就被这里的一切深深地吸引。每天呼吸着新鲜空气，享受着温暖的阳光，大家都在努力地学习汉语。操场上，草地边，大树下，以及教室的走廊上，到处都是学习的学生。有句话说得好，“两耳不闻窗外事，一心只读圣贤书”。在孔院学习的日子里，我彻底爱上了汉语和中国文化，梦想的种子在心里发芽，那就是“我要去中国留学”，以后做一名汉语教师。日复一日，我终于以优异的成绩毕业，并且获得去中国留学的资格。

เราทุกคนล้วนแล้วแต่มีความฝันของตนเอง ฉันเองก็เช่นเดียวกัน ฉันเกิดในครอบครัวธรรมดาครอบครัวหนึ่ง แม่ฉันมักจะพร่ำสอนฉันให้ตั้งใจเรียน และพยายามสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ แล้วฉันก็จะสามารถทำงานที่ฉันอยากทำ ฉันเหม่อมองไปบนท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยแสงดาว แล้วก็สัญญากับตัวเองว่าจะต้อง

สอบเข้ามหาวิทยาลัยและเก่งกว่าคนอื่นให้ได้ ในที่สุดความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น ฉันเพียรพยายามและตั้งใจจนสามารถสอบเข้าเรียนที่สถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยอันตานานาวิโตได้สำเร็จ วินาทีที่ฉันก้าวเข้าประตูของสถาบันขงจื้อ ก็รู้สึกประทับใจกับทุกสิ่งทุกอย่างของที่นี่ ฉันได้สูดอากาศที่สดชื่น และได้สัมผัสแสงแดดอันอบอุ่นของที่นี่ทุกวัน และได้เห็นบรรยากาศความตั้งใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนที่นี่ทุกคน ในสนามหญ้า ข้างสนามหญ้า ใต้ต้นไม้ หรือแม้แต่ตรงทางเดิน นอกห้องเรียนมีแต่นักเรียนที่กำลังอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนเต็มไปหมด มีคำกล่าวหนึ่งกล่าวไว้ได้ดี “เรื่องราวนอกหน้าต่างไม่รบกวน ตั้งใจอ่านเพียงตำราปราชญ์เมธี” ช่วงที่เรียนอยู่ที่สถาบันขงจื้อ ทำให้ฉันรู้สึกรักภาษาและวัฒนธรรมจีนอย่างสุดหัวใจ แล้วฉันก็เริ่มมีความใฝ่ฝันว่า “อยากไปเรียนที่ประเทศจีน” และอนาคตจะเป็นครูสอนภาษาจีน วันเวลาผ่านไป ในที่สุดฉันก็สำเร็จการศึกษาด้วยผลการเรียนที่ดีเยี่ยม และได้รับโอกาสไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน

光阴似箭，转眼之间两年已过，通过不懈努力，我终于顺利获得了硕士研究生学位。毕业后，我的汉语教学生涯正式开始了，我如愿地走进了这充满梦想的世界。当我回到孔院，回到让我梦开始的美丽校园，以新的身份再次来到这里，与曾经的学生一起共事，我的心情万分激动、自豪。

วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เวลา ๒ ปีผ่านไปชั่วพริบตา ด้วยความมุมานะไม่ย่อท้อ ในที่สุดฉันก็สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หลังจากสำเร็จการศึกษา ฉันก็เริ่มต้นอาชีพการเป็นครูสอนภาษาจีน และก้าวเข้าสู่โลกที่เปี่ยมด้วยความฝันได้ตามที่หวังไว้ ฉันได้กลับมาที่สถาบันขงจื้อ สถาบันอันงดงามที่ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความใฝ่ฝันของฉันอีกครั้งด้วยสถานะใหม่ และได้ร่วมงานกับเพื่อนนักเรียนในอดีต ฉันรู้สึกตื่นเต้นดีใจและภาคภูมิใจมาก

不过，工作一段时间后，我才发觉教师的工作并不是我想象的那样美好。刚开始上课，走进教室时的心情是紧张的。昨

天的自己还坐在大学的教室里听老师讲课，今天却要走上讲台，当一名老师，对我来说，这种转变有点突然。作为新老师，刚开始我不知道该如何去处理师生间的关系。当发现学生年龄和我一样大的时候，我在想：“我该怎么管这些大学生呢？怎么让他们喜欢我的课呢？”我没有丰富的教学经验，只能靠自己辛苦摸索和前辈的悉心指导来给新生上课。渐渐地，我发现学生的年龄不是问题，能否让学生在课堂上学到知识才是关键。

แต่หลังจากที่ทำงานไปได้สักระยะ ฉันค้นพบว่าอาชีพการเป็นครูไม่ได้สวยหรูเหมือนที่จินตนาการไว้ ช่วงแรกที่สอนหนังสือ ฉันจะรู้สึกตื่นเต้นเวลาที่เดินเข้าไปในห้องเรียน เมื่อวานฉันยังนั่งฟังครูสอนอยู่ในห้องเรียนอยู่เลย แต่วันนี้ฉันกลับต้องทำหน้าที่ครูและต้องเดินขึ้นไปสอนบนเวที ฉันรู้สึกว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ออกจะกะทันหันไปสักหน่อย ในฐานะที่เป็นครูใหม่ ช่วงแรกฉันไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตัวต่อนักเรียนอย่างไร ยิ่งรู้นักเรียนอายุเท่ากับฉัน ทำให้ฉันเกิดคำถามว่า “ฉันจะดูแลนักศึกษาพวกนี้อย่างไรดี แล้วจะทำ

อย่างไรให้พวกเขาชอบวิชาของฉัน” ฉันไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาก่อน จึงได้แต่พยายามหาวิธีด้วยตนเองอย่างยากลำบาก ประกอบได้รับคำชี้แนะจากครูรุ่นพี่อย่างใกล้ชิด ทำให้ฉันค่อยๆ ค้นพบว่าอายุของนักเรียนนั้นไม่ใช่ปัญหา แต่สิ่งสำคัญนั้นก็คือจะทำให้นักเรียนได้ความรู้จากวิชาของฉันได้อย่างไร

不知不觉，我已经从教六年了。在这六年的教学工作中，我经历了许多事情。在这段时间里，我积极参加孔院的教研活动。在学校教学督导的指导下进行集体备课，每次备课会我都仔细听、认真记、认真制作课件。为了提高自身素质，为了上好每一节课，我还上网查资料，看对外汉语相关的教学视频，学习别人的优点来不断调整自己的教学思路。为了让学学生能直观地理解所学的知识内容，我积极准备，制作教具。在教学上，为了不断提高自己的教学水平，每次课我都会写课后反思，也为自己制定了个人成长记录，不断认真学习他人的优秀经验。

เพลงแป็บเดียวฉันก็เป็นครูมาแล้ว ๖ ปี ช่วงเวลา ๖ ปีที่

ทำงานสอน ฉันได้พบเจอเรื่องราวต่างๆ มากมาย และมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัยของสถาบันขงจื่อ และยังเข้าร่วมการประชุมเตรียมสอนแบบรวมกลุ่มที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อกำกับดูแลและแนะนำด้านการเรียนการสอนให้แก่ครู ทุกครั้งที่เข้าร่วมประชุมเตรียมสอน ฉันจะตั้งใจฟัง จดบันทึก และทำสไลด์ประกอบการสอน นอกจากนี้ ฉันยังค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ดูคลิปการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ และนำข้อดีของผู้อื่นมาปรับปรุงแนวคิดในการสอนของตนเองตลอดเวลา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองและสามารถเต็มที่กับทุกคาบที่สอน ฉันยังพยายามเตรียมและประดิษฐ์สื่อการเรียนการสอนมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและความรู้ได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น และทุกครั้งที่สอนเสร็จ ฉันจะเขียนบันทึกสะท้อนคิดและบันทึกพัฒนาการของตนเอง รวมทั้งพยายามเรียนรู้จากประสบการณ์ที่โดดเด่นของผู้อื่น เพื่อให้ความสามารถในการสอนของฉันพัฒนาก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา

一分耕耘，一分收获，辛勤的劳动也得到了丰硕的成果。我在孔院组织的“精彩一课”教学竞赛中取得了好成绩，也获得了“第二届国际中文课堂教学短视频大赛”区域奖。尽管自己在汉语教学方面取得了不错的成绩，我认为这些还远远不够，有句话叫“学无止境，不断进取”。只要有提升的机会，我都愿意努力去尝试和挑战。

หว่านพืชใดย่อมได้ผลเช่นนั้น ฉันมุ่งมั่นอุตสาหะในการทำงานจนสามารถบรรลุผลสำเร็จมากมาย การประกวด การจัดการเรียนการสอนในหัวข้อ “คลาสจีนแสนสนุก” ที่ฉันเป็นผู้จัดนั้นประสบความสำเร็จอย่างงดงาม และยังได้รับรางวัลจาก “การประกวดคลิปสั้นการสอนภาษาจีนในชั้นเรียนนานาชาติครั้งที่ ๒” ระดับภูมิภาคอีกด้วย ถึงแม้ว่าฉันจะมีผลงานความสำเร็จในด้านการเรียนการสอนภาษาจีน แต่ฉันคิดว่าเท่านี้ยังไม่พอ ฉันยังต้องเรียนรู้และฝึกฝน ดังคำกล่าวที่ว่า “การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด อย่าหยุดที่จะก้าวไปข้างหน้า” เมื่อไรที่มีโอกาสในการพัฒนา ฉันก็พร้อมที่จะทดลองและท้าทาย

谈到“挑战”，我在孔院经常会面临许多挑战，比如当主持人。我特别感谢塔那那利佛孔子学院能给我这么好的锻炼机会，让我挑战了自己，做了自己以前从来没有做过的事。我还记得第一次做主持时，非常担心自己一上台就忘记该说什么，害怕应付不了那样的场面，拿着麦克风的手不停地颤抖。后来，看到台下熟悉的面孔，我慢慢不紧张了，最后成功地主持了这个节目。那次之后我就爱上了主持节目。每次主持活动前我经常在家里认真练习草稿，熟背于心。主持节目让我受益匪浅，不仅提高了汉语表达能力，也让我对汉语教育和中国文化有了新的认识。

เมื่อพูดถึง “ความท้าทาย” ในระหว่างที่ทำงานที่สถาบันขงจื้อ ฉันต้องเผชิญกับความท้าทายมากมาย เช่น การเป็นพิธีกร ฉันรู้สึกขอบคุณสถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยอันตานานานิวเป็นอย่างมากที่มอบโอกาสดี ๆ ให้ฉันได้ฝึกฝนความสามารถ ได้ท้าทายตนเอง และได้ทำสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ยังจำได้ว่าครั้งแรกที่เป็นพิธีกร ฉันตื่นเต้นมาก เพราะกลัวว่าพอขึ้นเวทีจะลืมนสรีปต์ กลัวว่าจะรับมือกับสถานการณ์ตรงหน้าไม่ได้ และกลัวว่ามีอะไรมองไม่เห็น แต่เมื่อได้เห็นผู้คนที่คุ้นเคยอยู่ด้านล่างเวที ฉันก็รู้สึกผ่อนคลายและตื่นเต้นน้อยลง และสามารถทำหน้าที่พิธีกรของรายการจนจบในที่สุด ตั้งแต่ครั้งนั้น เป็นต้นมา ฉันก็หลงรักการเป็นพิธีกร ทุกครั้งที่ได้เป็นพิธีกร ฉันจะ

ตั้งใจซ้อมพูดสรีปต์ที่บ้าน และจะท่องจำจนขึ้นใจ ฉันคิดว่าฉันได้ประโยชน์มากมายจากการเป็นพิธีกร ซึ่งนอกจากจะได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนแล้ว ยังทำให้ฉันเข้าใจการศึกษาภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนในมุมมองใหม่อีกด้วย

我取得的这些成绩，离不开塔那那利佛大学孔子学院的辛

苦栽培，也离不开江西师范大学老师的指导帮助。在这里我特别感谢孔院给了我宝贵的教学平台和资源，也衷心感谢每一位帮助过我的老师。在未来的日子里，我会一如既往地努力，争取从各方面提高自己，超越自己。

เบื้องหลังความสำเร็จของฉันจะเป็นใครไปไม่ได้นอกจากสถาบันขงจื้อแห่งมหาวิทยาลัยอันตานานานิวที่คอยอบรมบ่มเพาะ และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยครุศาสตร์เจียงซีที่คอยชี้แนะและช่วยเหลือ ฉันจึงขอใช้โอกาสนี้แสดงความขอบคุณสถาบันขงจื้อที่มอบโอกาสและทรัพยากรการเรียนการสอนอันล้ำค่าให้แก่ฉัน และขอแสดงความขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่เคยช่วยเหลือฉันด้วยใจจริง ในอนาคตข้างหน้า ฉันจะยังคงมุ่งมั่นตั้งใจและพยายามพัฒนาตนเองอย่างรอบด้านและก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเอง

作者：张琺竹 ผู้เขียน จาง จวินจู่ 光洁 กวง เจี้ย
翻译：陈楚芬 ศศรักษ์ เพชรเชิดชู แปล

无问东西

ไม่แบ่งแยก

ทั่วโลกครอบครัวเดียวกัน:

全球一家

对话印尼和西班牙青年文化使者

บทสัมภาษณ์ทูตวัฒนธรรมเยาวชนอินโดนีเซียและสเปน

→ Tuti Walandari Bin Ahma, 中文名张琺竹，就读于印尼哈山努丁大学文学院。2022 年获“中央广播电视总台联合国中文日青年文化使者”称号。擅长手工制作，热爱中文诗歌和国画。她说：“学习中文，其乐无穷。”

Tuti Walandari Bin Ahma หรือชื่อภาษาจีนว่าจางจวินจู่ กำลังศึกษาอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสซันนูดดิน ประเทศอินโดนีเซีย เธอได้รับตำแหน่ง“ทูตวัฒนธรรมเยาวชนวันภาษาจีนสหประชาชาติ (United Nations Chinese Language Day) แห่งสถานีวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติจีน (CCTV)” ในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ เธอเชี่ยวชาญงานฝีมือ รักบทกวีและภาพวาดจีน เธอกล่าวว่า “การเรียนภาษาจีน ความสุขที่ไม่สิ้นสุด”

→ Lucía García Díaz, 中文名光洁，出生于西班牙的托莱多市，今年 17 岁。2022 年获“中央广播电视总台联合国中文日青年文化使者”称号，2021 年获得“‘汉语桥’全球中学生中文比赛”总冠军。热爱中国书法和绘画艺术，她说：“学习中文是一道光，照亮了我的人生。”

Lucía García Díaz มีชื่อภาษาจีนว่ากวง เจี้ย เกิดที่เมืองโตเลโด ประเทศสเปน ปีนี้อายุ ๑๗ ปี ได้รับตำแหน่ง “ทูตวัฒนธรรมเยาวชน วันภาษาจีนแห่งสถานีวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติจีน” ในปี ค.ศ.๒๐๒๒ และในปี ค.ศ.๒๐๒๑ เธอยังได้ตำแหน่งชนะเลิศอันดับหนึ่งในการแข่งขันความรู้ภาษาจีน “สะพานจีน” ระดับมัธยมศึกษาทั่วโลก เธอรักการเขียนพู่กันจีนและวาดภาพจีน เธอกล่าวว่า “การเรียนภาษาจีนเป็นดั่งแสงสว่างที่ส่องสว่างชีวิตของฉัน”

Q1

**你是从什么时候开始学习中文的？
可以分享一下你对中文的初印象吗？**

คุณเริ่มเรียนภาษาจีนเมื่อไร สามารถแบ่งปันความประทับใจแรกที่มีต่อภาษาจีนของคุณ ได้ไหม

张琨竹：

我是上大学才开始学习中文的，我所在的哈山努丁大学开设了中文专业，我选择的专业就是中文。我对中文的初印象就是中文很独特，因为中文不仅有拼音、声调，还有语法，这和印尼语有着很大的区别。

จาง จวินจู่ :

ฉันเพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีนตอนเรียนมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสซันนุดดินที่ฉันเรียนอยู่เปิดสอนวิชาเอกภาษาจีน และวิชาเอกที่ฉันเลือกก็คือภาษาจีน ความประทับใจแรกที่มีต่อภาษาจีนของฉันก็คือ ภาษาจีนมีเอกลักษณ์โดดเด่นอย่างมาก เพราะภาษาจีนไม่เพียงแต่มีระบบสัทอักษร วรรณยุกต์ แต่ยังมีไวยากรณ์ที่แตกต่างจากภาษาอินโดนีเซียอย่างมาก

光洁：

我是从 13 岁开始学习中文的，到今年是第五年了。最初的时候觉得中文很有趣。我的同学们有学习德语的、法语的，但是我选择了中文，因为中文是被大家公认的世界上最难学习的语言。最初的时候只是觉得中文很有意思，可是后来我真正爱上了中文，它让我了解了博大精深的中国文化。

กวาง เจีย :

ฉันเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี มาถึงตอนนี้ก็เป็นปีที่ ๕ แล้ว ตอนแรกคิดว่าภาษาจีนน่าสนใจมาก เพื่อนร่วมชั้นเรียนของฉันบางคนเรียนภาษาเยอรมันบ้าง ฝรั่งเศสบ้าง แต่ฉันเลือกภาษาจีน เพราะภาษาจีนเป็นที่ยอมรับของทุกคนว่าเป็นภาษาที่เรียนยากที่สุดในโลก ตอนแรกฉันแค่คิดว่าภาษาจีนน่าสนใจมาก แต่ตอนหลังฉันหลงรักภาษาจีนเข้าแล้วจริงๆ ภาษาจีนทำให้ฉันเข้าใจวัฒนธรรมจีนอย่างลุ่มลึก

Q2

在你们国家的语言中，如何诠释“文化”一词？

ในภาษาของประเทศคุณ
จำกัดความคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ว่าอย่างไร

张琨竹：

在印尼语中，“文化”这个词是“budaya”，很明显，这源于佛教“buddhayah”一词。这反映了印尼自古以来就是多元和开放的。印尼文化不仅包括土著文化，也包括受中国、阿拉伯国家、印度和欧洲等文化影响而产生的文化。此外，印尼是一个多民族的国家。全国有 300 多个民族，700 多种地方语言。我们遵循着“多元种族、多元宗教和多元文化”的原则，平等尊重每一种文化。

จาง จวินจู่ :

ในภาษาอินโดนีเซีย คำว่า “วัฒนธรรม” ก็คือ “budaya” ซึ่งเห็นได้ชัดว่ามาจากคำว่า “buddhayah” ในศาสนาพุทธ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าอินโดนีเซียมีความหลากหลายและเปิดกว้างมาตั้งแต่สมัยโบราณ วัฒนธรรมอินโดนีเซียไม่เพียงแต่วัฒนธรรมพื้นถิ่นเท่านั้น แต่วัฒนธรรมอินโดนีเซียยังรวมถึงวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมจีน อาหรับ อินเดีย และยุโรปอีกด้วย นอกจากนี้อินโดนีเซียยังเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ในประเทศมีกลุ่มชาติพันธุ์มากกว่า ๓๐๐ กลุ่ม และภาษาท้องถิ่นมากกว่า ๗๐๐ ภาษา เราดำรงหลักการ “หลากหลายเชื้อชาติ หลากหลายศาสนา และหลากหลายวัฒนธรรม” ให้ความเคารพในแต่ละวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

光洁：

“文化”在拉丁文中最初的意思是指精神修养。我听过很有意思的一句话，说中国人不只是生活在中国这个国家，更重要的是，他们生活在自己的文化里。就像我的老师们，还有中国的朋友们，虽然生活在西班牙，但是他们的言行举止都透着一股浓浓的中国味儿。这也是我喜欢生活在孔子学院的一个很重要的原因，我爱这里的中国文化氛围。

กวาง เจีย :

คำว่า “วัฒนธรรม” ความหมายแรกสุดในภาษาละตินหมายถึงการฝึกฝนจิตวิญญาณ ฉันเคยได้ยินคำกล่าวที่น่าสนใจมากประโยคหนึ่งว่า คนจีนไม่เพียงแต่อาศัยอยู่ในประเทศจีนเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือ พวกเขาอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมของตนเอง เช่นเดียวกับบรรดาคุณครูของฉันและบรรดาเพื่อนชาวจีนของฉัน แม้ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ในสเปน แต่คำพูดและพฤติกรรมกระทำของพวกเขาเหล่านั้นแฝงกลิ่นอายความเป็นจีนเข้มข้นอยู่มาก นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่ฉันชอบอยู่ที่สถาบันขงจื้อฉันรักบรรยากาศวัฒนธรรมจีนของที่นี่

Q3

你身边的家人朋友 / 学校的同学，如何看待你学习中文？

ครอบครัวและเพื่อน/เพื่อนร่วมชั้นเรียนของคุณคิดอย่างไรกับการที่คุณเรียนภาษาจีน

张翔竹：

我是中文专业的学生，我的家人和朋友都非常支持我学习中文，希望我有一天能够到中国去。他们都是我学习中文的动力。每当我学习遇到困难，变得不自信的时候，他们都会鼓励我。

จาง จวินจู่ :

ฉันเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีน ครอบครัวและเพื่อนๆ ของฉันสนับสนุนการเรียนภาษาจีนของฉันมาก หวังว่าสักวันฉันจะได้ไปประเทศจีน พวกเขาเป็นแรงผลักดันให้ฉันเรียนภาษาจีน เมื่อใดก็ตามที่ฉันประสบปัญหาในการเรียนและเริ่มรู้สึกไม่มั่นใจ พวกเขาต่างก็ให้กำลังใจฉัน

光洁：

在西班牙有句俗语，如果你听不懂对方的意思，就会说，“你在跟我说中文吗？”中文在不少西班牙人的认知里，真的非常难学难懂。在我最初学中文的时候，大家都觉得很惊讶。但是当我拿到了“汉语桥”比赛的冠军后，他们知道了只要花功夫去学，一定能够说好中文。我的朋友们现在开始羡慕我，觉得我当初的决定真的是太棒了。我也会教他们一些中文，我身边的很多人现在也觉得中文很有趣，也不像想象当中的那么难学。

กวง เจีย :

มีสำนวนภาษาสเปนหนึ่งกล่าวว่า หาก你不เข้าใจความหมายของอีกฝ่าย ก็จะพูดว่า “คุณพูดภาษาจีนกับฉันหรือ” ในการรับรู้ของคนสเปนไม่น้อย คิดว่าภาษาจีนเรียนยากและเข้าใจยาก ตอนที่ฉันเรียนภาษาจีนครั้งแรก ทุกคนต่างประหลาดใจมาก แต่เมื่อฉันคว้ารางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่งในการแข่งขัน “สะพานจีน” มาได้ พวกเขาก็รู้ว่า ขอเพียงทุ่มเทศึกษา จะต้องสามารถพูดภาษาจีนได้ดีอย่างแน่นอน ตอนนี้เพื่อนๆ เริ่มอิจฉาฉัน คิดว่าการตัดสินใจตอนนั้นของฉันยอดเยี่ยมมากจริงๆ ฉันเองก็จะสอนภาษาจีนให้พวกเขานิดหน่อยด้วยเช่นกัน ตอนนี้หลายคนรอบตัวฉันพบว่าภาษาจีนน่าสนใจมากและไม่ได้เรียนยากอย่างที่คิด

Q4

学习中文这些年，你有什么印象深刻的经历？

จากการเรียนภาษาจีนหลายปีมานี้ มีประสบการณ์ที่น่าประทับใจอะไรบ้าง

“

当然是参加各种各样的汉语比赛，能够和许多和我一样的汉语学习者交流，也可以在比赛中学习到很多。这次的“国际中文日”比赛，我以郑和为主题准备我的作品。我和我的指导老师一起查了很多资料，在这个过程中，我第一次了解到郑和在中国的一些故事。我非常喜欢中文，因为在学习中文的时候，也不知不觉学习了很多中国文化。学习中文，其乐无穷。

แน่นอนว่าคือการเข้าร่วมการแข่งขันภาษาจีนต่างๆ ฉันสามารถได้แลกเปลี่ยนกับผู้เรียนภาษาจีนหลายคนที่เหมือนกับฉัน และยังสามารถเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากการแข่งขันสำหรับการแข่งขัน “วันภาษาจีนสากล” นี้ ฉันเตรียมผลงานของฉันในหัวข้อหลักเรื่องเจิ้งเหอ ฉันกับอาจารย์ผู้ฝึกสอนของฉันได้ร่วมกันสืบค้นข้อมูลมากมาย และเป็นครั้งแรกที่ฉันได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเจิ้งเหอในประเทศจีนผ่านกระบวนการขั้นตอนเหล่านี้ ฉันชอบภาษาจีนมาก เพราะตอนเรียนภาษาจีน ฉันได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนมากมายโดยไม่รู้ตัว การเรียนภาษาจีน ความสุขที่ไม่สิ้นสุด

张翔竹
จาง จวินจู่

”

光洁
กวาง เจีย

印象最深的还是参加“汉语桥”的比赛，因为这个比赛非常辛苦。我要在很短的时间内去准备，我和我的老师经常累得抱头痛哭。但是现在看来，经过了半年“汉语桥”的比赛，我的汉语水平从三级非常快就升到了四级，去年我又考了五级。参加比赛给了我快速成长的机会，让我学到了很多。

สิ่งที่ประทับใจที่สุดก็ยังคงเป็นการได้เข้าร่วมการแข่งขัน “สะพานจีน” เพราะการแข่งขันนี้ยากลำบากมาก ฉันต้องเตรียมตัวในระยะเวลาอันสั้น ฉันและอาจารย์ผู้ฝึกสอนของฉันมักจะเหนื่อยจนกุมศีรษะร้องไห้กัน แต่ตอนนี้ดูเหมือนว่า พอผ่านการแข่งขันสะพานภาษาจีนมาครึ่งปี ภาษาจีนของฉันก็เพิ่มขึ้นจากระดับ ๓ เป็นระดับ ๔ อย่างรวดเร็ว ปีที่แล้วฉันสอบได้ระดับ ๕ อีกด้วย การเข้าร่วมการแข่งขันทำให้ฉันมีโอกาสเติบโตอย่างรวดเร็วและได้เรียนรู้ะไรมากมาย

Q5

孔子学院在你的中文学习中扮演了什么样的角色？

สถาบันขงจื้อมีบทบาทอย่างไรในการเรียนรู้ภาษาจีนของคุณ

张琬竹：

在我们的中文学习过程中，孔子学院给了我们很大的帮助。孔院一直提供丰富的汉语课程。对我来说，这些课程对我们学习汉语影响很大，在假期他们仍然给我们提供一些夏令营课程，让我们的汉语水平提高得很快。老师们耐心地教我们，像朋友一样，我非常尊敬孔院的他们。

จาง จวินจู่ :

สถาบันขงจื้อได้ให้ความช่วยเหลืออย่างมากในกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนของเรา พวกเขาจัดสอนหลักสูตรภาษาจีนที่ยอดเยี่ยมอยู่เสมอ สำหรับฉันแล้วหลักสูตรเหล่านี้มีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของเรา ตอนปิดเทอม พวกเขายังคงจัดหลักสูตรค่ายฤดูร้อน ทำให้ภาษาจีนของเราพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจารย์สอนพวกเราอย่างอดทน เป็นเสมือนเพื่อน ฉันเคารพอาจารย์ของสถาบันขงจื้อมาก

光洁：

孔子学院就是我的家，也是我的整个童年。在其他的小朋友去公园玩的时候，我就在孔院上课，跟老师学汉语、读古诗、听中国的音乐。这渐渐地把我的整个生活氛围和步调全部都改变了。孔子学院是我的第二个家。我和孔子学院的院长、老师们之间有太多的回忆，那么温馨，那么美好，让我有了不一样的童年。

กวาง เจีย :

สถาบันขงจื้อคือบ้านและวัยเด็กทั้งหมดของฉัน ตอนที่เด็กคนอื่นไปเล่นกันที่สวนสาธารณะ ฉันก็จะมาเรียนที่สถาบันขงจื้อ เรียนภาษาจีน อ่านบทกวีโบราณและฟังเพลงจีนกับคุณครู สิ่งนี้ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงบรรยากาศและจังหวะชีวิตของฉันไปหมดสิ้น สถาบันขงจื้อคือบ้านหลังที่สองของฉัน ฉันมีความทรงจำมากมายกับผู้อำนวยความสะดวกและอาจารย์ของสถาบันขงจื้อ ความอบอุ่นและความงดงามเหล่านั้นทำให้ฉันมีวัยเด็กที่แตกต่าง

Q6

你最想推荐给青年朋友的中华传统文化是什么？

วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่คุณอยากแนะนำให้เพื่อนเยาวชนที่สุดคืออะไร

张琬竹：

中国有很多有趣的文化。我最喜欢水墨画。水墨画是中国传统绘画的一种形式，可以画在绢、宣纸等材料上，题材包括人物、山水、花鸟等。中国画独特的材料、写实写意等技法，艺术创作的形式和内容，都反映了中国人对自然、社会的感受和与之相关的对政治、哲学的认知。

จาง จวินจู่ :

จีนมีวัฒนธรรมที่น่าสนใจมากมาย ฉันชอบภาพวาดหมึกดำมากที่สุด การวาดภาพด้วยหมึกดำเป็นรูปแบบหนึ่งของการวาดภาพดั้งเดิมของจีน สามารถวาดบนผ้าไหม กระดาษเขียนจื่อ (กระดาษทำจากเยื่อไม้ชนิดหนึ่ง) และวัสดุอื่นๆ ที่นำมาวาดได้ก็มีทั้งบุคคล ทิวทัศน์ ดอกไม้และนก เป็นต้น วัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ วิธีการวาดเสมือนจริงและวิवादแฝง ความนิยม รูปแบบและสาระของการสร้างสรรค์ศิลปะของภาพวาดจีน ล้วนสะท้อนถึงความรู้สึกรับรู้ของชาวจีนที่มีต่อธรรมชาติและสังคม ตลอดจนการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและปรัชญา

光洁：

我非常喜欢中国的绘画和书法。无论有多累，只要取出笔墨纸砚，开始写字画画，我都能迅速平静下来。另外，我觉得专心做一件事情并把它做好，也是对性格的磨炼。比如最开始的时候我画不好牡丹花，但是经过了很多练习之后，我画得越来越好了，这也让我的性格越来越沉稳。

กาง เจี้ย :

ฉันชอบวาดภาพและเขียนพู่กันจีนมาก ไม่ว่าฉันจะเหนื่อยเพียงใด ขอเพียงฉันหยิบพู่กัน หมึก กระดาษและแท่นฝนหมึกออกมาแล้วเริ่มเขียนอักษรวาดภาพ ก็จะทำให้จิตใจฉันสงบลงได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ฉันคิดว่าการตั้งใจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งและทำมันให้ดี ถือเป็นภารกิจฝึกฝนขัดเกลานิสัยได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ในตอนแรกสุด ฉันวาดดอกโบตันได้ไม่ทันึก แต่หลังจากฝึกฝนหลายครั้ง ฉันก็วาดได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ฉันนิสัยของฉันเริ่มหนักแน่นมั่นคงขึ้นเรื่อยๆ

Q7

如果将来有机会去中国，你最想去的地方 / 最想完成的事情是什么？

หากวันหน้าคุณมีโอกาสไปประเทศจีน สถานที่ที่คุณอยากไปที่สุดหรือเรื่องที่คุณต้องการทำให้สำเร็จมากที่สุดคืออะไร

张琬竹：

如果有机会我想去中国读硕士，无论哪个城市都可以。因为在中国学习汉语一定会有不同的体验，尤其是在提高我们的语言技能方面，一定会更有帮助。如果可以，我想去看看中国的名胜古迹和山川大河，享受自然之美，近距离体验中国文化。

จาง จวินจู่ :

ถ้ามีโอกาส ฉันอยากไปเรียนปริญญาโทที่ประเทศจีน ไม่ว่าจะเมืองไหนก็ได้ทั้งนั้น เพราะการเรียนภาษาจีนในประเทศจีนจะได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างออกไปอย่างแน่นอน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะทางภาษาของเรา จะต้องเป็นประโยชน์อย่างมากแน่นอน ถ้าเป็นไปได้ ฉันอยากไปเยี่ยมชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ภูเขา และสายน้ำของจีน ดื่มด่ำเพลิดเพลินไปกับความงามของธรรมชาติและสัมผัสวัฒนธรรมจีนอย่างใกล้ชิด

光洁：

小时候我最想去中国，想得比较简单，想去旅游，看北上广这些大城市。但是随着我对中国文化的进一步了解，我更喜欢中国的传统建筑与民俗。现在我更想去苏杭看江南的园林，去云南看苍山洱海，去四川见见可爱的大熊猫，去拉萨的大昭寺晒太阳，我想去感受真实的中国。我期待着，能够早日去中国。

กาง เจี้ย :

ตอนเด็กๆ ฉันอยากไปประเทศจีนมากที่สุด ฉันคิดค่อนข้างง่ายว่าฉันอยากไปเที่ยว ชมเมืองใหญ่ๆ เช่น ปักกิ่ง เชียงไฮ้ และกวางเจา แต่หลังจากฉันได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนมากขึ้น ฉันกลับชอบสถาปัตยกรรมดั้งเดิมและประเพณีพื้นบ้านของจีนมากกว่า ตอนนี้ฉันต้องการไปซูโจวและหางโจวเพื่อชมสวนแห่งเจียงหนาน (ตอนใต้ของแม่น้ำแยงซีเกียง) ไปยูนนานเพื่อชมเทือกเขาชางซานและทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ ไปเสฉวนเพื่อดูหมีแพนด้าที่เสฉวนมาร์ก และไปวัดต้าเจาที่เมืองลาซาเพื่อออบแดด ฉันอยากสัมผัสเมืองจีนที่แท้จริงฉันรอคอยที่จะไปประเทศจีนให้เร็วที่สุด

《孔子学院》征稿函

《孔子学院》由中国国际中文教育基金会主办、上海外国语大学协办，拥有标准国际连续出版物刊号（ISSN）和中国国内统一刊号（CN），该刊为双月刊，有中英、中法、中西、中俄、中德、中意、中葡、中阿、中泰、中韩、中日 11 个中外文对照版，面向全球发行。

《孔子学院》设有“文化视窗”“汉语学习”“当代中国”和“孔院链接”栏目。“文化视窗”着重介绍中国不同地区风俗民情、特色文化和非遗（物质）文化传承等；“当代中国”旨在展示当地的最新发展，呈现中国百姓的日常生活、流行与时尚。2023 年拟依序介绍安徽省、江西省、贵州省、青海省、黑龙江省和广东省。“汉语学习”关注国际中文教与学的方方面面；“孔院链接”以汉语教师和学习者为主，聆听他们汉语教与学的故事。

投稿须知：

1. 文稿完整，包括题目、正文、署名和作者简介及联系方式。
2. 文字简洁，突出叙事性、趣味性和文化性，字数以 800—2500 为宜，中文、外文、中外文对照皆可。
3. 欢迎提供配图和图片说明，图片大小不低于 3MB，分辨率为 300dpi 以上，单独以附件形式发送。
4. 咨询、投稿邮箱：ci.journal@ci.cn。编辑部将在收稿 10 个工作日内予以回复。

免责声明：投稿稿件要求原创、首发，稿件中不得含有任何违法内容，不得侵犯他人名誉权、隐私权、商业秘密等合法权益，否则引发的法律责任由投稿人承担。一经投稿，即视为作者同意将作品多语种的修改权、复制权、汇编权、翻译权、信息网络传播权及电子数码产品版权等著作权（署名权、保护作品完整权除外）在全球范围内转让给《孔子学院》编辑部。

《孔子学院》编辑部

วารสารสถาบันขงจื้อ ขอเชิญร่วมส่งบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ลงวารสาร

วารสารสถาบันขงจื้อได้รับการสนับสนุนโดยมูลนิธิการศึกษาภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทย และความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยนานาชาติศึกษาเซี่ยงไฮ้ เป็นวารสารที่จัดทำจำหน่ายทั่วโลก ซึ่งมีเลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (ISSN) และหมายเลขสิ่งตีพิมพ์ภายในประเทศจีน (CN) วารสารนี้จัดทำเป็นรายสองเดือน ประกอบด้วยฉบับสองภาษา (ภาษาจีน-ภาษาต่างประเทศ) ทั้งหมด 11 ภาษา ได้แก่ จีน-อังกฤษ จีน-ฝรั่งเศส จีน-สเปน จีน-รัสเซีย จีน-เยอรมัน จีน-อิตาลี จีน-โปรตุเกส จีน-อารบิก จีน-ไทย จีน-เกาหลี และจีน-ญี่ปุ่น

กลุ่มเป้าหมายของวารสารสถาบันขงจื้อ ได้แก่ ผู้เรียนภาษาจีนในต่างประเทศ ครูสอนภาษาจีนในนานาชาติ ครูสอนภาษาจีนในท้องถิ่น และผู้อ่านจากประเทศต่าง ๆ ที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศจีนในยุคปัจจุบัน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารก็เพื่อช่วยในการศึกษาภาษาจีนระหว่างประเทศ ให้ความรู้ด้านภาษาจีน และแนะนำวัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้านของประเทศจีน โดยเน้นเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีน การใช้ชีวิตประจำวัน แฟชั่นและความนิยมที่มีผลต่อการพัฒนาสังคม การให้บริการและความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาจีนในต่างประเทศ และการทำความเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของประเทศจีนในยุคปัจจุบัน

วารสารฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ส่วนหลัก ได้แก่ "หน้าต่างสู่มุมมองวัฒนธรรม" "การศึกษาภาษาจีน" "จีนร่วมสมัย" และ "ติดต่อพูดคุยกับสถาบันขงจื้อ"

"หน้าต่างสู่มุมมองวัฒนธรรม" เริ่มต้นด้วยมณฑลต่าง ๆ ในประเทศจีน โดยจะมุ่งเน้นไปที่การนำเสนอวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละภูมิภาค และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม (ไม่รวมมรดกประเภทวัตถุ) เป็นต้น ในส่วนของ "จีนร่วมสมัย" มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในแต่ละท้องถิ่น โดยจะเน้นการเสนอข้อเท็จจริงและรูปภาพเป็นหลัก รวมไปถึงนำเสนอการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนชาวจีนในยุคปัจจุบัน ซึ่งในปี 2023 จะทำการแนะนำหลากหลายมณฑล ได้แก่ อันฮุย เจียงซี กุ้ยโจว ซิงไห่ เฮยหลงเจียง และกวางตุ้ง

"การศึกษาภาษาจีน" จะมุ่งเน้นทุกแง่มุมของการเรียนการสอนภาษาจีนในนานาชาติ ตั้งแต่การสอนในห้องเรียนไปจนถึงการออกแบบกิจกรรมการสอน รวมทั้งเคล็ดลับการจัดการชั้นเรียนไปจนถึงสิ่งที่น่าสนใจในการเรียนภาษาจีน ฯลฯ และในส่วนของ "ติดต่อพูดคุยกับสถาบันขงจื้อ" จะมุ่งเน้นที่ความรู้สึกของผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีน และรับฟังเรื่องราวของทุกท่านเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน และการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับหลังจากเรียนรู้ภาษาจีน

รูปแบบของบทความ

1. บทความฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วยหัวข้อ เนื้อหา ลายมือชื่อ ประวัติของผู้เขียนและช่องทาง การติดต่อผู้เขียน
2. หัวข้อชัดเจน โครงสร้างชัดเจน ข้อความกระชับ และเน้นการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ ผสมผสานวัฒนธรรม
3. ความยาว 800 - 2,500 ตัวอักษร ฉบับภาษาจีน ภาษาต่างประเทศ หรือสองภาษา (ภาษาจีน-ภาษาต่างประเทศ)
4. มีรูปภาพประกอบได้ ส่งโดยวิธีแนบรูปภาพขนาดไม่ต่ำกว่า 3 MB และความละเอียดควรสูงกว่า 300 dpi
5. สอบถามเพิ่มเติม ส่งบทความทางอีเมล ci.journal@ci.com กองบรรณาธิการจะตรวจสอบและแจ้งผลการตอบรับให้แก่ผู้เขียนภายใน 10 วันทำการ

การจำกัดสิทธิความรับผิดชอบ: จะต้องเป็นบทความต้นฉบับ ไม่เคยตีพิมพ์ ไม่มีเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย ไม่ละเมิดชื่อเสียง ความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น ความลับทางการค้า และลิขสิทธิ์ทางกฎหมายต่าง ๆ มิฉะนั้น ความรับผิดชอบทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจะต้องตกเป็นของผู้ส่งต้นฉบับ เมื่อส่งบทความแล้ว ให้ถือว่าผู้เขียนได้มอบอำนาจการแก้ไขเป็นหลายภาษา การตัดลอก การบันทึก การแปล การเผยแพร่อินเทอร์เน็ต สืบคำดิจิทัล ตลอดจนลิขสิทธิ์ (ยกเว้นลายมือชื่อการปกป้องความสมบูรณ์ของผลงาน) ให้แก่กองบรรณาธิการวารสารสถาบันขงจื้อทั่วโลก

กองบรรณาธิการวารสารสถาบันขงจื้อ

敬请关注
孔子学院媒体矩阵！

12种语言说
“你好”

孔子学院
抖音号

孔子学院
微信公众号

孔子学院
微博

孔子学院
全球网站 ci.cn

孔院人的云上家园

RMB 16 / THB 80

ISSN 1674-9707

9 771674 970234

03>